

Záměr

„Koncepce území zelená Haná“

**Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz dle § 12 zákona
č. 114/1992 Sb.**

Zpracovala společnost

DP Eco-Consult s.r.o.

duben 2025 (aktualizace prosinec 2025)

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Investor:

Společnost: JIPOCAR Power, s.r.o.
Sídlo: č.p. 3, 588 11 Střítež
IČ: 17512743

Zpracovatel:

Společnost: DP Eco-Consult s. r. o.
Zastoupená: RNDr. Daniela Pačesná, Ph.D., jednatel
Se sídlem: V Lukách 446/12, Hradec Králové 7, PSČ 503 41
IČ: 287 66300
- telefon: +420 776 813 743
- e-mail: dpacesna@eco-consult.cz

Odpovědný řešitel: Mgr. Anna Starostová

Osvědčení o absolvování kurzu Ochrana krajinného rázu dle § 12 zák.
č. 114/1992 Sb. dne 12. 4. 2023

OBSAH

I. VYMEZENÍ A POPIS	5
1. POPIS NAVRHOVANÉHO ZÁMĚRU	5
2. ZHODNOCENÍ VHODNOSTI LOKALIZACE STAVBY	8
3. KUMULATIVNÍ VLIVY STÁVAJÍCÍCH VĚTRNÝCH ELEKTRÁREN NA PLÁNOVANÝ ZÁMĚR	14
4. ANALÝZA VIDITELNOSTI	15
5. VYMEZENÍ DOTČENÉHO PROSTORU V KRAJINĚ (DOKP)	22
II. HODNOCENÍ	40
6. OBECNÁ CHARAKTERISTIKA OBLASTI KRAJINNÉHO RÁZU A PODROBNÁ CHARAKTERISTIKA DOKP	40
7. IDENTIFIKACE A KLASIFIKACE ZNAKŮ JEDNOTLIVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJINNÉHO RÁZU A JEJICH VIZUÁLNÍHO PROJEVU	48
III. POSOUZENÍ	69
8. PŘÍRODNÍ CHARAKTERISTIKA VČETNĚ PŘÍRODNÍCH HODNOT, VKP A ZCHÚ	69
9. KULTURNÍ A HISTORICKÁ CHARAKTERISTIKA	71
10. VIZUÁLNÍ CHARAKTERISTIKA	73
11. ZÁSAH DO ZÁKONNÝCH KRITÉRIÍ KRAJINNÉHO RÁZU	75
12. HRANICE ÚNOSNOSTI ZÁSAHŮ DO KRAJINNÉHO RÁZU	77
IV. OPATŘENÍ SNIŽUJÍCÍ VLIV ZÁMĚRU NA KRAJINU	78
V. VYHODNOCENÍ SOULADU NZ S KRITÉRII A PODMÍNKAMI PÉČE O KRAJINNÝ RÁZ	79
VI. CITOVANÁ LITERATURA	82

ZKRATKY

ČSO	Česká společnost ornitologická
DoKP	dotčený krajinný prostor
EVL	evropsky významná lokalita
FVE	fotovoltaická elektrárna
CHKO	chráněná krajinná oblast
IP	interakční prvek
KKO	kulturní krajinná oblast
KR	krajinný ráz
KPZ	krajinná památková zóna
LBK	lokální biokoridor
MPR, MPZ	městská památková rezervace, městská památková zóna
NBC	národní biocentrum
NP	národní park
NZ	navrhovaný záměr
ORP	obec s rozšířenou působností
PO	ptačí oblast
PPa	přírodní park
PP	přírodní památka
PR	přírodní rezervace
PUPFL	pozemky určené k plnění funkce lesa
ÚP	územní plán
ÚSES	územní systém ekologické stability
ÚAP	územně analytické podklady
ÚCL	Úřad pro civilní letectví
ÚSK	územní studie krajiny
VK	vlastní krajina
VKP	významný krajinný prvek
VN	vysoké napětí
VVN	velmi vysoké napětí
VO	venkovní osvětlení
VTE	větrná elektrárna/elektrárny
Z, S, J, V	světové strany (západ, sever, jih, východ), použity jsou i jejich kombinace
MZCHÚ	maloplošné zvláště chráněné území
ZCHD	zvláště chráněné druhy
ZCHÚ	zvláště chráněná území
ZOPK	zákon o ochraně přírody a krajiny
ZPF	zemědělský půdní fond
ZÚR	zásady územního rozvoje

Hodnocení krajinného rázu vyplývá z § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Hodnocení bylo provedeno na základě metodického postupu: Krajinný ráz – identifikace a hodnocení, Vorel I. a Kupka J., ČVUT Praha 2011. Pro posouzení vhodnosti umístění VTE v dané lokalitě byl využit postup podle *Metodického návodu k vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny* (Vorel & Sklenička 2009; dále v textu pouze Metodický návod) v kombinaci s metodikou (Vorel et al., 2004) *Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz*.

Dle metodiky postupuje vyhodnocení ve třech etapách:

- I. VYMEZENÍ A POPIS
- II. HODNOCENÍ
- III. POSOUZENÍ

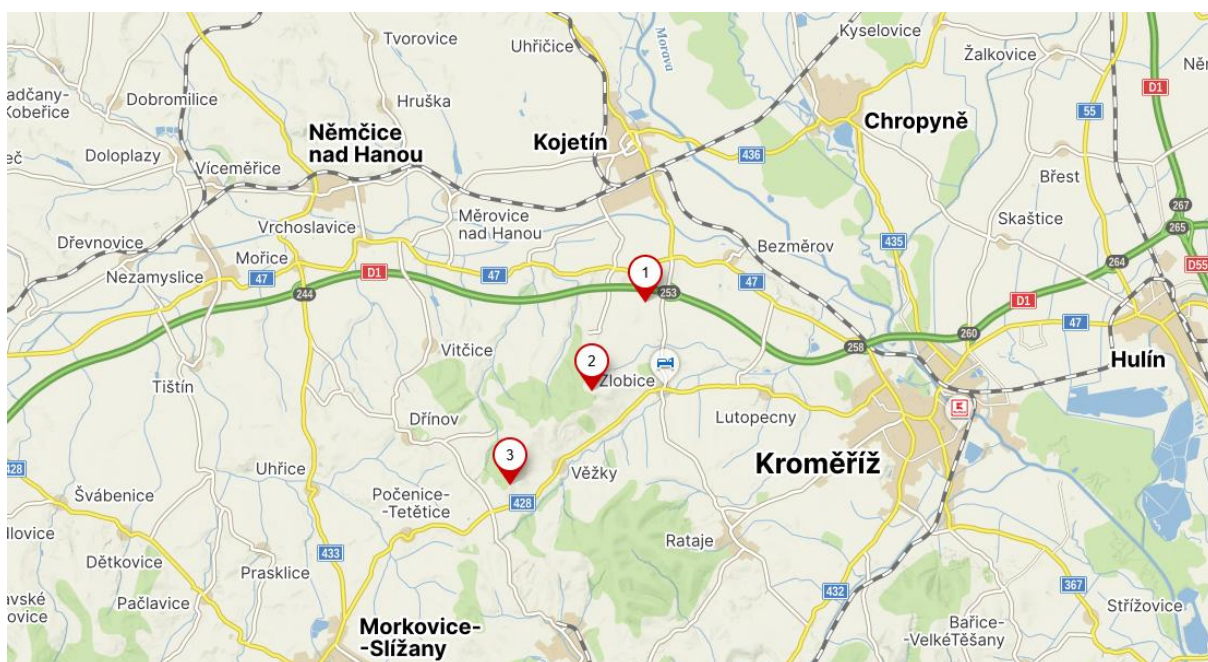
I. VYMEZENÍ A POPIS

V úvodní fázi postupu hodnocení je proveden popis navrhovaného záměru a vymezen prostor v krajině, který může být skutečně nebo potenciálně vizuálně záměrem dotčen.

1. Popis navrhovaného záměru

Záměr je popsán z hlediska možného ovlivnění krajinného rázu, dále je možné se vyjádřit ke specifickým otázkám vizuálního projevu navrhovaného záměru.

Předmětem záměru je umístění a provozování 3 větrných elektráren (VTE).

Obr. 1 – Návrh umístění VTE (Mapy.cz)

Výstavba větrných elektráren (VTE) je navržena na zemědělsky využívané volné ploše mezi obcemi Bojanovice, Kovalovice, Zlobice, Věžky a Vlčí Doly. Poloha elektráren není blíže než 880 m od trvale obývaných objektů. Umístění VTE respektuje ochranné pásmo lesa 30 m. Elektrárny jsou navrženy v nadmořské výšce mezi 220 m n.m. a 360 m n.m. B.p.v.

VE	POPIS	Poloha X (m) S-JTSK	Poloha Y (m) S-JTSK	N Wgs84	E Wgs84	VÝŠKA m.n.m.
VE 01	V162/6,2MW - 149m	546098,493	1152204,435	49° 19' 11.12"	17° 18' 26.68"	236,0
VE 02	V162/6,2MW - 149m	547471,255	1154025,111	49° 18' 8.08"	17° 17' 27.90"	324,5
VE 03	V162/6,2MW - 149m	549598,650	1156050,282	49° 16' 56.05"	17° 15' 53.03"	357,0

VE	Kraj	Obec	Katastrální území	Parcela č.
VE 01	Olomoucký	Kojetín	Popůvky u Kojetína	231/16; 231/17; 231/18
VE 02	Olomoucký	Kojetín	Kovalovice u Kojetína	327/33
VE 03	Zlínský	Věžky	Věžky	1000

Součástí stavby je manipulační plocha u paty VTE, spínací stanice (trafostanice), příjezdová komunikace a kabel vyvedení výkonu do přípojného místa na sloup nadzemního vedení VN u obce Kojetín. Z hlediska stavebního se jedná o novostavbu technických zařízení a navazující infrastruktury (kabelové elektrické a datové vedení, obslužné komunikace a trafostanice) pro výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů (kinetické energie větru) – větrné elektrárny.

V současné době je zde plánována výstavba VTE (např. typ Vestas V162 a podobný) o max. výkonu 6,2 MW. Vzhledem k tomu, že k realizaci VTE může dojít v době, kdy na trhu budou již nové, modernější modely VTE, je možné, že dojde k instalaci VTE s jiným názvem. Nicméně uvedené parametry VTE by měly zůstat zachovány, jedná se o parametry, které investor považuje za tzv. „maximální“, tj. jedná se o nejhorší možné parametry VTE plánované na této lokalitě.

Každá z VTE bude mít max. tyto parametry:

- výška stožáru: 149 m
- průměr rotoru: 162 m (lopatka délky 81 m)
- plocha rotoru: 20 612 m²
- celková výška VTE po horní úvrať: 230 m
- výkon VTE: 6,2 MW (celkem 18,6 MW)
- maximální akustický výkon: 106,3 dB
- rychlost větru pro spuštění: 3 m/s
- rychlost větru pro vypnutí: 25 m/s

Stožár (věž)

Stožár (věž) větrné elektrárny je většinou tvořen dvěma až čtyřmi ocelovými tubusy, popř. více železobetonovými tubusy nad sebou, ať už válcového, nebo mírně konického tvaru. Rozměry a hmotnost jednotlivých dílů stožáru jsou voleny tak, aby je bylo možné dopravovat jako nadrozměrný náklad po běžných komunikacích. Hmotnost každého ze samostatně dopravovaných dílů tubusu (ale i listů rotoru a gondoly) je 70 až 100 tun. Věž větrné elektrárny nese gondolu a rotor.

Obr. 2 - Ukázka typu VTE – Vestas V162, které mohou být instalovány na lokalitě (zdroj: <https://en.wind-turbine-models.com/fotos/Vo9t36GSj9l-vestas-v162-6.0-mw-enventus>)

Rotor

Rotor větrné elektrárny je tvořen třemi listy. Rotorové listy větrné elektrárny (např. typ Vestas V162 a podobný) – 6,2 MW mají délku až 81 m a jsou vyrobeny z pryskyřice vyztužené skelným vláknem. Každý list rotoru se skládá ze dvou polovin, které jsou slepeny s nosným profilem. Jednotlivé listy rotoru je možné natáčet, čímž je možné regulovat výkon (systém „pitch“) podle aktuálních povětrnostních podmínek. Toto natáčení umožňuje v případě potřeby i úplné zastavení otáčení rotoru. Mechanická energie je z rotoru přenášena hlavní hřídelí přes převodovku na generátor. Generátor je asynchronní. Zapínací rychlost větru je 3 m/s, průměrná pracovní rychlost je 13 m/s. Vypínací (maximální) rychlost větru je 25 m/s. Po překročení maximální rychlosti větru dojde k automatickému zabrzdění a odstavení stroje. Zabrzdění větrné elektrárny je prováděno nastavením listů rotoru do tzv. praporu. Parkovací brzda se nalézá zpravidla na vysokorychlostní hřídeli převodu.

Gondola

Veškeré funkce VTE jsou kontrolovány a řízeny řídicími jednotkami založenými na bázi mikroprocesorů. Otáčky a průběh napětí a proudu na rotoru generátoru je řízen tak, aby docházelo k maximu využití větrné energie a minimu negativních vlivů na distribuční soustavu. Tento systém řízení provozu je umístěn v gondole. Kryt gondoly je vyrobený z glass-fiber reinforced plastic (plast vyztužený skelným vláknem), který chrání komponenty uvnitř gondoly před vlivem klimatických podmínek.

Objekt větrné elektrárny bude celoplošně natřen šedým nátěrem RAL 7035 (popř. RAL 7038), ocelová věž elektrárny bude ve výšce 40 ÷ 43 m opatřena červeným nátěrem RAL 3020. Tímto nátěrem budou rovněž opatřeny konce listů rotoru v délce 1/7 celkové délky listu rotoru. Stožár

bude opatřený denním a nočním výstražným leteckým překážkovým značením. Stožár elektrárny bude opatřen pozičním a varovným osvětlením podle pokynů Úřadu pro civilní letectví (ÚCL).

Se záměrem stavby větrných elektráren je spojena úprava ploch kolem větrných elektráren včetně výstavby účelových komunikací vedoucích k VTE a výstavba podzemního elektrického napojení větrných elektráren do distribuční sítě.

Doba životnosti větrných elektráren se předpokládá 25+ let. Po ukončení provozu bude provedena demontáž zařízení a jeho následná recyklace, resp. recyklace některých jeho částí (listy větrných elektráren jsou vzhledem ke své odolnosti, lehkosti a flexibilitě v současné době ne zcela recyklovatelné, nicméně do doby ukončení provozu těchto VTE lze očekávat i jejich recyklaci). V současné době lze recyklovat cca 84 % materiálu VTE. Výnosy z prodeje druhotných surovin (ocel, měď) významně sníží náklady na odstranění stavby. Dotčené pozemky budou uvedeny do původního stavu.

2. Zhodnocení vhodnosti lokalizace stavby

Pro posouzení vhodnosti umístění VTE v dané lokalitě byl využit postup podle *Metodického návodu k vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny* (Vorel & Sklenička 2009; dále v textu pouze Metodický návod) v kombinaci s metodikou (Vorel et al., 2004) *Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz*.

Hodnocení se zpracovává v pěti na sebe navazujících etapách, z nichž první dvě negativně vymezují limity území vyplývající z omezení ochrany přírody a krajiny, zejména krajinného rázu. Poslední tři etapy jsou vlastním hodnocením řešeného území z hlediska ochrany krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona. Jedná se zejména o tyto kroky:

- a) Identifikace znaků a hodnot krajinného rázu a jejich klasifikace
- b) Vyhodnocení míry vlivu záměru na krajinný ráz – posouzení zásahu
- c) Celkové vyhodnocení vlivů a objektivizace výsledků

Hodnocená kritéria byla sledována v několika okruzích od posuzovaného záměru:

I. lokalita – bezprostřední okolí budoucích stanovišť VTE, definované jako území, v jehož rámci budou pravděpodobně realizovány veškeré stavební práce související se záměrem (VTE, obslužné komunikace, manipulační plochy, kabelové přípojky, trafostanice a předávací stanice), tzn. plocha, jejíž stávající stav může být stavební činností přímo ovlivněn;

II. kontaktní plochy – za kontaktní plochy záměru je pro účely předkládaného hodnocení považována zóna 150 m (přibližná výška VTE) kolem vymezené lokality;

III. místo krajinného rázu Kojetín – krajina se společnými charakteristikami v okolí lokality výstavby VTE.

ETAPA	ZÓNA	TYP ÚZEMÍ	TYP ÚZEMÍ A DŮVOD ZAŘAZENÍ DO PŘÍSLUŠNÉ ZÓNY	PLOCHY ZAŘAZENÉ DO JEDNOTLIVÝCH ZÓN
I.	VYMEZENÍ ČERVENÉ ZÓNY	Území nevhodná pro výstavbu VTE a FVE	Území nevhodná pro výstavbu VTE a FVE z důvodu jejich ochrany dle zák. č. 114/1992 Sb.	Zvláště chráněná území Přírodní parky Územní systémy ekologické stability (NRBC a RBC pro VTE i FVE, NRBC a RBK pouze pro FVE) Registrované významné krajinné prvky Území soustavy NATURA
II.			Území nevhodná pro výstavbu VTE a FVE z důvodu ochrany ptáků a netopýrů	Území významná z ornitologického hlediska Území významná pro společenstva netopýrů
III.	VYMEZENÍ ŽLUTÉ ZÓNY	Území spíše nevhodná pro výstavbu VTE a FVE	Území spíše nevhodná pro výstavbu VTE a FVE - z důvodu vizuálního vlivu na ZCHÚ - z důvodu ochrany VKP - z důvodu ochrany ÚSES - z důvodu zvýšených hodnot kraj. rázu	Ochranná pásma ZCHÚ dle zák. č. 114/1992 Sb. Ochranná pásma vizuálního vlivu ZCHÚ VKP dle §3 zák. č. 114/1992 Sb. NRBC a RBK (platí pro VTE) Území se zvýšenou hodnotou krajinného rázu
IV.	VYMEZENÍ ZELENÉ ZÓNY	Území podmíněně vhodná pro výstavbu VTE a FVE	Území podmíněně vhodná pro výstavbu VTE a FVE - z důvodu existující degradace krajinné scény	Území se sníženými hodnotami krajinného rázu nebo s výrazným uplatněním negativních znaků
V.			Území podmíněně vhodná pro výstavbu VTE a FVE - z důvodu nepřítomnosti územních limitů které vylučují nebo výrazně omezují vhodnost výstavby VTE a FVE	Ta část hodnoceného území, která nezahrnuje území červené a žluté zóny ani území s rysy degradace krajinné scény

Obr. 3 – Etapy hodnocení dle metodického návodu

Hodnocení se zpracovává zpravidla pro správní území krajů a menších samosprávných celků. Z důvodu zohlednění vizuálně relevantních charakteristik v zóně silné viditelnosti je třeba vyhodnotit i území min. 3 km za takto vymezenou hranicí řešeného území.

a) I. etapa – vymezení území nevhodných pro umístování VTE a FVE

Na základě existujících limitů využití území jsou definována území nevhodná pro umístování větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska jejich zákonné ochrany. V tomto smyslu jsou vymezeny plochy, ve kterých je výstavba VTE a FVE vyloučena z titulu jejich jasně definované legislativní ochrany (tzv. červená zóna – území nevhodná pro výstavbu VTE a FVE).

Jedná se o:

- Zvláště chráněná území (ZCHÚ)
- Přírodní parky (PPa)
- Územní systémy ekologické stability (ÚSES) - biocentra regionálního a nadregionálního významu pro VTE i FVE a biokoridory regionálního a nadregionálního významu pouze pro FVE (z důvodu požadavku oplocení FVE)
- Významné krajinné prvky (VKP) registrované podle § 6, zákona č. 114/1992 Sb.
- Území soustavy NATURA 2000

dokumentace. Dle výsledků rámcové identifikace významných migračních tras ptáků a letounů na základě analýzy migrační prostupnosti krajiny a krajinných struktur (ČSO 2017) lze konstatovat, že:

Záměr VTE dle hrubé mapy migračních koridorů letounů:

- a) pro dálkové migranty – leží mimo migrační koridory,
- b) pro migranty na střední vzdálenosti – leží mimo migrační koridory,
- c) pro druhy sedentární – leží mimo lokální koridory migrace.

Lokální i dálková osa migrace je zde vymezena zejména nivou Moravy, méně Hané a podél lokálních vodních toků, tj. zcela mimo prostor VTE.

Záměr VTE dle vizualizace nálezů migrujících skupin ptáků:

- d) pro bahňáky polní – leží mimo četnější výskyty druhů (nejbližší výskyty v nivě Hané),
- e) pro bahňáky vodní – leží mimo četnější výskyty druhů (nejbližší výskyty v nivě Hané),
- f) pro dravce a velké plachtaře – leží mimo nejčastější výskyty druhů, VTE č. 3 je umístěna v oblasti s registrovanými výskyty,
- g) pro ptáky rákosin – leží mimo četnější výskyty druhů,
- h) pro vodní ptáky – leží mimo četnější výskyty druhů (nejbližší výskyty v nivě Hané).

V území je mimořádně významná (na nadregionální úrovni) migrační trasa ptáků vedoucí v JV-SZ ose nivou řeky Moravy západně lokality uvažovaného záměru. Oblast výskytů a přeletů při migraci se od Kroměříže rozšiřuje k západu nivou Hané, přičemž pomyslnou hranicí oddělující prostor přeletů a výskytů mezi severem a jihem je silnice spojující jednotlivé obce v ose západ – východ, respektive dálnice D1 situovaná na úpatí Litenčické pahorkatiny pokračující níže v území.

Širší migrační prostor pak lze vymezit v rámci Vyškovské brány na západě, kdy zejména otevřenou zemědělskou krajinou probíhá většina migrace v ose JZ-SV a pak dále na sever. V prostoru otevřené zemědělské krajiny mezi Němčicemi nad Hanou, Kojetínem, Tovačovem a Prostějovem pak dochází ke kumulaci výskytů řady druhů na tahu a lze zde pozorovat řadu početných hejn ptáků, od hus po dravce či pěvce. Tato oblast leží mimo prostor uvažovaných VTE.

Vliv záměru na migraci lze uvažovat jako zcela zanedbatelný. Záměr nepředstavuje ovlivnění lokální a dálkové migrace, nenarušuje konektivitu ÚSES. Nenarušuje dálkové migrační koridory ani migračně významné lokality. Kompletní hodnocení dle § 67 je uvedeno v příloze č. 7.

c) III. Etapa

i. ochranné pásmo vizuálního vlivu na ZCHÚ

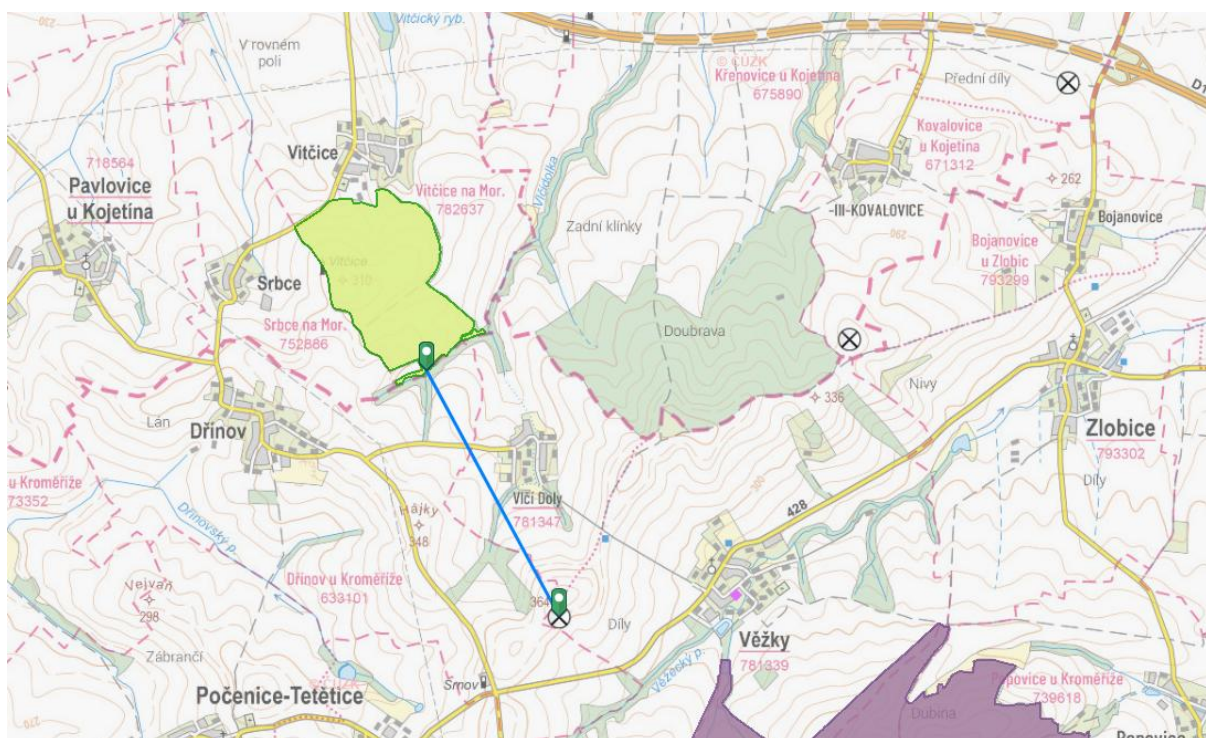
Ochranné pásmo vizuálního vlivu na ZCHÚ tvoří plochy, na nichž bude předpokládána stavba VTE, resp. FVE viditelná z území ZCHÚ, na základě vyhodnocení nad 3D modelem terénu případně terénního šetření, do vzdálenosti od hranice ZCHÚ uvedené v tabulce 1. Tyto plochy budou zahrnuty do žluté zóny – území spíše nevhodná pro výstavbu VTE, resp. FVE.

Ochranná pásma ZCHÚ dle zákona o ochraně přírody a krajiny, zde vyhodnocená ochranná pásma vizuálního vlivu na ZCHÚ a lesy včetně ochranného pásma dle lesního zákona jsou považovány za tzv. „žlutou zónu“ – území spíše nevhodná pro výstavbu VTE a FVE.

Tabulka 1 - Vzdálenost pro hodnocení vizuálního vlivu na zvláště chráněná území diferencovaná v závislosti na kategorii či zóně ZCHÚ.

Kategorie ZCHÚ	Zóna	Vzdálenost pro hodnocení vizuálního vlivu na ZCHÚ (km)	
		VTE	FVE
NP a CHKO	1. zóna NP a CHKO	3	1
NP a CHKO	2. zóna NP a CHKO	3	1
NP a CHKO	3. zóna NP a CHKO	3	1
NP a CHKO	4. zóna CHKO	1	0
Národní přírodní rezervace		1	0,5
Národní přírodní památka		1	0,5
Přírodní rezervace		1	0,5
Přírodní památka		1	0,5

Z ochrannásky významných území se ze ZCHÚ nachází nejblíže PR Vitčický les 1,9 km SZ od uvažované VTE č. 3, 2,7 km západně od uvažované VTE č. 2, 4,4 km JZ od uvažované VTE č. 1, umístěné nejdále od PR. Vzdálenosti tedy nespádají do žluté zóny.

Obr. 5 – Vzdálenost ZCHÚ od lokality Kojetín

ii. vymezení území významných krajinných prvků (VKP)

Vymezení území významných krajinných prvků (VKP) podle § 3, zákona č. 114/1992 Sb. – Jako území spíše nevhodná pro výstavbu VTE a FVE (žlutá zóna) jsou dále klasifikovány VKP podle § 3, zákona č. 114/1992 Sb., tedy lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy.

Záměr do území VKP nezasahuje, nachází se více jak 200 m od nejbližších VKP les. Registrované VKP se v blízkosti záměru rovněž nenacházejí.

iii. Vymezení územních systémů ekologické stability (ÚSES)

Vymezení územních systémů ekologické stability – biokoridory regionálního a nadregionálního významu jsou v souladu s tímto metodickým návodem klasifikovány jako území spíše nevhodná pro výstavbu VTE (žlutá zóna).

Plocha VTE včetně manipulačních ploch je vymezena dle aktuálně platných ÚP obcí mimo prvky ÚSES. Nejbližší je situována VTE č. 3, která je umístěna při okraji plochy krajinné zeleně č. 27, jež byla dle ÚP vyhrazena pro podporu funkce lokálního biokoridoru LBK7. VTE č. 2 je situována 100 m severně od LBK č. 39, alejí západně (80 m od VTE) je pak vymezen IP 48/68. VTE č. 1 je situována 200 m severně od LBK 38, podél polní cesty je vymezen nefunkční IP 59/68 (80 m severně, 50 m západně od uvažované VTE).

iv. Vymezení území se zvýšenou hodnotou krajinného rázu.

Vymezení území s četnými významnými znaky přírodní, kulturní a historické a vizuální charakteristiky a pohledově významných krajinných dominant s pozitivním vizuálním projevem (přírodních i kulturních minimálně regionálního významu), které by byly potenciální výstavbou VTE a FVE narušeny ve stupni silného až stírajícího vlivu na krajinný ráz. Do těchto lokalit je třeba zahrnout i krajinné památkové zóny (KPZ). Tato území jsou spíše nevhodná pro výstavbu VTE a FVE a jsou zařazena do tzv. „žluté zóny“.

Jako území se zvýšenou hodnotou krajinného rázu jsou označována území, která se vyznačují přítomností význačných estetických hodnot a území s dochovaným harmonickým měřítkem a harmonickými vztahy.

Území se zvýšenou hodnotou krajinného rázu je možno vymezit metodou prostorové a charakterové diferenciacie krajiny. Tato metoda využívá vymezení vizuálně vnímaných prostorových jednotek v krajině, odlišujících se přítomností specifických znaků krajinného rázu. Území se zvýšenou hodnotou krajinného rázu je možno odvodit pomocí typologie krajiny podle upravené metodiky Muranského a Naumanna (1970 – 80). V něm hodnocenou krajinu diferencujeme v závislosti na příslušném krajinném typu a krajinářské hodnotě.

Základními krajinnými typy (objektivní typologické jednotky) jsou v tomto pojetí:

- *krajinný typ A - krajina přeměněná (antropogenizovaná)*
- *krajinný typ B – krajina kulturní - harmonická (vyrovnaný vztah mezi přírodou a člověkem)*
- *krajinný typ C - krajina relativně přírodní (s převahou přírodních prvků)*

V malém měřítku lze konstatovat, že v bezprostředním okolí VTE převládá krajinný typ B a v širším krajinný typ A.

Oproti tomu krajinářská hodnota území vychází z intersubjektivně hodnocených charakteristik krajiny. Dosahuje tří stupňů:

- *zvýšená krajinářská hodnota (+)*
- *základní (průměrná) krajinářská hodnota (0)*
- *nízká krajinářská hodnota (-)*

V malém měřítku lze konstatovat, že v bezprostředním okolí VTE lze hodnotit krajinářskou hodnotu jako průměrnou. Ve velkém měřítku lze hodnotit krajinu s průměrnou až zvýšenou krajinářskou hodnotou.

Závěr

Plánované VTE jsou umístěné v zemědělské krajině, která má drobnou krajinnou mozaiku. V místní krajině se jedná o první větrné elektrárny řešených rozměrů, lze očekávat, že v dané krajině budou působit cizorodým dojmem s negativním dopadem na krajinný ráz.

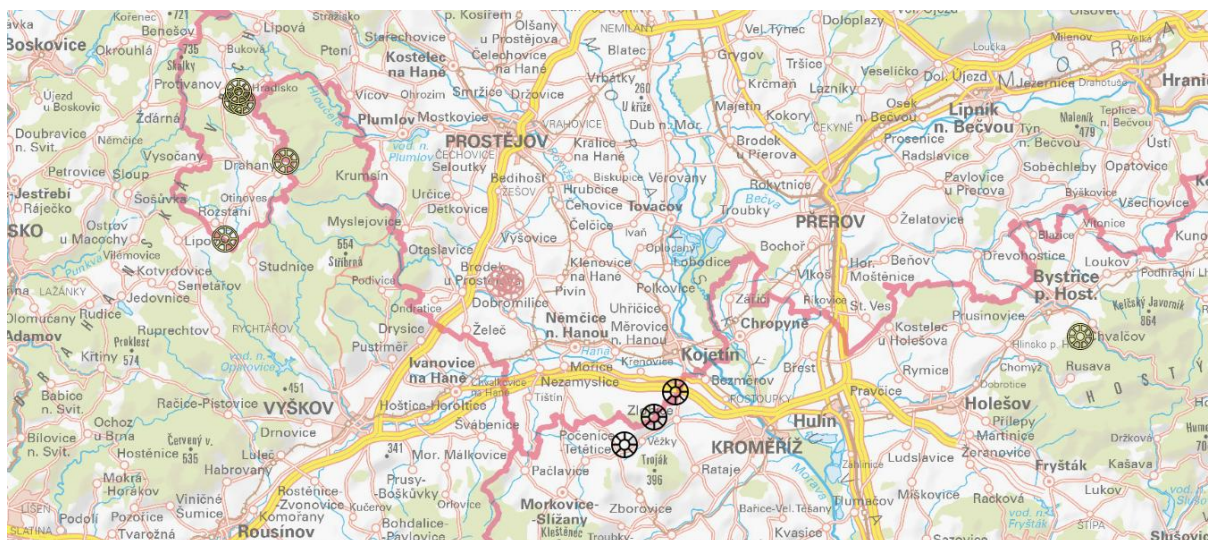
Lze tedy konstatovat, že dotčené území je v malém měřítku spíše krajinou kulturní – harmonickou s průměrnou krajinářskou hodnotou, ve velkém měřítku lze hodnotit krajinný typ A – krajina přeměněná s průměrnou až zvýšenou krajinářskou hodnotou.

3. Kumulativní vlivy stávajících větrných elektráren na plánovaný záměr

Ve stávajícím stavu se nejbližší záměru nachází VTE Hostýn, cca 31 km severovýchodním směrem. Další tři lokality s větrnými elektrárnami se nachází západně od záměru za Vojenským újezdem Březina. Jedná se o VTE Rozstání (33 km), Drahaný (32 km) a Protivanov (1 a 2 – celkem 3 ks VTE) (37 km).

V současné době je dle portálu Cenia projednáván záměr „Výstavba VTE v k. ú. Hradčany – Kobeřice“, kód záměru OLK1009. Záměrem je výstavba čtyř VTE typu Vestas V162 o výšce tubusu 166 m, průměru rotoru 162 m a celkové výšce 247 m. Větrné elektrárny budou umístěny v k.ú. Hradčany u Prostějova (646709), na nezastavěných pozemcích parcelních čísel p.č. 314 (VTE 1), 345 (VTE 2), 350/1 (VTE 3) a 359 (VTE 4).

Od řešeného záměru jsou VTE umístěny cca 14 km severozápadním směrem. V případě realizace obou záměrů se budou VTE pravděpodobně dostávat za dobré viditelnosti do vzájemného vizuálního kontextu, čímž dojde tedy k pravděpodobné potenciaci jejich negativního projevu.

Obr. 6 - Zobrazení stávajících větrných elektráren (žlutě), plánovaných/projednávaných VTE v k.ú. Hradčany - Kobeřice (červeně) a řešeného záměru Kojetín (černě)

4. Analýza viditelnosti

Krajina je ovlivňována vlastnostmi a lokalizací VTE a způsobem vlivu VTE na dané místo vzhledem k citlivosti krajiny na výstavbu. Vzdálenost VTE od místa hodnocení je nejvýznamnějším faktorem z hlediska jejího působení na krajinu. Dále tomu je velikost vertikálního převýšení terénu, jeho členitost, způsob rozmístění VTE mezi sebou (jejich vzájemná poloha) v daném krajinném celku. K dalším faktorům patří stávající způsob využití krajiny, míra zastoupení antropogenních ploch, uspořádání krajinné a lesní zeleně, měřítko krajiny a harmonie vztahů krajinných prvků.

Vizuální dopad VTE na krajinný ráz se mění také v závislosti na technických parametrech VTE (barva, rozměry, kontrast), její vzdálenosti od obydlených ploch, blikání, době provozu či jaké procento v pohledu záměr zabírá. Vnímání VTE je ve volné krajině díky rotační turbíně cca o 10-20 % větší, než kdyby se jednalo o stacionární stavbu (Sklenička 2003). Pohybující se rotor tvořený třemi křídly upoutá v krajině pozornost i z daleko větší vzdálenosti. V blízkosti pak může VTE působit monstrózně, až v pozorovateli vzbuzovat strach (Vorel 2011).

Narušování rázu krajiny výstavbou VTE je v dnešní kulturní krajině, která je po řadu staletí obhospodařována, osídlena, protkána sítěmi komunikací, elektrovodů a mnoha dalších lidských výtvarů, často diskutabilní. Větrné elektrárny nesporně tvoří nové dominanty v krajině, protože se musí stavět tam, kde je dostatečně větrno, tedy většinou na kopcích nebo rozlehlých rovinách. To, že jsou vidět, ale ještě neznamena, že pohled do krajiny hyzdí.

Harmonická krajina, jak ji vnímáme, je založena na rovnováze působení člověka a přírody. Vzhledem k přírodě a přírodním hodnotám jsou VTE jedním z alternativních zdrojů elektrické energie. VTE tedy představují moderní prvek krajiny, symbol čisté, nevyčerpatelné a dynamické energie větru. Přímé ohrožování přírody větrnými elektrárnami, jejich výstavbou, provozem a případnou likvidací po dožití, je minimální.

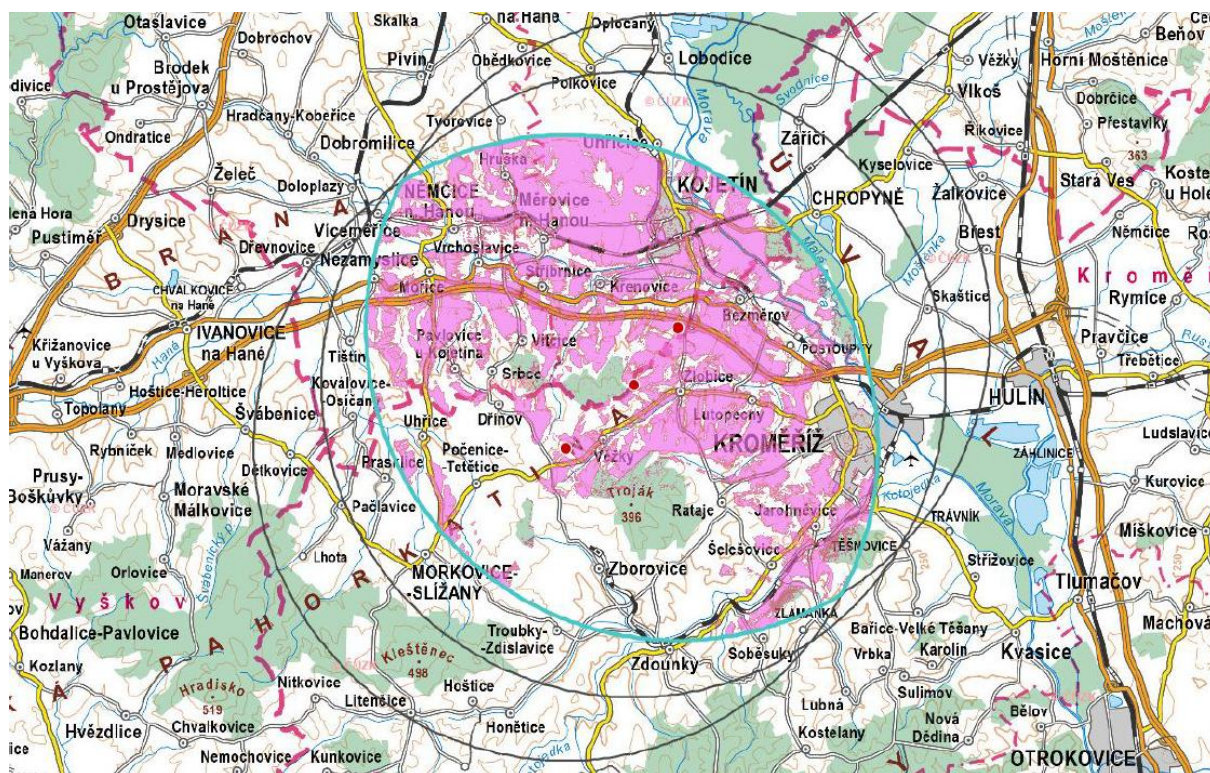
Při posouzení vlivu výstavby VTE na krajinný ráz se nehodnotí pouze přítomnost stavby, tzv. statické působení, ale díky točící se vrtuli také působení dynamické. Dynamické působení točících se vrtulí na sebe upoutává pozornost na ještě větší vzdálenost, na kterou např. statická věž o stejných parametrech již není patrná. VTE působí jako technický vertikální akcent v krajině, stavba se většinou vymyká z charakteru staveb a zařízení přítomných v krajině a z měřítka uspořádání krajiny (terénní převýšení, členění staveb v ní apod.). Dalším významným aspektem je světelné překážkové značení, které je viditelné na velké vzdálenosti a narušuje především noční vizuální režim.

Základním východiskem pro hodnocení možného ovlivnění krajiny VTE jsou parametry viditelnosti. Analýzy viditelnosti jsou prováděny nad digitálním modelem terénu a terénním šetřením. Analýzy viditelnosti jsou pro VTE zpracovány zpravidla pro výšku stožáru (střed rotoru) a pro různé zóny viditelnosti. Zóny viditelnosti jsou vztaženy vždy k jedné větrné elektrárně. U více elektráren je nutné uvažovat se zvětšením dosahu viditelnosti.

Tab. 1 – Vymezení zón viditelnosti (Metodika MŽP, 2018)

Zóna	Poloměr okruhu viditelnosti	Charakteristika zóny
Silná viditelnost	0–3 km	Prostor, kdy stavba bude velmi dobře viditelná a rozlišitelná od ostatních prvků krajiny
Zřetelná viditelnost	3-6 km	Okruh bezprostředního působení stavby, okruh potenciální dobré viditelnosti stavby, stavba se uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně. Částečně může být potlačena, nebo její projev ovlivněn či zmírněn jinými převážně většími skladebnými prvky obrazu
Dobrá viditelnost	6-10 km	Okruh odkud se již stavba nebude tak výrazně uplatňovat v krajinném obrazu, viditelná ale bude a její projev na přímém pohledu bude zmírněn jinými prvky krajinného obrazu
Slabá viditelnost	10-20 km	Okruh odkud se již stavba příliš neuplatňuje v krajinném rámci a je jen stěží rozlišitelná v krajině pouhým okem, za ideální viditelnosti může být mírně nápadná

Pro orientační určení DoKP byl využit program Analýza výškopisu Zeměměřického úřadu ČÚZK. Pro výpočet byl v rámci programu použit model DMP 1G, který zahrnuje do výpočtu též stavby a rostlinný pokryv (Analýza výškopisu, 2025). Pro výpočet viditelnosti byla určena vzdálenost 10 km. Na základě této analýzy bylo zjištěno, že není významný rozdíl v uplatnění jednotlivých VTE v dílčích hladinách. Ve většině případů platí, že pokud je viditelná jedna VTE jsou viditelné všechny. Rozdíly v uplatnění jednotlivých VTE jsou zanedbatelné.

Obr. 7 – Výsledek analýzy výškopisu (ČÚZK) – průnik viditelnosti záměru

Na základě výsledků analýzy výškopisu byla provedena rozsáhlejší analýza viditelnosti. Analýza byla provedena v prostředí software ArcGis Pro. Pro komplexní vyhodnocení byla analýza viditelnosti pro každou větrnou elektrárnu provedena v několika výškových hladinách:

1. **Hladina - maximální výška stavby – výška statické + otáčející se části stavby** - Pozorovatel může zahlédnout části otáčejících listů vrtule. Téměř neznatelná viditelnost, zvláště ze vzdálenějších míst. Pro hodnocené VTE se jedná o výškovou hladinu 210 m.
2. **Hladina - výška od dolní úvrati listu vrtule** - Pozorovatel může vidět celou otáčející část větrné elektrárny. Pro hodnocené VTE se jedná o výškovou hladinu 68 m.
3. **Hladina – pata stavby** - Pozorovatel může vidět celou stavbu. Pro všechny varianty i kumulaci se jedná o výškovou hladinu 0 m.

Výsledkem analýzy pro jednotlivé výškové hladiny je mapa zasažených pohledových míst v okolí staveb, odkud je možné stavby spatřit, a to minimálně v dané výškové hladině a výše.

Dvě důležitá upozornění:

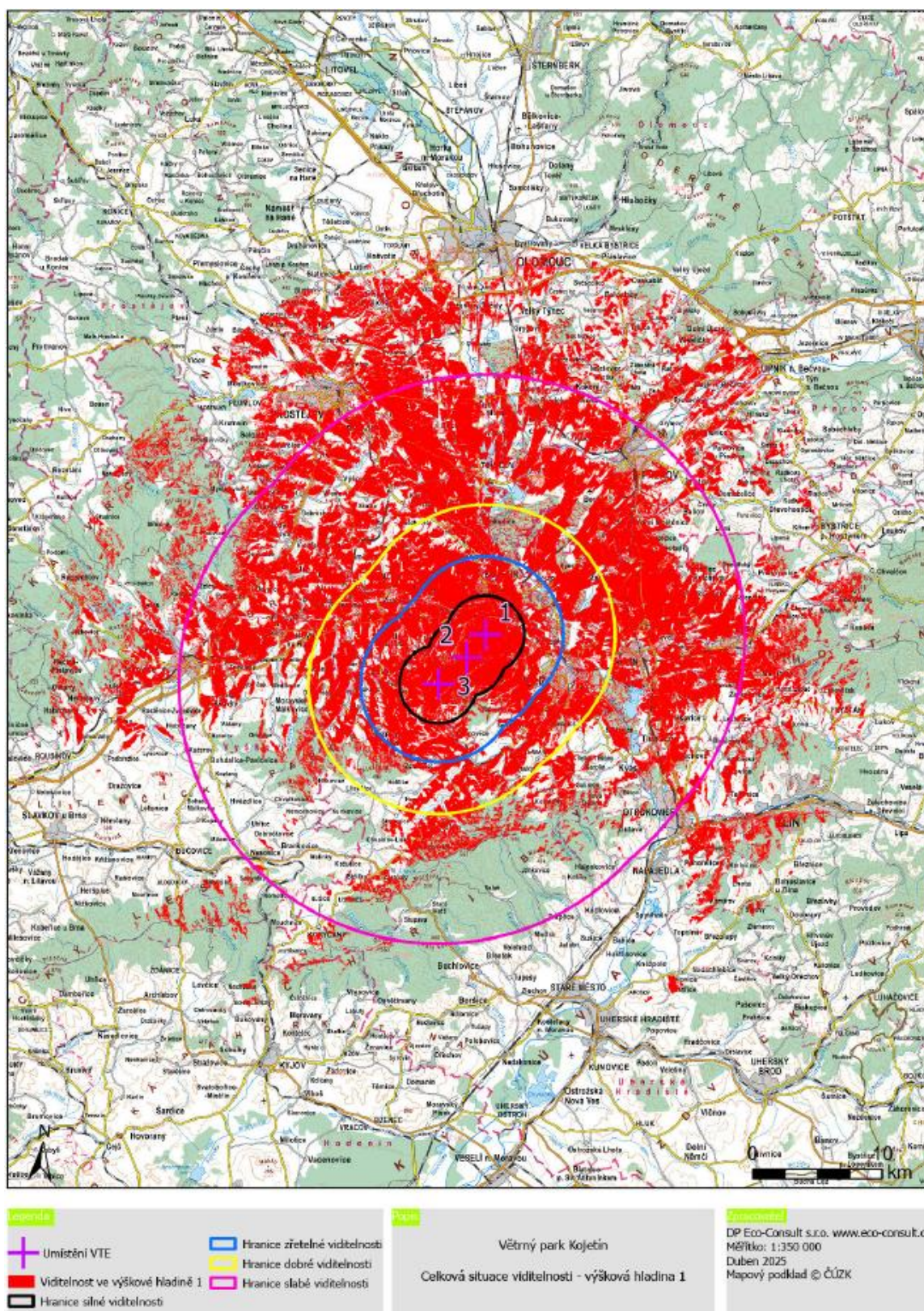
1) Tento nástroj nedokáže zohlednit reálnost pohledových míst (zahrnuje střechy budov, špičky stromů, nepřístupná místa), kde se pozorovatelé reálně nevyskytují. Tzn. pohledová místa odkud je záměr vidět jsou vygenerována na straně bezpečnosti a reálně jich bude méně a budou menšího rozsahu.

2) Výsledná mapa zasažených pohledových míst také nezohledňuje míru patrnosti (tzn. jakou měrou poutá stavba pohled pozorovatele). Je zřejmé, že z bližších pohledových míst je stavba mnohem více patrná než z míst vzdálenějších. Z toho důvodu je třeba dle „Metodického návodu k vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny“, který je uveden ve Věstníku MŽP, ročník XIX z listopadu 2009, částka 11 stanovit tzv. okruhy viditelnosti, jejichž prostřednictvím se stanoví „pásma“ neboli okruhy silné, zřetelné, dobré a slabé viditelnosti. Tyto okruhy uvádí tabulka č. 3, která byla převzata z uvedeného metodického návodu. Dále model neumožňuje plně stanovit skutečnou viditelnost daných prvků v krajině, a to z důvodu absence meteorologických a jiných povětrnostních charakteristik, které významně ovlivňují pohledy ze vzdálenosti 3 a více km.

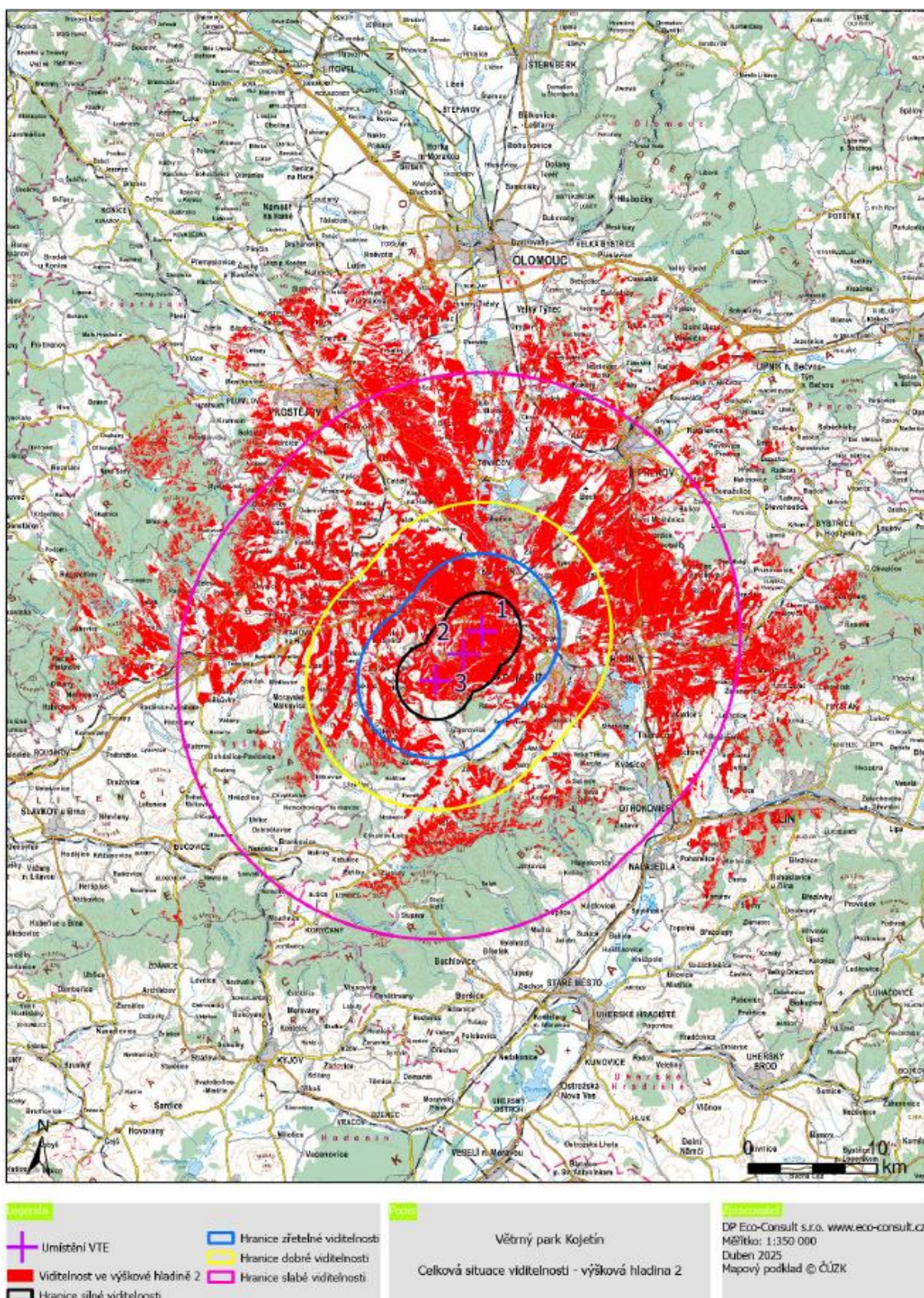
Analýza viditelnosti je tak velmi vhodnou pomůckou pro základní plochy viditelnosti VTE, ale tyto vygenerované oblasti viditelnosti musí projít tzv. „kalibrací“ neboli konfrontací se skutečnou viditelností z exponovaných míst (rozhledny, vyhlídky z historických budov, z turistických cest, okrajů zástavby, nebo z cest a silnic).

Pro hodnocení byla použita druhá a třetí hladina viditelnosti a doplňkově první hladina (při identifikaci významných pohledových míst) v kombinaci s okruhy viditelnosti.

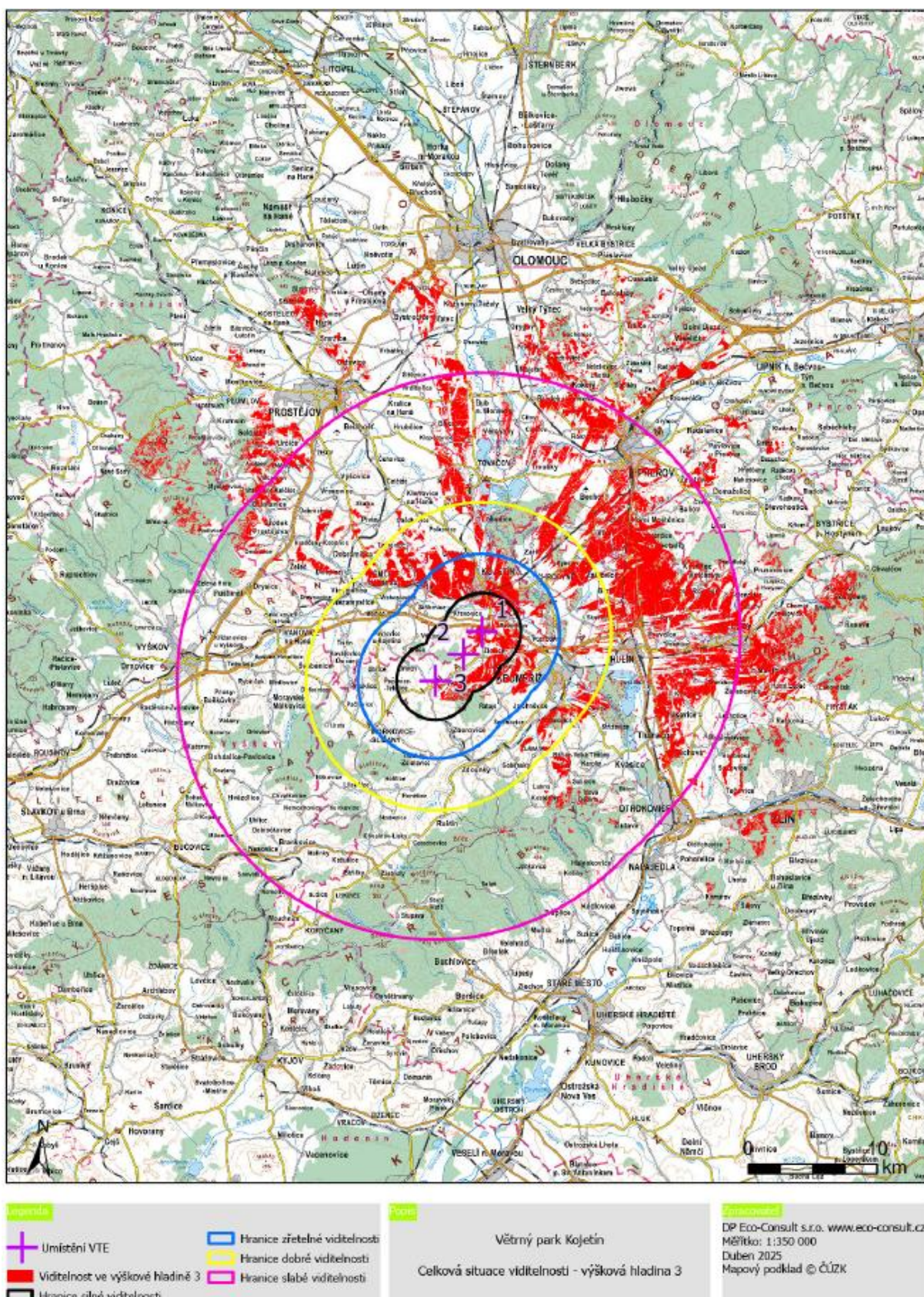
Detailní výstupy analýzy viditelnosti v jednotlivých variantách umístění VTE byly následně konfrontovány s původní analýzou stanovenou empiricky v terénu nebo za pomoci technologie Street View v mapách Google a Mapách.cz.

Obr. 8 – Výsledek celkové analýzy viditelnosti – výšková hladina 1 (210 m)

Obr. 9 – Výsledek celkové analýzy viditelnosti – výšková hladina 2 (68 m)

Obr. 10 – Výsledek celkové analýzy viditelnosti – výšková hladina 3 (0 m)

Analýza zastínění

„Flicker efekt“, neboli změny světelného záření (vrhání stínu) nastává, když rotující rotor střídá stín a světlo mezi sluncem a pozorovatelem.

Pro záměr byl vyhodnocen vliv tzv. flicker efektu pomocí softwaru WindPro. Jedná se o přední světový software pro návrh a plánování projektů větrných parků, který používají velké korporace i malí podnikatelé, je uznáván a přijímán bankami a úřady po celém světě. Byl počítán nejhorší možný scénář, kdy bylo uvažováno s parametry, že sluneční osvit je po celý den od východu k západu, rovina rotoru je vždy kolmá na přímce od generátoru ke slunci a VTE je celý den v provozu. Flicker efekt byl hodnocen ve vztahu k nejbližší obytné zástavbě okolních sídel.

Pro vyhodnocení vlivu tohoto efektu byly stanoveny body u nejbližších zástaveb exponovaných obcí v okruhu všech 3 VTE (body A-K). Z obrázku je patrné, že při nejhorším možném uvažovaném scénáři flicker efekt nebude překračovat hranici ve škále 10-30 hodin za rok.

Obecně je v literatuře uváděno, že k jevům flicker efektu může docházet pouze v krátké části dne. Obecně tento jev nastává za specifických situací, které mohou průměrně trvat souhrnně max. 30 min./den, celkově zhruba do 30 h/rok. Obvykle trvají jen několik minut, jsou patrné zejména v měsících XI, I a II a působí rušivě max do 500 m od VTE (Ratzbor, 2005). U větších elektráren jev není tak výrazný díky relativně pomalému otáčení rotoru. Výše uvedené hodnoty výpočtu odpovídají obecně dostupným závěrům. Jedná se o jevy velmi krátkodobé, dočasné s velmi omezeným výskytem.

Obr. 11 – Výsledek analýzy zastínění

Dále je asi vhodné uvést i zmínku o tzv. „disko efektu“, což jsou periodické světelné záblesky vznikající odrazem světla, většinou slunečního záření, od listů rotoru větrné elektrárny. V současnosti je disko efekt spojený s provozem větrných elektráren v praxi omezen obvykle standardní povrchovou úpravou listů lopatek. Barevné provedení (odstínem šedé matné barvy) je dáno požadavky Armády České republiky a řízení letového provozu. Při této povrchové úpravě k obtěžování obyvatelstva disko efektem spojeným s odrazy světla nedochází. Stejně řešení lze předpokládat i v případě posuzovaného záměru. Negativní vlivy spojené s tímto druhem efektu lze proto v posuzovaném případě vyloučit.

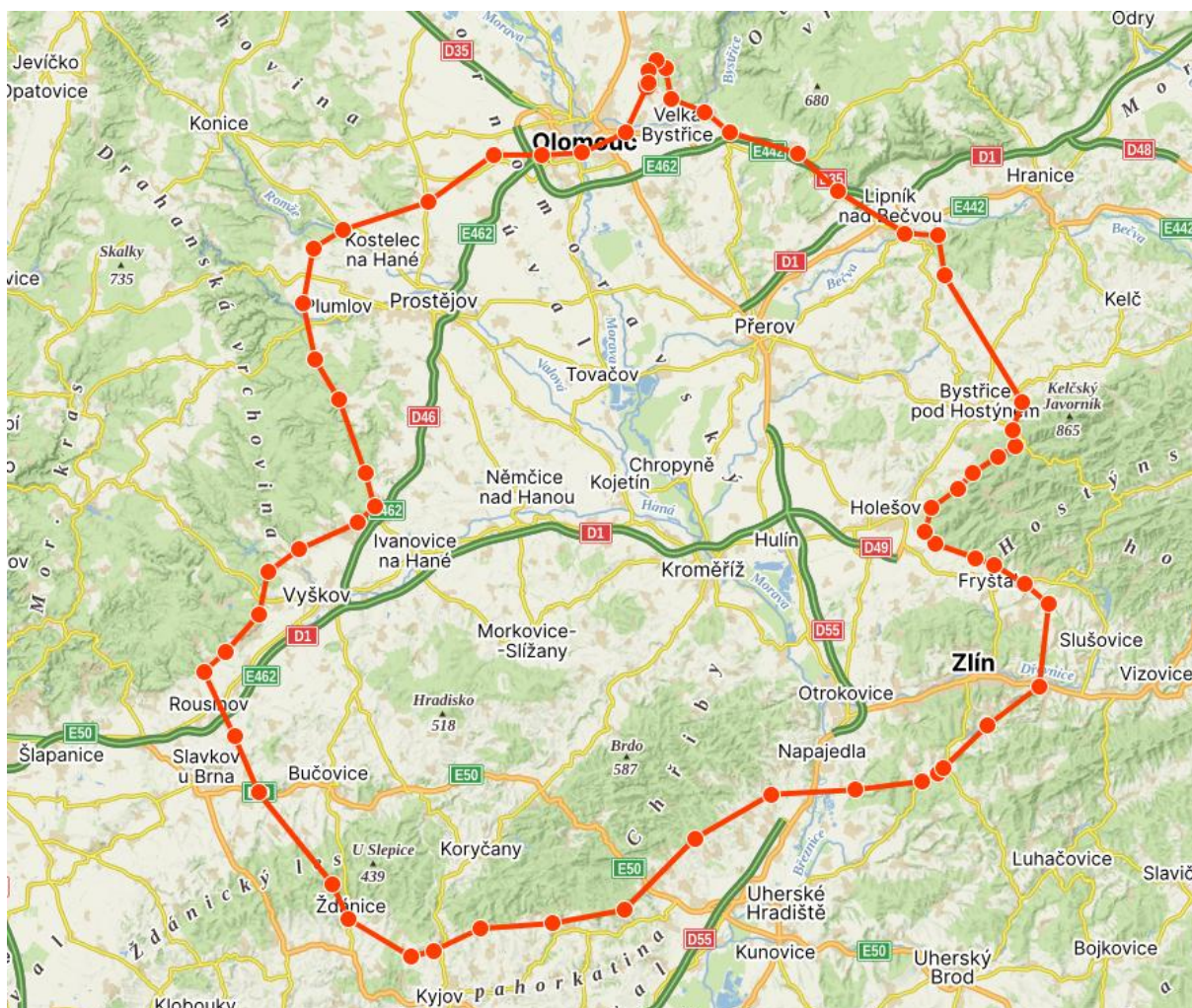
5. Vymezení dotčeného prostoru v krajině (DoKP)

Jedná se o prostor, který může být skutečně nebo potencionálně záměrem dotčen. Vymezuje se především pomocí bariér očekávané viditelnosti záměru a může být tvořen jedním nebo více místy krajinného rázu.

Vymezení DoKP z hlediska vizuálního se provádí buď vizuálními bariérami (horizonty terénu, lesních porostů nebo zástavby) nebo se empiricky stanoví okruhy potencionální viditelnosti (potencionální silné viditelnosti, potencionální zřetelné viditelnosti, potencionální dobré viditelnosti a potencionální slabé viditelnosti).

Viditelnost záměrů ze sídel a z volné krajiny v DoKP je proměnlivá. Kromě tvaru reliéfu závisí v sídlech na typu a orientaci uliční zástavby a ve volné krajině na existenci porostů vyšší zeleně a na vzdálenosti pozorovatele od záměrů.

Definice (potenciálně) dotčeného krajinného prostoru jako území s možným vlivem na krajinný ráz implicitně vychází z určení max. možného vizuálního (či jiného) dosahu posuzovaného záměru či jevu. Tato situace se týká posuzovaných záměrů, protože u nich existuje na vstupu vysoká míra pravděpodobnosti negativního ovlivnění krajiny. DoKP plánovaného záměru byl určen na základě výše provedené analýzy viditelnosti.

Obr. 12 – Oblast dotčeného krajinného prostoru

Na základě již dříve zmíněné analýzy viditelnosti byly v rámci DoKP vytipovány vyhlídkové body (významná pohledová místa). Místa byla vybrána v širším okolí a větší vzdálenosti od záměru, pro zachycení panoramatických a dálkových pohledů, které jsou z hlediska umísťování VTE nejproblematictější.

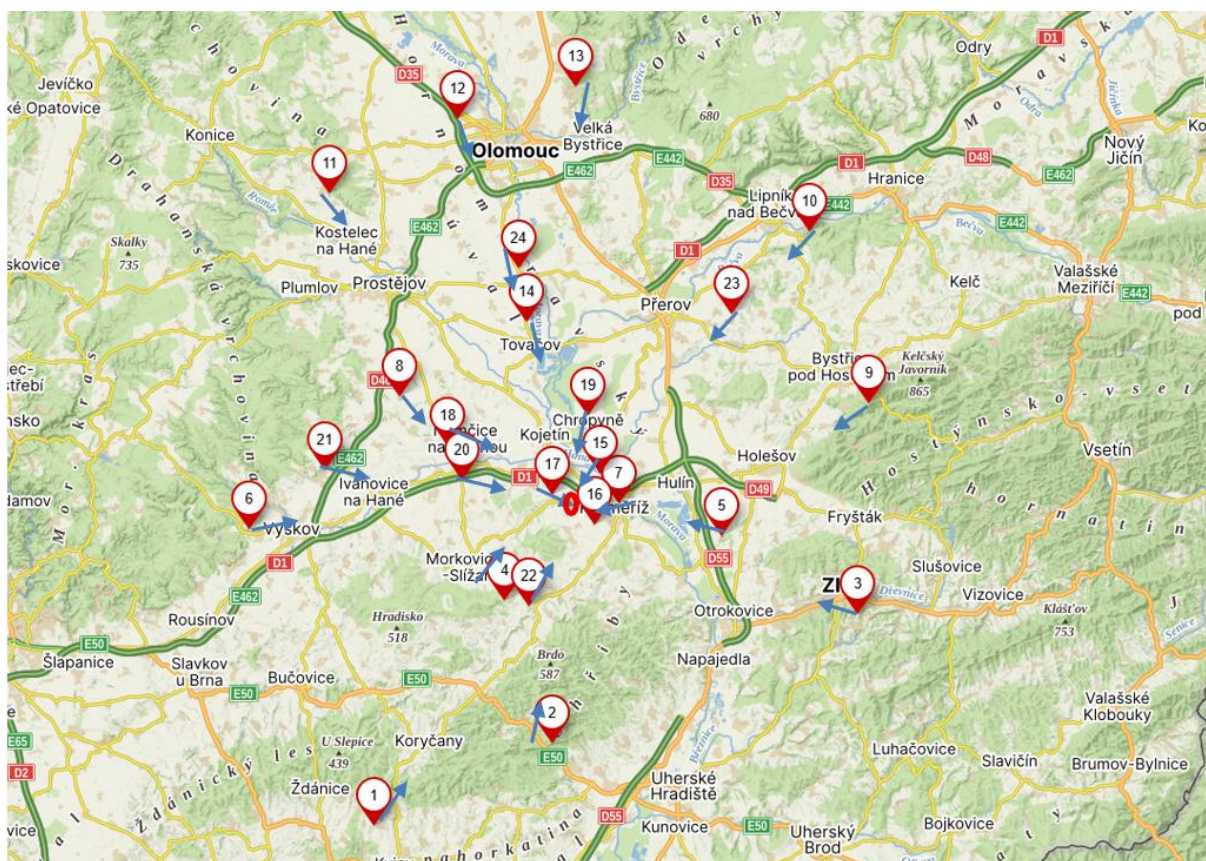
V následující tabulce je uveden seznam navštívených vyhlídkových bodů. Jejich pozice je patrná z následující mapy.

Číslo lokality	Název lokality	Poznámka k bodu
1	Rozhledna Bukovanský mlýn	Vzdálenost cca 29 km od záměru. Bod je na území Jihomoravského kraje. Stavba větrného mlýna z roku 2004, kterou realizoval místní rodák Josef Kouřil, slouží současně jako rozhledna, galerie a muzeum. Z výšky 16 m nad zemí je vidět široké rovinné okolí, blízký Ždánický les, Chřiby nebo vzdálenější Bílé Karpaty.
2	Hrad Buchlov	Vzdálenost cca 20 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Buchlov se řadí k nejstarším hradům v České republice. Jeho počátky se datují do 1. poloviny 13. století. Hrad Buchlov je nejvýraznější dominantou moravského Slovácka, spolu s kaplí svaté Barbory tvoří oddechové a kulturní prostředí této oblasti.
3	Vyhlídkové místo – Zlín „Vršek“	Vzdálenost cca 30 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Vyhlídkové místo se nachází jižně od města Zlín při vrchu Vršek (438 m).
4	Vyhlídkové místo – Kamenný stůl	Vzdálenost cca 6,7 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Vyhlídkové místo se nachází západně od obce Zdislavice.
5	Rozhledna Kurovický lom	Vzdálenost cca 16 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. U Kurovického lomu stojí Centrum ekologické výchovy. nad budovou se nachází 19 m vysoká vyhlídka. Aktuálně není ještě veřejnosti přístupná, ale plánuje se její otevření pravděpodobně během roku 2025. Je z ní krásný výhled na blízké okolí – Chřiby, rovinnou Hanou i Hostýnské vrchy.
6	Rozhledna na Chocholíku	Vzdálenost cca 23 km od záměru. Bod je na území Jihomoravského kraje. Ocelová konstrukce rozhledny o výšce 26 m s točitých schodištěm a trojúhelníkovitým půdorysem se od roku 2010 se nachází západně od obce Drnovice. Rozhledna poskytuje výhled na Dražskou vrchovinu, oblast Hané, Hostýnské vrchy, Chřiby, Bílé Karpaty či Beskydy.
7	Vyhlídková věž zámku Kroměříž	Vzdálenost cca 6 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Vyhlídková věž Arcibiskupského zámku je jednou

		z nejvýraznějších dominant města. Vysoká je 84 metrů a vyhlídkový ochoz, z něhož je nádherný pohled shora na město i okolí, je ve výšce 40 metrů.
8	Vyhlídkové místo „Předina“	Vzdálenost cca 15,5 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Vyhlídkové místo se nachází východně od obce Dobrochov při vrchu Předina, kde se nachází vysílač Českých radiokomunikací, vysoký 155 m.
9	Rozhledna Hostýn	Vzdálenost cca 31 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Kamennou rozhlednu a kapli sv. Kříže v jednom nechala na Hostýně postavit Matice svatohostýnská v roce 1897. Původně měla rozhledna až 27 metrů, v roce 1915 však byla z bezpečnostních důvodů snížena. Dnešní výška rozhledny je 15 metrů.
10	Vyhlídková věž – hrad Helfštýn	Vzdálenost cca 32 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Hrad byl založen na počátku 14. století. Tzv. husitská věž, která dnes slouží jako vyhlídková věž, se nachází na třetím hradním nádvoří, též zvaném Kravařském předhradí. Věž má celkem 77 schodů a v roce 2002 byla dobudována podle návrhu arch. Z. Gardavského. Postavena byla již za pánů z Kravař, přívrženců husitství.
11	Rozhledna Čechy pod Kosířem (Červená věž)	Vzdálenost cca 32 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Čechy pod Kosířem (někdy též označována jako Červená věž) je cihlová stavba, která byla postavena v zámeckém parku Čechy pod Kosířem v roce 1843. Je vysoká 15 m.
12	Vyhlídkové místo – Fort XVII Křelov	Vzdálenost cca 33,5 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Křelovský Fort XVII je jednou z nejzachovalejších součástí císařského systému opevnění města Olomouce. Fort byl vystavěn mezi lety 1851-1854
13	Rozhledna Svatý Kopeček – Zoo Olomouc	Vzdálenost cca 35 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Železná věž vyrostla na Svatém Kopečku v roce 1975. Z výšky 27 metrů je dobře viditelná Olomouc, ale i Drahanská vrchovina, Hostýnské vrchy, Chřiby nebo Bílé Karpaty.

14	Pomník bitvy u Tovačova	Vzdálenost cca 14 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Ústřední pomník bitvy u Tovačova v roce 1866 je věnovaný padlým rakouským vojákům. Je na trase naučné stezky Po stopách bitvy u Tovačova 1866.
15	Miňůvský most	Vzdálenost cca 5 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Most se nachází nedaleko od obce Postoupky, cca 500 m od soutoku řek Moravy a Hané.
16	Vyhlídková terasa - Selský pivovárěk Kroměříž	Vzdálenost cca 5,5 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Vyhlička je součástí areálu Selského pivovaru. Dominantou pivovaru je cihelný „komín“, který skrývá schodiště propojující jednotlivá patra a horní vyhlídkovou terasu.
17	Bojanovice – pomník	Vzdálenost cca 1,5 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Památník obětem první světové války připomíná jména 24 obětí z obcí Zlobice a Bojanovice.
18	Vyhlídková plošina Kozlov	Vzdálenost cca 9 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Nižší dřevěná vyhlídková plošina byla postavena v roce 2012. Po zdolání sedmi schůdků se vám naskytne široký výhled na okolní obce až do vzdálenosti přibližně 40 km.
19	Štěrkoviště na Krčáku	Vzdálenost cca 6,5 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Bod s nachází nedaleko kempu Štěrkoviště na Krčáku. Minikemp se nachází kousek od Kroměříže, v samotném srdci Hané, cca 1 km severně od Chropyně. Vodní plocha je revitalizované jezero po těžbě štěrkopísku.
20	Cyklostezka Mořice - benzina	Vzdálenost cca 6 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Bod s nachází při čerpací stanici a cyklotrase 5013.
21	Vyhlídkové místo Pustiměř	Vzdálenost cca 18 km od záměru. Bod je na území Jihomoravského kraje. Bod s nachází na vyvýšenině nad obcí Pustiměř s výhledem na nedaleký chrám sv. Benedikta.
22	Rozhledna Zdenička	Vzdálenost cca 7 km od záměru. Bod je na území Zlínského kraje. Dřevěnou rozhlednu nechala postavit na podzim 2010 místní skupina nadšenců v rámci projektu „Po formanských cestách“.

		Stavba je vysoká 15 metrů. Po vystoupení 47 schodů se vám naskytne kouzelný výhled na vršky Chřibů.
23	Rozhledna Římská věž	Vzdálenost cca 22 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Rozhledna Římská věž, postavená v obci Tučín, je 15 metrů vysoká a nabízí krásné výhledy na okolní krajinu, včetně Hostýnských vrchů a města Olomouc.
24	Tučapské lípy – Dub nad Moravou	Vzdálenost cca 19 km od záměru. Bod je na území Olomouckého kraje. Bod se nachází na rozcestí u Božích muk a památných stromů v Tučapech. Z místa je též výhled na nedaleký Kostel Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou.

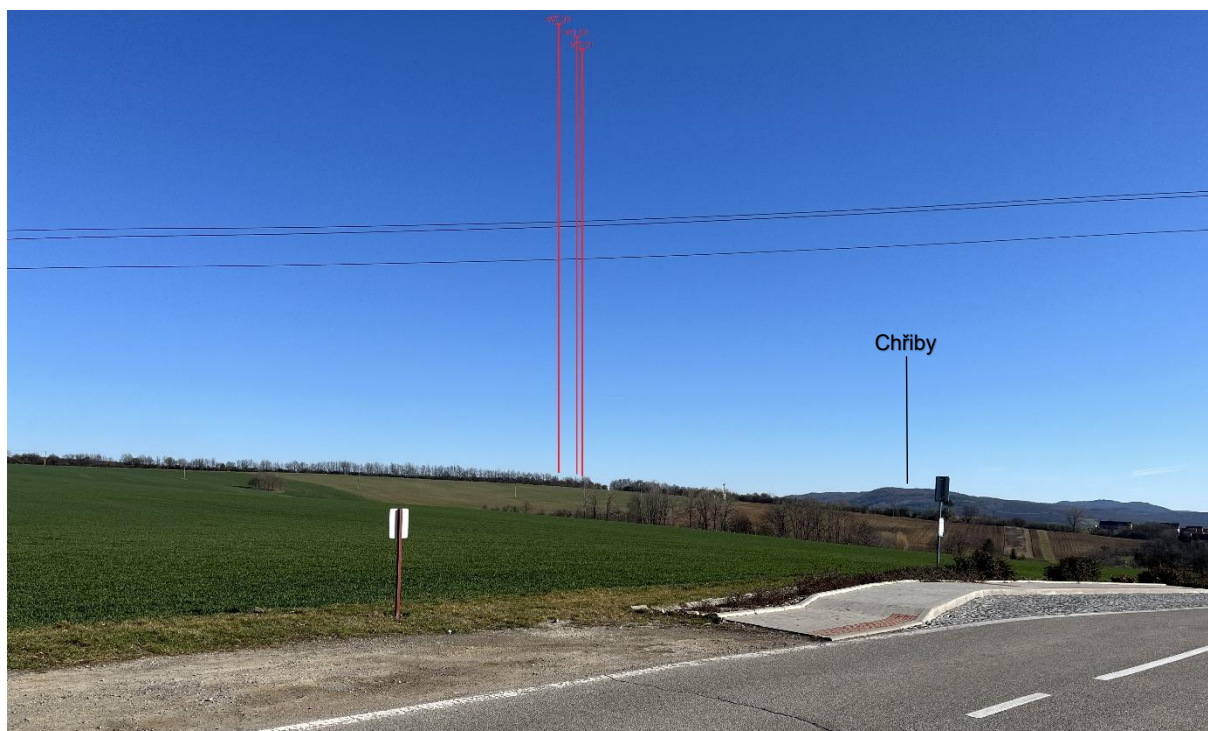
Obr. 13 – Umístění významných vyhlídkových bodů pro posouzení působení záměru, šipky určují směr pohledu vůči záměru (<https://mapy.com/s/cosecepele>)

Na následujících obrázcích jsou prezentovány fotografie z významných vyhlídkových bodů a je provedena vizualizace v případě její vhodnosti. Vizualizace obecně v této studii není možné vnímat, jako reálnou podobu odpovídající podkladní fotografii. Vizualizace zanedbávají clonu, expoziční čas, hloubku ostroty, i samotnou situaci z hlediska ročního období a počasí v době pořízení snímku (např. opar snižující dohlednost). Záměry jsou tak pojaty schematicky a často zvýrazněny nad rámec skutečného uplatnění v daných podmínkách zachycených na fotografiích. Taktéž pro vizualizace byl užit pouze jeden 3D model větrné elektrárny v postavení v maximální výšce rotoru. Tento přístup tedy nemá vizualizovat reálnou situaci (např. větrné elektrárny se nebudou pohybovat synchronně, což povede k různému natočení vrtulí). Taktéž protože pro hodnocení záměru na horizonty, měřítka krajiny, dominanty a veduty

je zásadní výška stavby nikoliv samotná šířka rotoru, nebylo přistoupeno vždy k natočení celého rotoru en face.

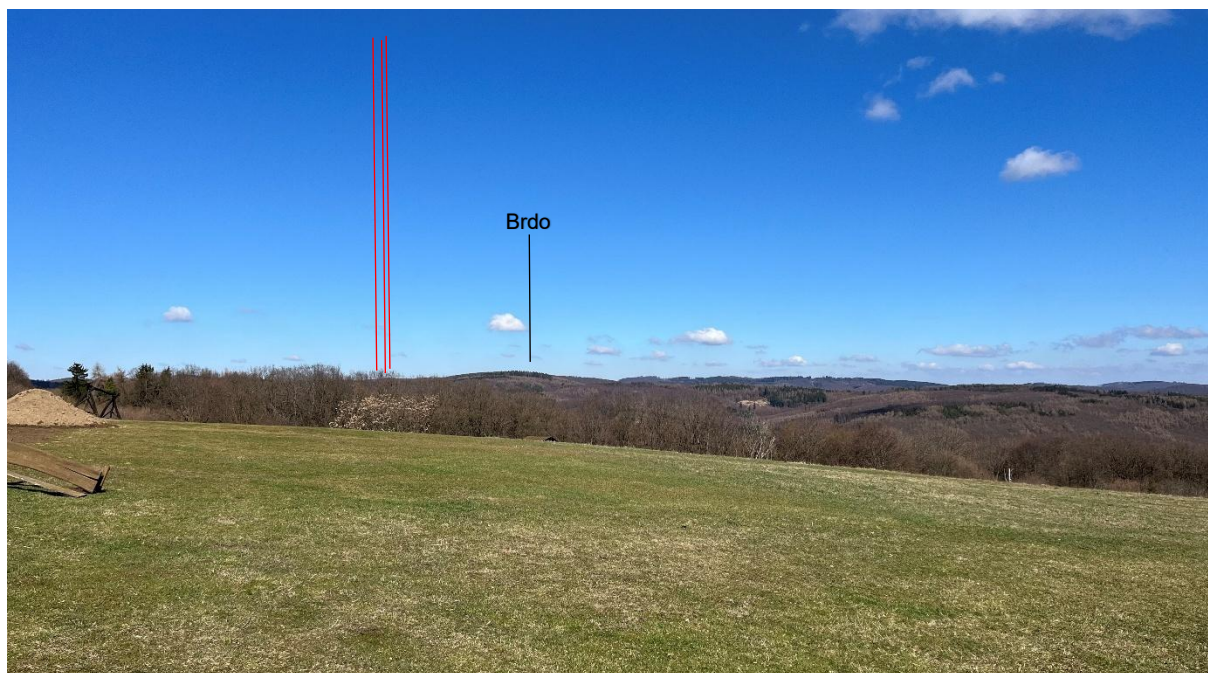
Umístění VTE je ve fotografiích označeno červenými liniemi.

1. Rozhledna Bukovanský mlýn

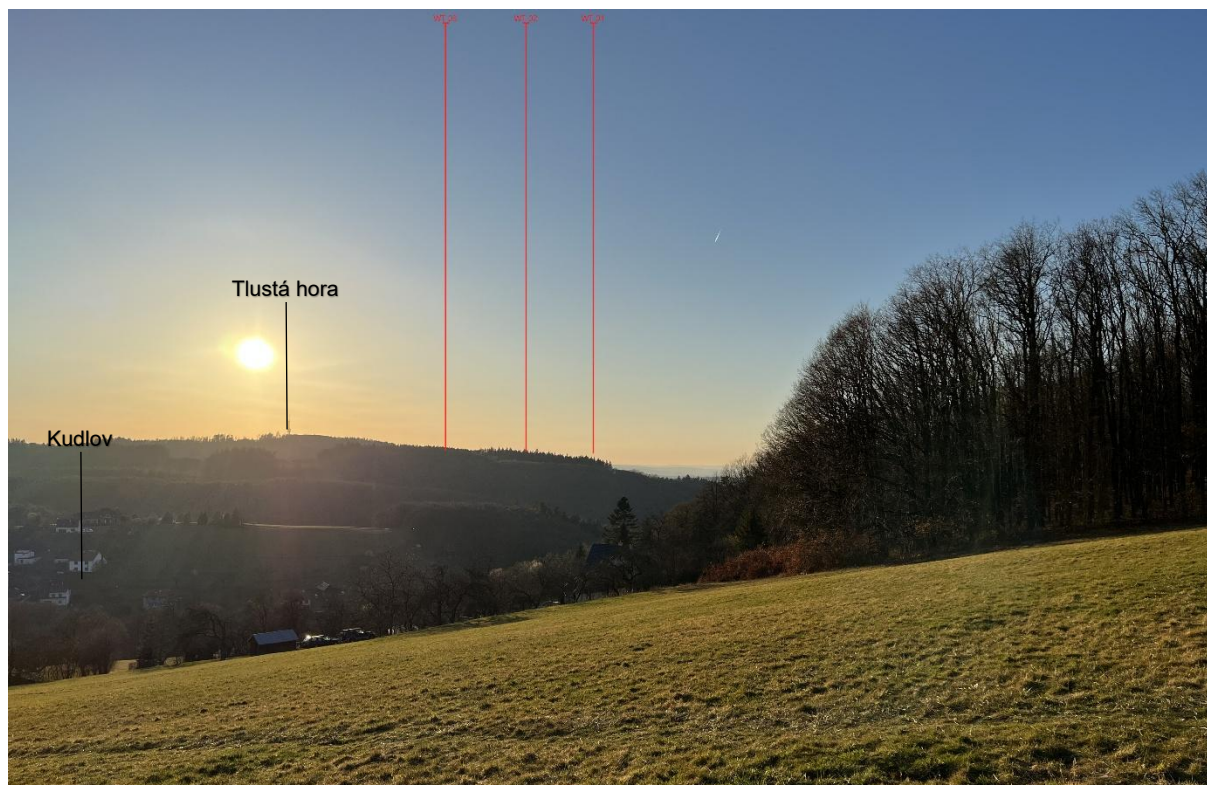
Obr. 14 – Pohled z Rozhledny Bukovanský mlýn – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Vizuální bariéru tvoří horizont Ždánického lesa

2. Hrad Buchlov

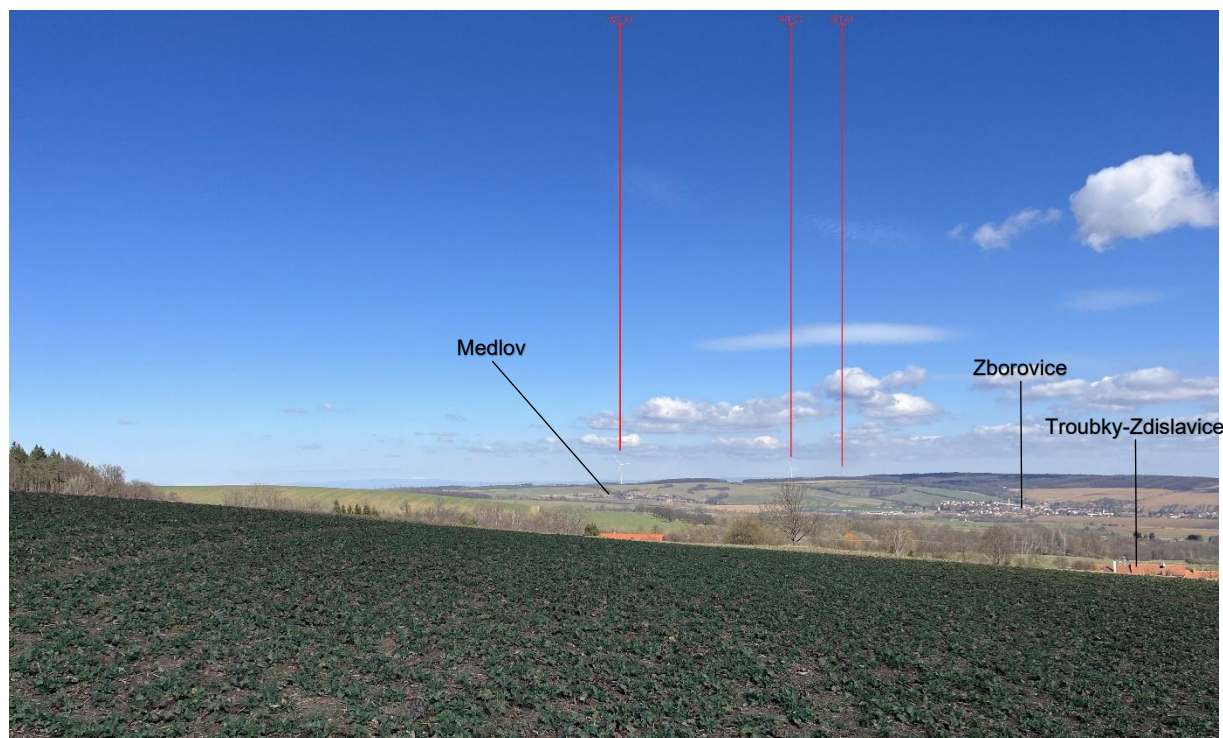
Obr. 15 – Pohled z hradu Buchlov – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Vizuální bariéru tvoří horizont Chřibů s vrchem Brdo

3. Vyhlídkové místo – Zlín „Vršek“

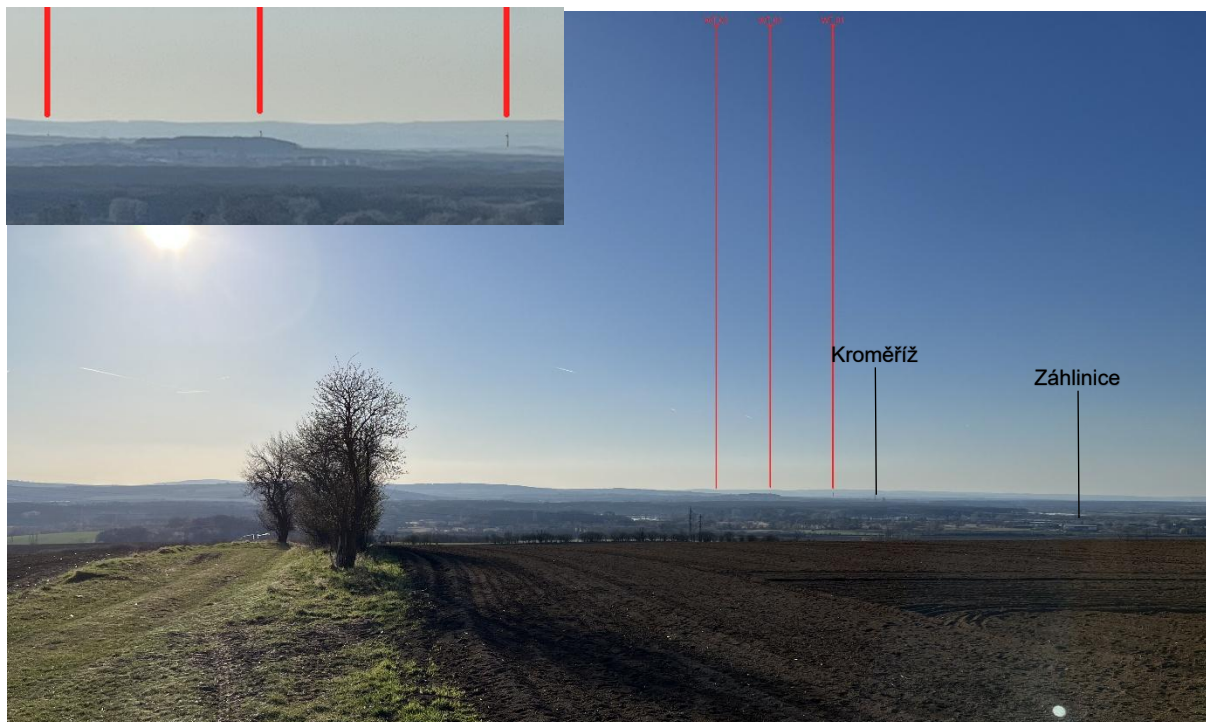
Obr. 16 – Pohled z vyhlídkového místa „Vršek“ u Zlína – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Vizuální bariéru tvoří horizont vrchu Tlustá hora

4. Vyhlídkové místo – Kamenný stůl

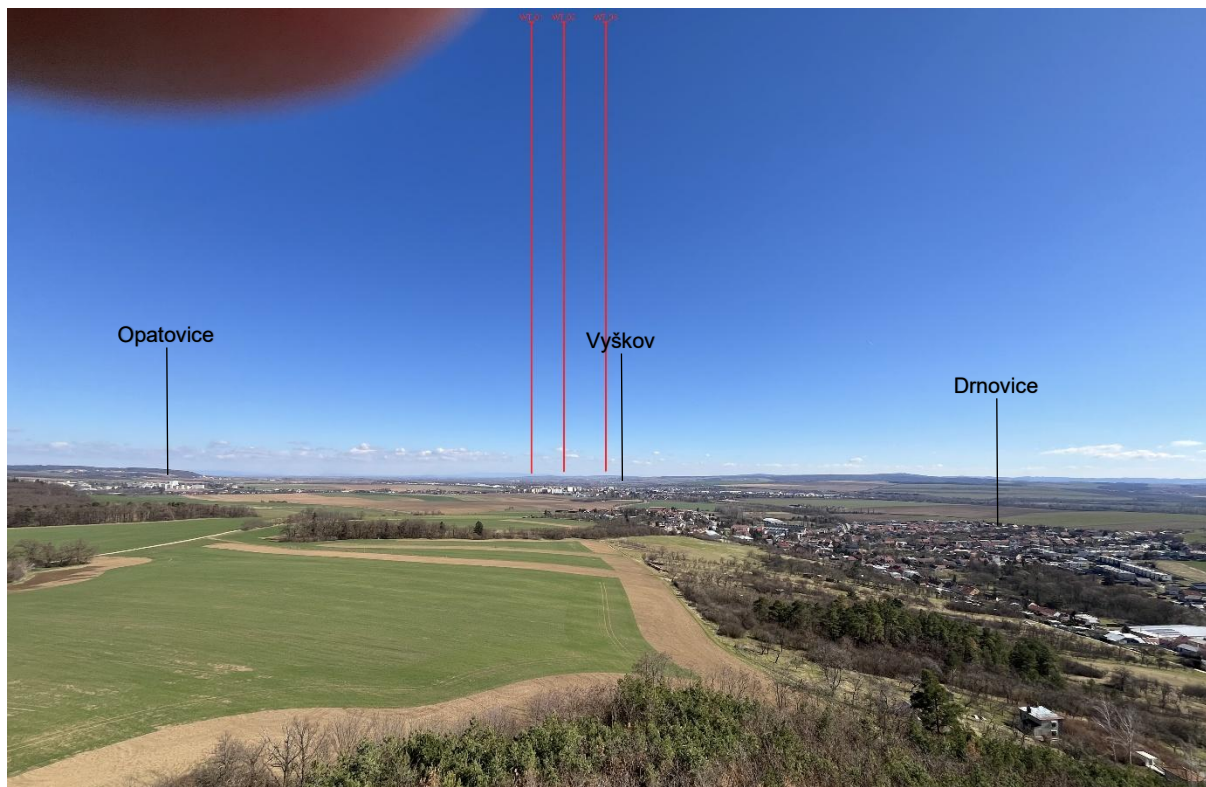
Obr. 17 – Pohled z vyhlídkového místa Kamenný stůl – Záměr bude z výhledového místa viditelný. Záměr se bude dostávat do vizuálního kontextu s obcemi Medlov, Zborovice a Troubky-Zdislavice. Záměr se stává za dobré viditelnosti krajinnou dominantou. V tomto pohledu dochází k částečnému kontrastu se středními měřítky krajiny tvořené reliéfem terénu, zemědělskými plochami a krajinnou zelení. Ke změně měřítek však nedochází.

5. Rozhledna Kurovický lom

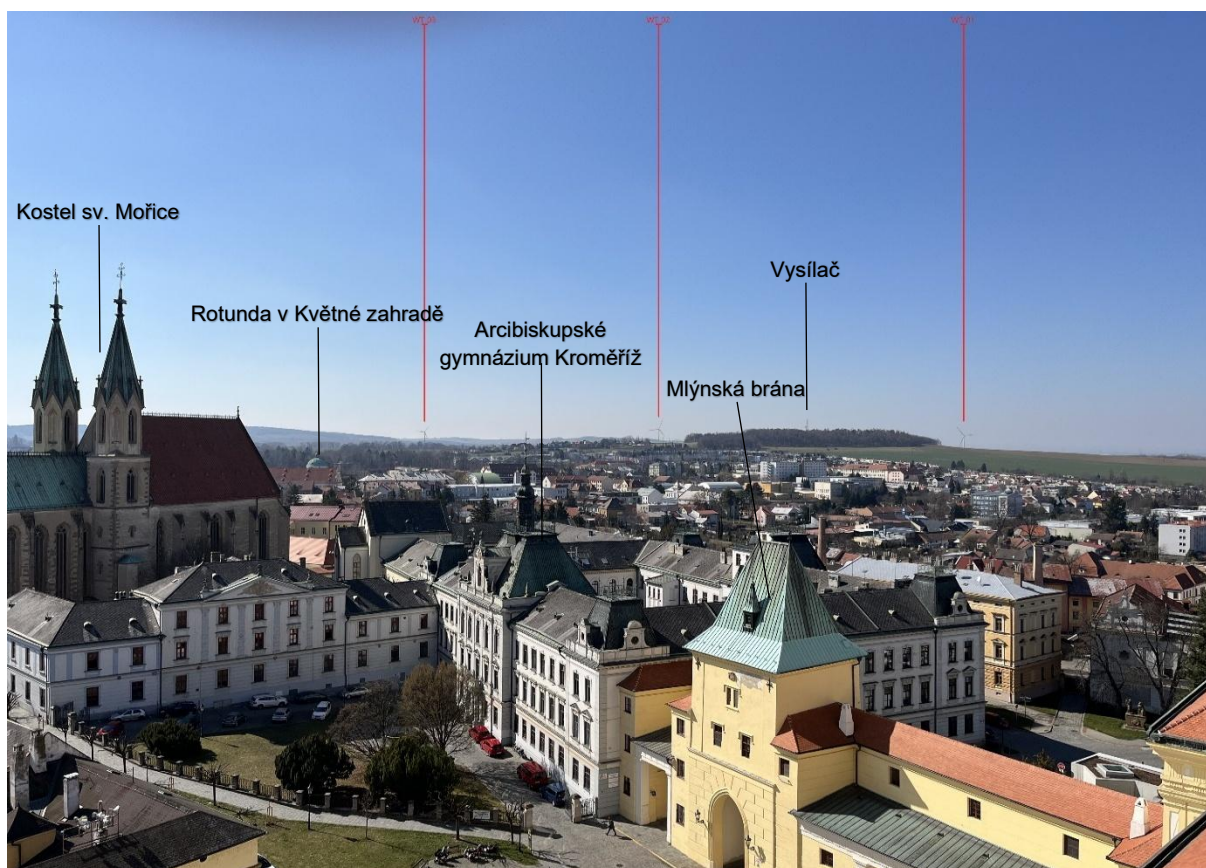
Obr. 18 – Pohled od Kurovického lomu – Záměr bude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění velmi omezeno. Pro potřeby posouzení silně zvýrazněno. Záměr nenarušuje měřítka krajiny.

6. Rozhledna na Chocholíku

Obr. 19 – Pohled z rozhledny na Chocholíku – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění velmi omezeno, vizuální bariéru též tvoří reliéf Litenčické pahorkatiny.

7. Vyhlídková věž zámku Kroměříž

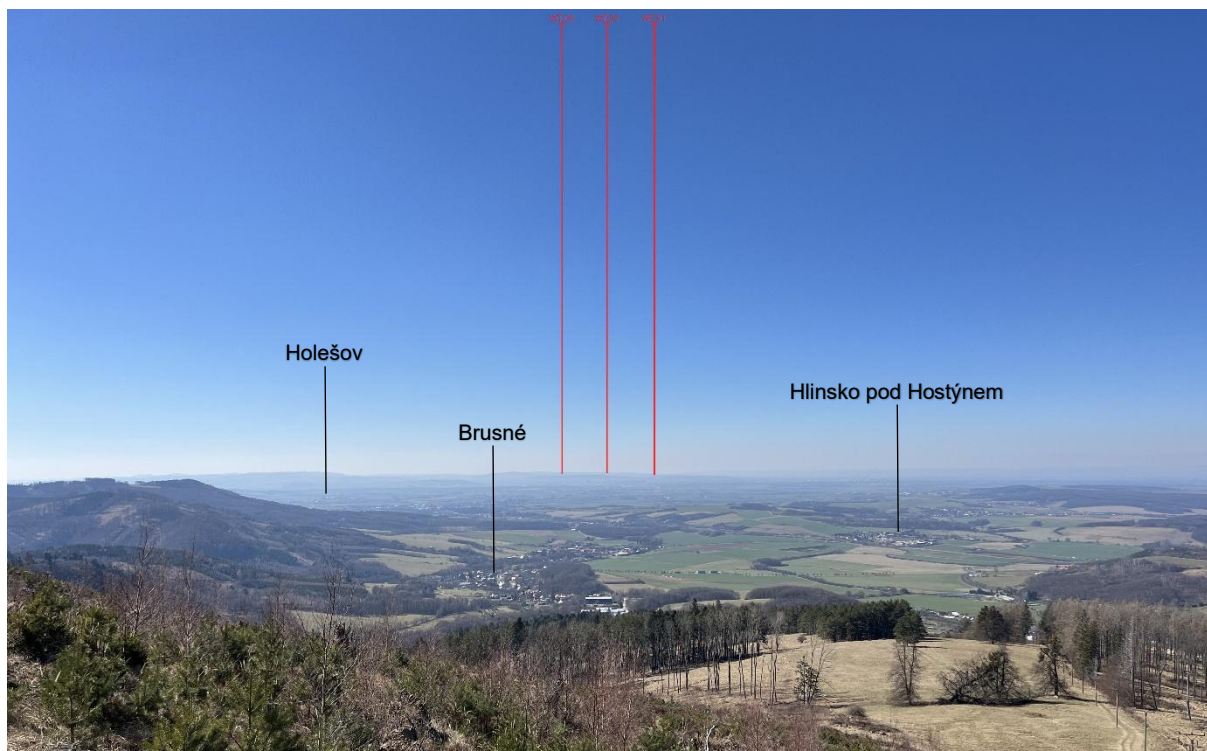
Obr. 20 – Pohled z vyhlídkové věže zámku Kroměříž – Záměr bude z výhledového místa viditelný. Záměr se bude dostávat do vizuálního kontextu s významnými kulturními památkami města Kroměříž. Díky přehlednosti terénu a nadhledu nad sídlem a vystupováním záměru do pozice nad horizontem dochází za dobré viditelnosti k částečnému soupeření s těmito dominantami. Mezi VTE se na horizontu nachází též vysílač, který již nyní narušuje pohledy.

8. Vyhlídkové místo „Předina“

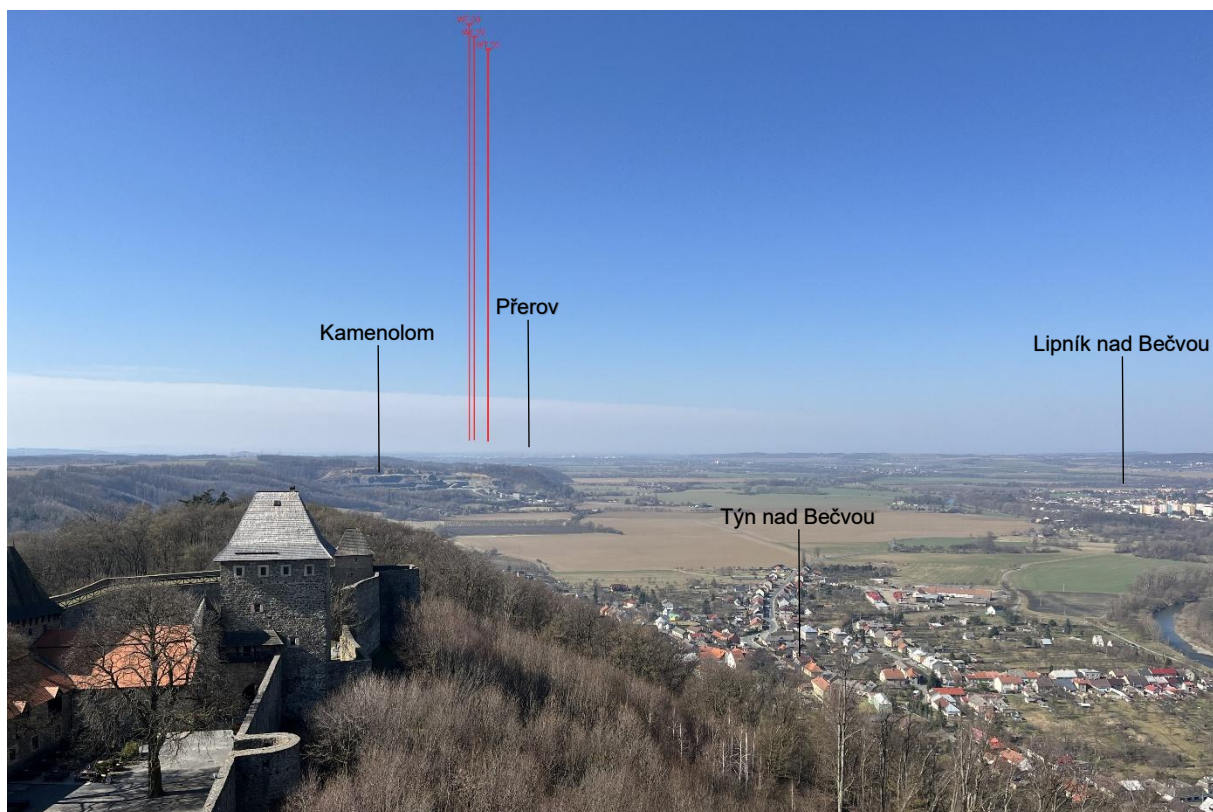
Obr. 21 – Pohled z vyhlídkového místa „Předina“ – Záměr nebude z výhledového místa viditelný.

9. Rozhledna Hostýn

Obr. 22 – Pohled z rozhledny Hostýn – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění VTE omezeno. Vzhledem k oparu je i při dobré viditelnosti záměr za hranicí rozlišitelnosti.

10. Vyhlídková věž – hrad Helfštýn

Obr. 23 – Pohled z hradu Helfštýn – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění VTE omezeno. Vzhledem k oparu je i při dobré viditelnosti záměr za hranicí rozlišitelnosti. V krajině se v dálkových pohledech uplatňují krajinné dominanty v podobě komínů průmyslové oblasti v Přerově.

11. Rozhledna Čechy pod Kosířem (Červená věž)

Obr. 24 – Pohled z Čechů pod Kosířem – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění VTE omezeno. Vzhledem k oparu je i při dobré viditelnosti záměr za hranicí rozlišitelnosti. V krajině se v dálkových pohledech uplatňuje především vedení VN.

12. Vyhlídkové místo – Fort XVII Křelov

Obr. 25 – Pohled z vyhlídkového místa u Fort XVII Křelov – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění VTE omezeno. Hlavní dominantou v rámci okolní oblasti se stane aktuálně budované těleso úseku dálnice D35.

13. Rozhledna Svatý Kopeček – Zoo Olomouc

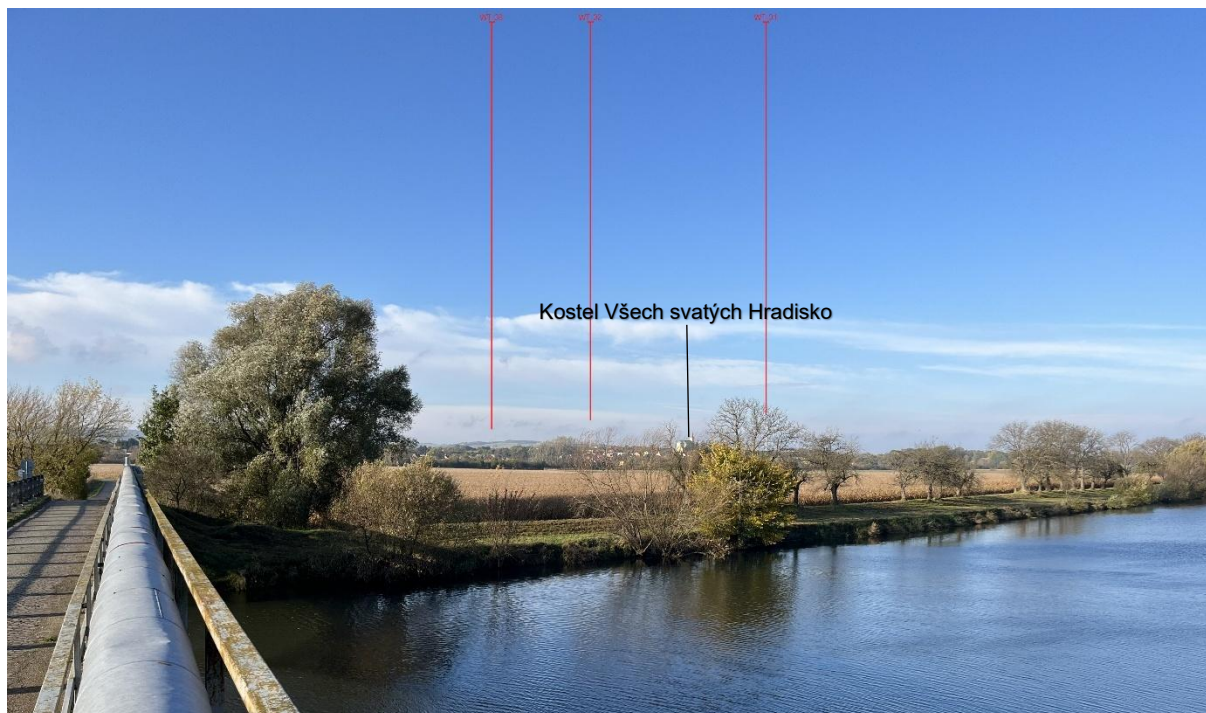
Obr. 26 – Pohled z rozhledny v Zoo Olomouc – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění VTE omezeno. Vzhledem k oparu je i při dobré viditelnosti záměr za hranicí rozlišitelnosti. V krajině se v dálkových pohledech uplatňuje především vedení VN.

14. Pomník bitvy u Tovačova

Obr. 27 – Pohled od pomníku bitvy u Tovačova – Záměr bude velmi omezeně viditelný, viditelné budou pouze části lopatek VTE. Hlavní vizuální bariéru tvoří liniová vegetace při toku Blata. Vizuální projev věže zámku Tovačov nebude narušen.

15. Miňůvský most

Obr. 28 – Pohled od Miňůvského mostu – Záměr bude částečně viditelný. VTE 1 a VTE 2 budou částečně vizuálně zakryty doprovodnou vegetací řeky Moravy. VTE 3 bude téměř celá viditelná. Záměr se bude též částečně dostávat do vizuálního kontextu s kostelem Všem svatých v obci Hradisko.

16. Vyhlídková terasa - Selský pivovárěk Kroměříž

Obr. 29 – Pohled z vyhlídkové terasy Selského pivovárku v Kroměříži. Z pohledového místa bude zřetelně viditelná pouze VTE 2, pro ostatní elektrárny tvoří vizuální bariéru vegetace a zástavba. Záměr nepřichází do vizuálního kontextu s významnými krajinnými charakteristikami.

17. Bojanovice – pomník

Obr. 30 – Pohled od pomníku u Bojanovic – Bod se nachází v zóně silné viditelnosti, VTE 2 a VTE 3 se v území stanou hlavní krajinnou dominantou. Stávajícími technickými dominantami oblasti jsou sloupy a vedení VN.

18. Vyhlídková plošina Kozlov

Obr. 31 – Pohled z vyhlídkové plošiny Kozlov – Bod se nachází v zóně dobré viditelnosti, VTE jsou viditelné na horizontu. VTE se uplatňují v rámci otevřené agrární krajiny. Záměr nemění měřítko krajiny. Za dobré viditelnosti se záměr stává technicistní krajinnou dominantou. Technické prvky představuje též vysílač a komín u Němčic nad Hanou.

19. Štěrkoviště na Krčáku

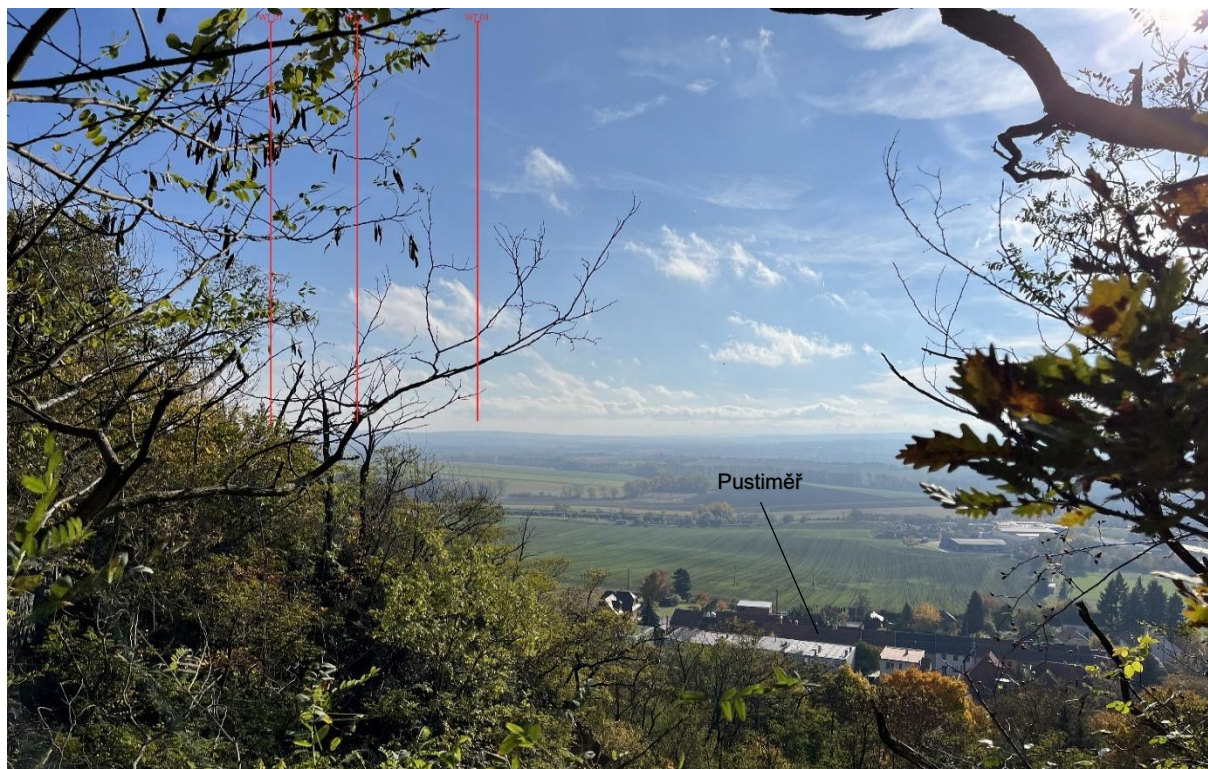
Obr. 32 – Pohled od lokality na Krčáku – Záměr bude částečně viditelný, viditelné budou VTE 1 a VTE 2, jejich vizuální uplatnění je eliminováno přítomností zeleně. Záměr nenarušuje měřítko krajiny.

20. Cyklostezka Mořice Benzina

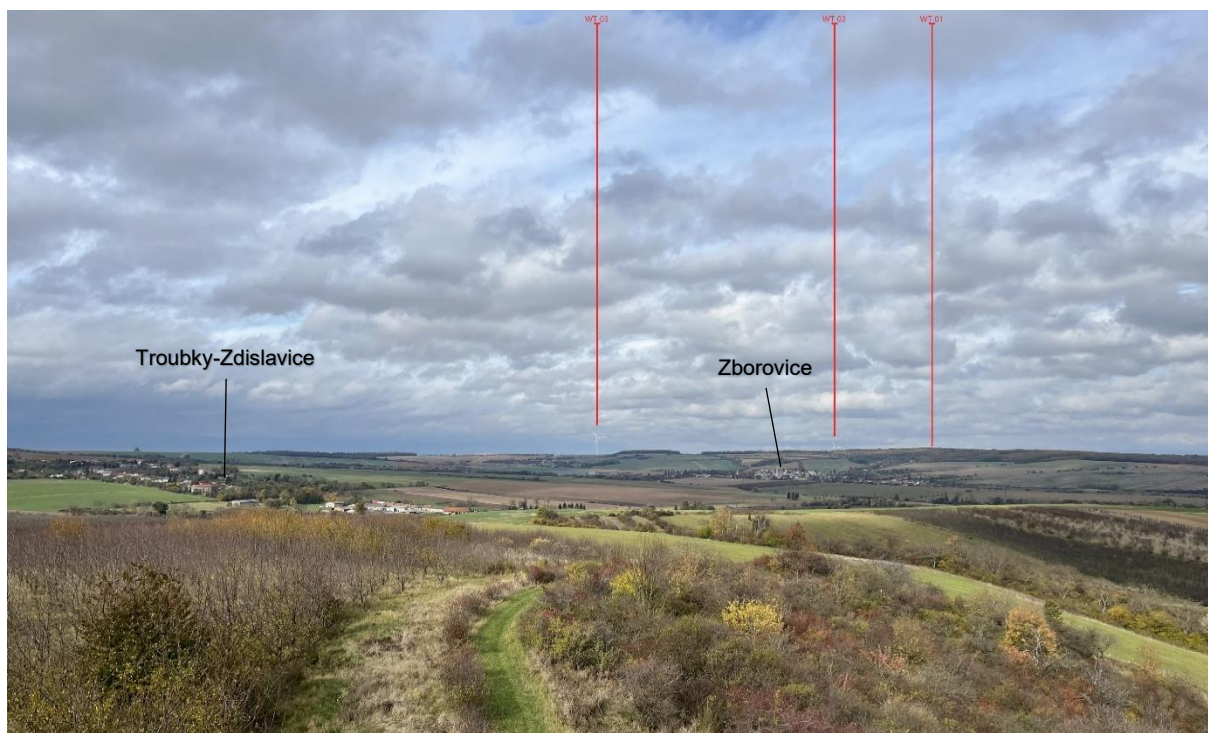
Obr. 33 – Pohled z cyklostezky u obce Mořice – Záměr se uplatňuje v rámci agrární krajiny velkých měřítek. Záměr nenarušuje měřítko krajiny, mírně však posiluje vliv stávajících vertikálních staveb (vedení VVN) v krajinné scéně.

21. Výhledové místo Pustiměř

Obr. 34 – Pohled z vyhlídkového místa u Pustiměři – Záměr bude velmi omezeně viditelný, vzhledem k vzdálenosti od výhledového místa. Vizualní bariéru částečně tvoří vegetace. Na horizontu je při dobré viditelnosti možné spatřit VTE 3, její viditelnost je však minimální.

22. Rozhledna Zdenička

Obr. 35 – Pohled z rozhledny Zdenička – Záměr bude viditelný, z VTE 2 rotor, VTE 3 celá. Záměr se zde stává krajinnou dominantou. V tomto pohledu dochází k částečnému kontrastu se středními měřítky krajiny tvořené reliéfem terénu a krajinnou zelení, chybí též jiné dominantní či technické stavby.

23. Rozhledna Římská věž

Obr. 36 – Pohled z rozhledny Římská věž – Záměr nebude z výhledového místa viditelný. Díky vzdálenosti je vizuální uplatnění VTE omezeno. Vzhledem k oparu je i při dobré viditelnosti záměr za hranicí rozlišitelnosti. V krajině se v dálkových pohledech uplatňuje především vedení VN.

24. Tučapské lípy – Dub nad Moravou

Obr. 37 – Pohled od památných líp Tučapy – Záměr nebude z výhledového místa téměř viditelný. Díky vzdálenosti a uplatnění vegetace je vizuální uplatnění VTE omezeno. Lokální dominantu kostela se nachází mimo osu záměru. Záměr nenarušuje měřítka krajiny a nesuspeří s dominantou kostela.

Shrnutí:

- Záměrem je výstavba tří větrných elektráren (např. typu Vestas V162) o výkonu 6,2 MW a celkové výšce 230 m v katastrálních územích Popůvky u Kojetína (VTE 1), Kovalovice u Kojetína (VTE 2) a Věžky (VTE 3).
- Záměr je navržen na zemědělsky obhospodařovaných plochách.
- DoKP byl stanoven na základě analýzy viditelnosti pomocí vizuálních bariér, které jsou v této krajině – reliéf (hřbety a vrcholy), okraje vegetace (lesy, liniová zeleň) a zástavba.
- Největší plochu v DoKP zaujímají zemědělsky obhospodařované plochy (pole, louky), dále pak údolní nivy velkých řek, v menší míře pak lesní a nelesní zeleň.
- Na základě analýzy bylo vytipováno 24 významných pohledových míst, pro které byly vytvořeny vizualizace plánovaného záměru.
- Záměr bude dobře viditelný z pohledových míst č. 4, 7, 17, 20 a 22. Zde se dostávají VTE do vizuálního kontextu s přírodními, kulturními či estetickými charakteristikami krajiny. Částečně (1-2 věže, či části věží) jsou VTE viditelné z pohledových míst č. 15, 16 a 19. Velmi omezeně jsou pak VTE viditelné z pohledových míst č. 5, 14, 21 a 24.
- Z ostatních pohledových míst nebude záměr viditelný z důvodu velké vzdálenosti či přízemního oparu, který snižuje vizuální projev záměru za hranici rozlišitelnosti pro běžného pozorovatele.

II. HODNOCENÍ

Je-li to v případě posuzovaného záměru účelné, vymezí se v této etapě na základě prostorové a charakterové diferenciací krajiny oblast či oblasti krajinného rázu a místo či místa krajinného rázu. Po této základní diferenciaci následuje obecná charakteristika dotčené krajiny (oblasti krajinného rázu) a podrobná charakteristika dotčeného krajinného prostoru (místa či míst krajinného rázu). Výsledkem je identifikace a klasifikace znaků jednotlivých charakteristik krajinného rázu (tj. přírodní, kulturní a historické) a jejich vizuálního projevu, tzv. vizuální charakteristiky krajinného rázu.

6. Obecná charakteristika oblasti krajinného rázu a podrobná charakteristika DoKP

Vyhodnocením krajinného rázu se obvykle zabývají koncepční materiály a územní plány na úrovni kraje případně ORP, které slouží jako územně analytické podklady či zásady územního rozvoje.

Z analýzy viditelnosti a dle vizuálního uplatnění záměru vyplývá, že DoKP zasáhne na území tří krajů, Olomouckého, Jihomoravského a Zlínského. Silné uplatnění se předpokládá zejména v kraji Olomouckém, kde jsou umístěny 2 VTE (VTE č. 1 a 2) a Zlínském, kde je umístěna 1 VTE (VTE č. 3).

Většina plochy DoKP zahrnuje starou sídelní krajinu Panonika, která byla nepřetržitě osídlena od dob neolitu (zhruba 8000 až 5000 let před naším letopočtem). Zabírá 1. a 2. vegetační stupeň Panonika a Karpatika. Sídelní typy vesnic jsou v drtivé většině tvořeny ulicovkami či silnicovkami s nepravými traťovými, případně délkovými plužinami, významně jsou na okrajích přimíšeny vsi návesní s nepravými traťovými plužinami. Pro oblast je typický lidový typ hliněného případně kamenného podunajského domu. Běžným reliéfem jsou plošiny a ploché pahorkatiny, převažuje mírná modelace terénu bez výraznějších převýšení. Oblast je tvořena převážně zemědělskými krajinami, místně i lesozemědělskými, zemědělské půdy jsou v drtivé většině zorněny (Jiří Löw, 2008).

Územní plány

Záměr se nachází v rámci katastrálních území města Kojetína (VTE 1 a 2) a obce Věžky (VTE 3).

ÚP Věžky

VTE č. 3 je umístěna na pozemku č. 1000 v k.ú. Věžky. Pozemek dle platného územního plánu obce Věžky (2017) spadá do ploch Z – plochy zemědělské. Jejich podmínky využití jsou uvedeny níže:

Z - plochy zemědělské

Převažující využití	-	zemědělské využití na pozemcích zemědělského půdního fondu
Přípustné využití	-	stavby a zařízení související s převažujícím využitím související dopravní a technická infrastruktura vodohospodářská zařízení – odvodňovací příkopy, poldry a podobně k zamezení půdní eroze, protipovodňová opatření krajinná zeleň, solitérní, skupinová – aleje, meze technická opatření a stavby pro zlepšení podmínek rekreace a cestovního ruchu

ÚP Kojetín

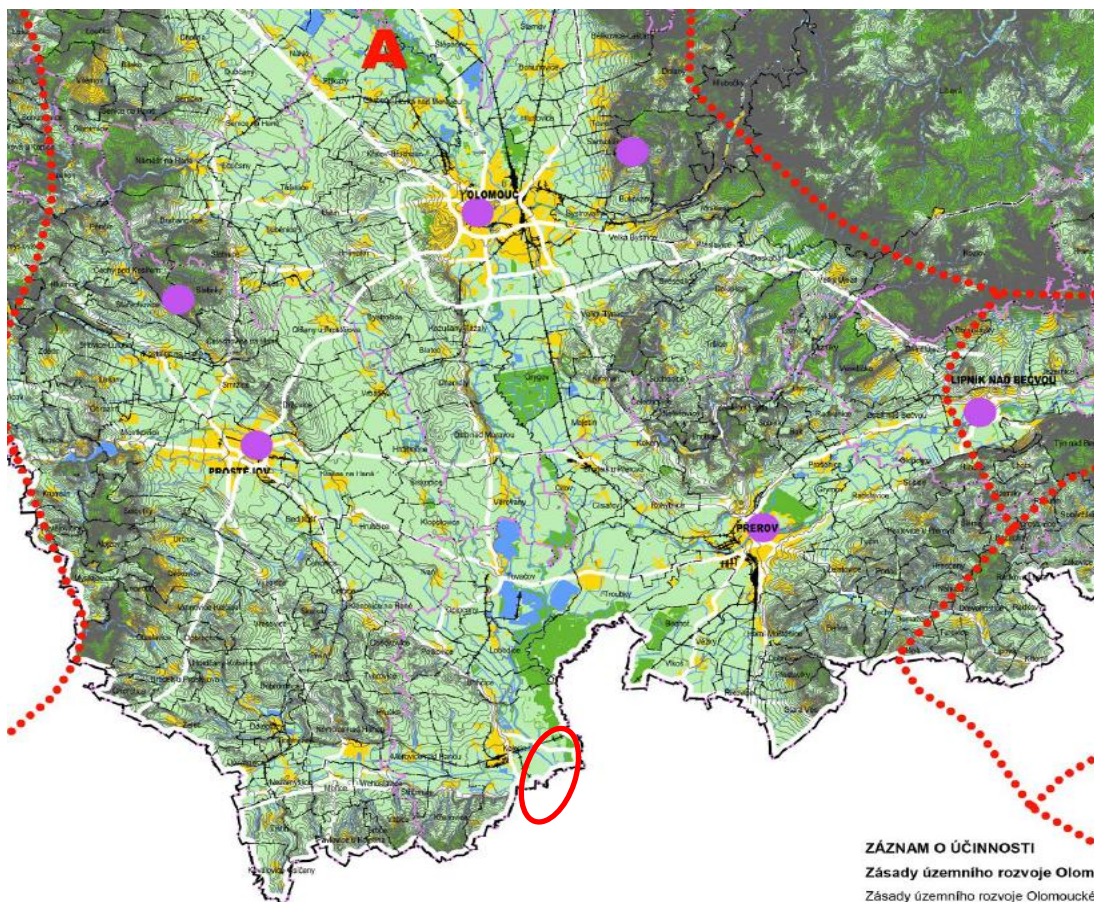
VTE č. 1 je umístěna na pozemcích č. 231/16, 231/17 a 231/18 v k.ú. Popůvky u Kojetína. VTE č. 2 je umístěna na pozemku č. 327/33 v k.ú. Kovalovice u Kojetína. Předmětné pozemky jsou dle platného územního plánu města Kojetín (2024) umístěny v plochách AU – plochy zemědělské všeobecné. Jejich podmínky využití jsou uvedeny níže.

PLOCHY ZEMĚDĚLSKÉ VŠEOBECNÉ AU	
Hlavní využití:	- pozemky zemědělského půdního fondu
Přípustné využití:	- stavby, zařízení a jiná opatření pro zemědělství a lesnictví do max. rozlohy 300 m² zastavěné plochy - stavby, zařízení a opatření pro ochranu zemědělského půdního fondu, pro stabilizaci a intenzifikaci zemědělské produkce (odvodnění, závlahy) - terénní úpravy pro zlepšení organizace zemědělského půdního fondu, přičemž nesmí dojít k ohrožení vodního režimu území, kvality podzemních vod a obecně ochrany přírody - změny kultur na přirozené a přírodě blízké i pozměněné dřevinné porosty, zalesnění pozemků do max. rozlohy 2000 m², výsadby dřevin - pozemky lokálních biokoridorů ÚSES a interakčních prvků - stavby, zařízení a jiná opatření pro vodní hospodářství - stavby studní, vodních nádrží do max. rozlohy 2000 m², stavby na vodních tocích, stavby suchých nádrží (poldrů), stavby náhonů - stavby, zařízení a jiná opatření pro ochranu přírody a krajiny - stavby, zařízení a jiná opatření pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků - technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu – značené turistické trasy, cyklistické stezky a trasy, přístřešky pro turisty a cykloturisty - drobné sakrální stavby (boží muka, kříže, kapličky)
Podmíněně přípustné využití:	- pozemky a stavby nezbytně nutné veřejné dopravní a technické infrastruktury (včetně účelových komunikací a přípojek), v plochách ÚSES pouze v případě jejich oprávněné nezbytnosti a nejkratšího křížení za předpokladu, že nelze technicky řešit jiným způsobem
Nepřípustné využití:	- stavby, zařízení a jiná opatření pro těžbu nerostů - technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu – hygienická zařízení, ekologická a informační centra - stavby oplocení s výjimkou oplocení pastevních ploch
Podmínky prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu:	- nejsou stanoveny

Olomoucký kraj

Dle Zásah územního rozvoje (ZÚR) Olomouckého kraje úplné znění po aktualizaci č. 5 (2022) jsou větrné elektrárny umístěny v oblasti se shodným krajinným typem A - Haná. V tomto typu krajiny je v rámci Olomouckého kraje umístěn DoKP. Pro jednotlivé krajinné typy byly v rámci ZÚR stanoveny cíle ochrany a podpory rozvoje jejich rozhodujících atributů. Cílem v oblasti Haná je udržet charakter otevřené kulturní venkovské krajiny s dominantní zemědělskou funkcí (zemědělský a lesozemědělský typ krajiny), v nivách podporovat především typ lesozemědělské a lesní krajiny, a navíc dbát na omezení výstavby pouze na jejich břehy. Osídlení včetně urbanizace rozvíjet především na březích niv (řetězové urbanizační koridory). U krajinných pólů je nutné věnovat pozornost dominantním, převýšeným vrchům Velký Kosíř, Svätý Kopeček, Boží Hora u Žulové, Hostýn, Kelčský Javorník, Orlík, Praděd, Kepník, Šerák, Smrk, Králícký Sněžník, Uhlířský vrch a Velký Roudný, které jsou jako krajinné dominanty klíčovými znaky převážné většiny krajin v Olomouckém kraji. Je nutné usilovat o uchování jejich struktury v dálkových pohledech. Krajinné póly jsou bodové singularity s výjimečným účinkem, tvořící akcenty v dané krajinné matici. Odvíjejí se od místně koncentrovaných,

přítom však výrazně odlišných, částí prostorů. Opět mohou být jak přírodní (izolované tvary georeliéfu, skály či výrazně odlišný vegetační kryt), kulturní (stavební dominanty, náměstí nebo jiné funkčně zvláštní plochy apod.) či historické (stopy historických pólů), popř. i jejich kombinací. Póly mohou tvořit jak pohledové dominanty, ta výrazná kompoziční ohniska významová. Dle ZÚR Olomouckého kraje jsou v území, kde dojde k vizuálnímu uplatnění záměru, detekovány tyto kompoziční póly: Prostějov, Olomouc, Velký Kosíř, Přerov a Lipník. Nejblíže situovaným krajinným pólem je město Přerov (severovýchodně od VTE), ve větší vzdálenosti severozápadním směrem od VTE Prostějov a Velký Kosíř.

Obr. 38 - Výřez z mapy – Oblasti se shodným krajinným typem - oblast A - Haná. Fialově jsou vyznačeny krajinné póly. Červeně je označena poloha záměru (ZÚR Olomouckého kraje 2022).

Dle Územní studie krajiny Olomouckého kraje (2017) a Aktualizace územní studie větrných elektráren na území Olomouckého kraje (Löw et al., 2018) je na území Olomouckého kraje vymezeno celkem 12 kulturních krajinných oblastí (KKO), zahrnujících kulturně historicky významná území a oblasti s přírodně krajinářskými úpravami, s vysokým krajinným, památkovým a přírodním potenciálem. Hlavním účelem vymezení KKO je ochrana dochovaného kulturního dědictví, krajinného rázu a přírodních hodnot území.

V rámci DoKP se nachází dvě kulturní krajinné oblasti:

KKO 2 - Čechy pod Kosířem - nachází se v jihozápadní části Olomouckého kraje (převážně na severním Prostějovsku, s přesahem na Olomoucko), na pomezí geomorfologických celků Zábřežská vrchovina a Hornomoravský úval; je spojena se jménem malíře Josefa Mánesa a zahrnuje jednak převážně zemědělskou oblast pod úpatím Kosíře a jednak většinu převážně zalesněné vyvýšeniny Kosíř, se zastoupením kulturních památek (především zámecký areál v Čechách pod Kosířem) i přírodních hodnot (vedle lesního celku na Kosíři též maloplošná zvláště chráněná území s cennou biotou).

Hlavním předmětem ochrany je uchování těchto hodnot:

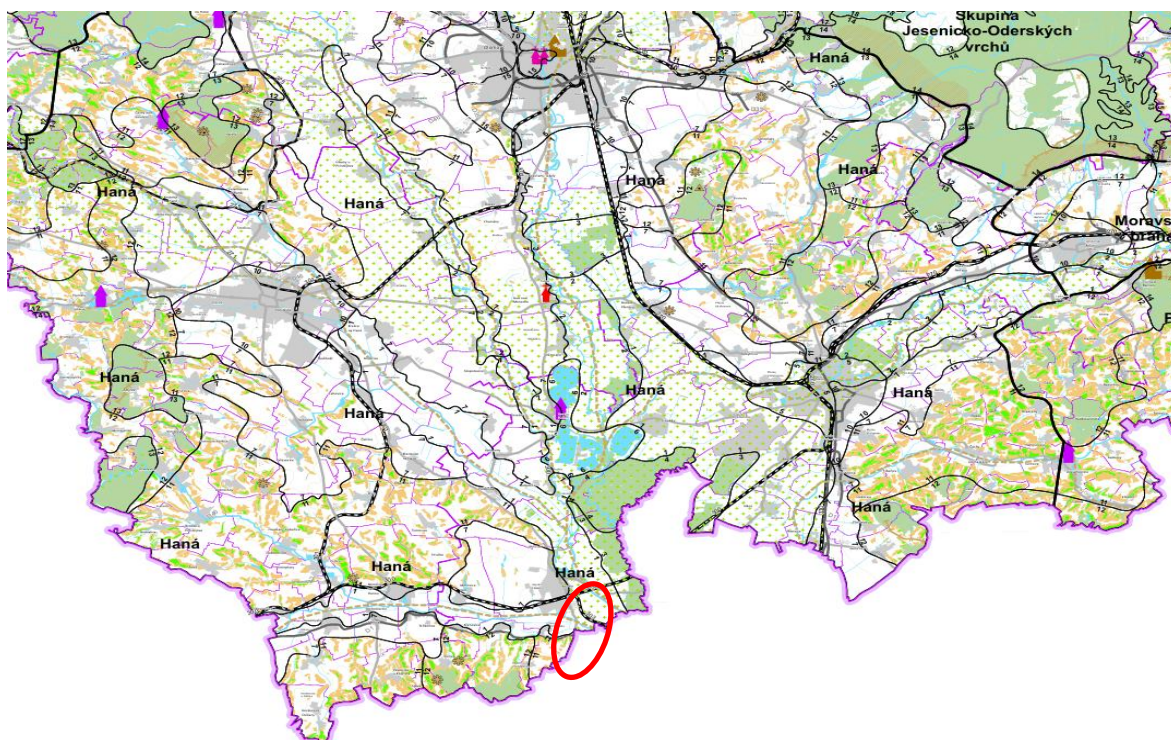
- ochrana krajinné dominantnosti Velkého Kosíře na obě strany
- ochrana památkové podstaty zámeckého areálu;
- obnova sídelního akcentu dvoru Gabrielov;
- ochrana údolí Českého potoka s památkovými artefakty (Mánesova kaple, kostely apod.).

KKO 12 - Centrální Haná - nachází se v jižní části Olomouckého kraje (na jižním Olomoucku a východním Prostějovsku, s přesahy na Přerovsko), v zásadě na území geomorfologického celku Hornomoravský úval; oblast je typickým příkladem úrodné zemědělské krajiny Hané, historicky kontinuálně ovlivňované intenzivní činností člověka; kulturní hodnoty spočívají především ve vysokém stupni zachovalosti půdorysné a hmotové struktury sídel a v poměrně hojném zastoupení kulturních památek (MPZ Tovačov, areál poutního kostela v Dubu nad Moravou aj.); hlavní přírodní hodnotou území je řeka Morava.

Hlavním předmětem ochrany je uchování těchto hodnot:

- zvlněná rovina s rozlehlými plochami polí, s pozůstatky bývalého pásového členění, s minimem stromů a lesních porostů;
- prosluněný kraj bez stínu, se sporadickými vysokokmennými alejemi hrušní, lip a topolů okolo hlavních cest, zejména poutních, sbíhajících se do Dubu nad Moravou;
- vzácné solitéry lip doprovázející drobné sakrální stavby;
- výrazné, zahradami a sady využívané svahy na rozhraní polních plošin a širokých zatravněných niv s lesy;
- na horizontech ležící hlubokými humny ohraničené vesnice se zahradami a stodolami, s přecházejícími barokními věžemi kostelů, vzácně i s industriálními siluetami cukrovarů;
- typické jsou okapově orientované řadové stavby statků se zvýšeným podkrovím a s taškovými střechami cihlově červené barvy;
- části niv s typickými těžebními jezery po těžbě štěrkopísků.

Dle Územní studie krajiny Olomouckého kraje (2017) lze místo umístění VTE charakterizovat jako výrazně zvlněnou zemědělskou krajinu či výrazně zvlněnou až členitou lesozemědělskou krajinu.

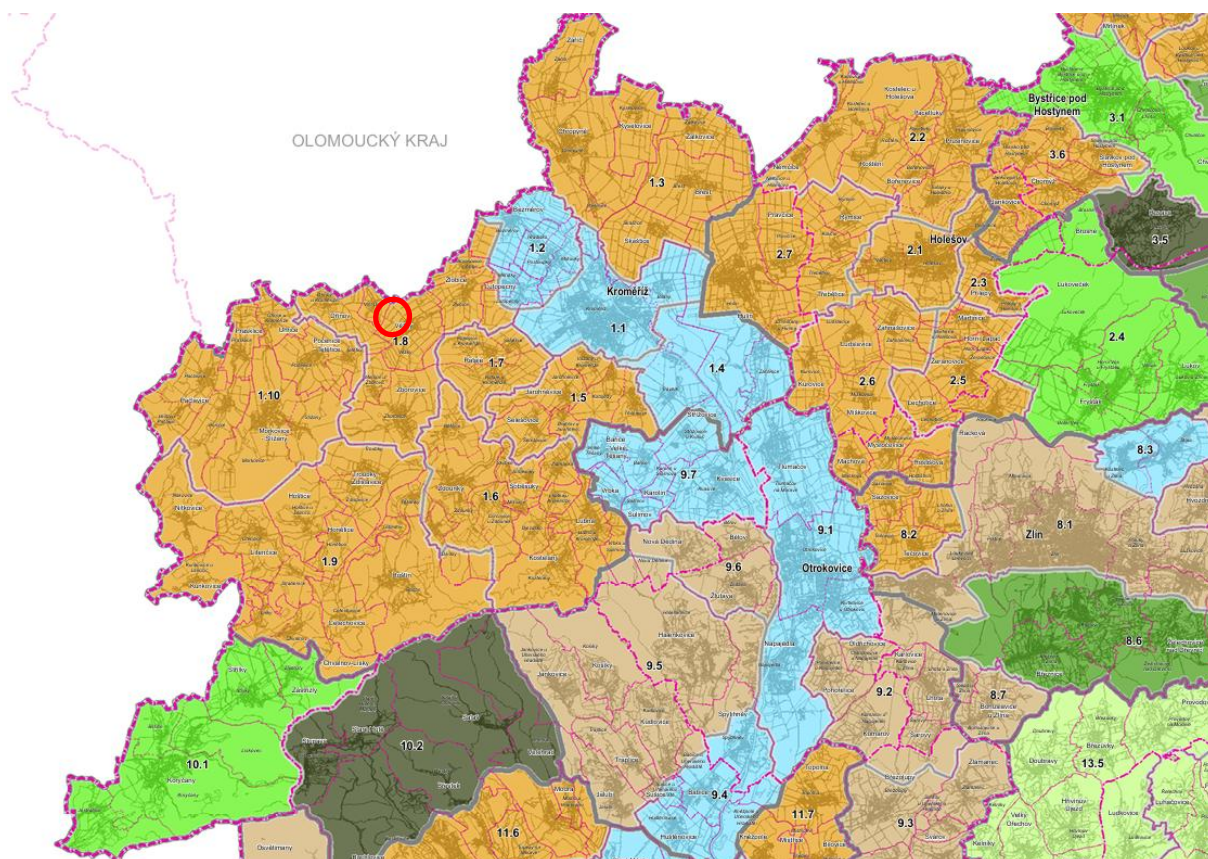
Obr. 39 - Výřez z mapy – Hlavní výkres hodnot krajiny Olomouckého kraje. Červeně je označena poloha záměru (ÚSK Olomouckého kraje 2017).

Zlínský kraj

VTE č. 3 se nachází na území Zlínského kraje, kam též spadá jihovýchodní část hodnoceného DoKP. Dle Zásad územního rozvoje Zlínského kraje po vydání aktualizace č. 4 (2022) a se záměr nachází v krajině intenzivně zemědělské. ZÚR stanovují pro vlastní krajiny cílové kvality, možná ohrožení a zásady pro využívání území takto:

Krajina intenzivní zemědělská
VÝSKYT: krajinné celky Kroměřížsko, Holešovsko, Uherskobrodsko, zčásti Valašskomeziříčsko a Uherskohradištsko
KRAJINNÝ RÁZ: rovinaté oblasti až ploché pahorkatiny na spraších, intenzivní zemědělství, především obilnářství; Přírodní prvky – černozemní půdy na spraši, spíše xerothermofytní biotopy; Kulturní prvky – makrostruktury polí, větrolamy, selské statky, sakrální architektura, dochované architektonické a urbanistické znaky sídel; Vjemové znaky – otevřená krajinná scéna, rozlehlost, přehlednost území, dominance horizontály v krajině, dominance sakrální architektury a siluety historických měst
MOŽNÁ OHROŽENÍ: - zábory a poškození zemědělské půdy, - necitlivá zástavba příměstských území, - umísťování staveb velkých objemů nebo výšek
ZÁSADY PRO VYUŽÍVÁNÍ: ▪ dbát na ochranu a hospodárné využívání zemědělského půdního fondu; ▪ respektovat historicky cenné architektonické a urbanistické znaky sídel; ▪ nepotlačovat historické dominanty v pohledově exponovaných příměstských prostorech; ▪ omezovat rozšiřování „green fields“ ve prospěch adaptace územních rezerv v intravilánech obcí; ▪ dbát na rozptýlenou dřevinou vegetaci v krajině a na parkové úpravy v intravilánech obcí

ZÚR a Územní studie krajiny Zlínského kraje (2024) dále vymezují krajinné celky a krajinné prostory. Záměr se nachází v rámci krajinného celku (vlastní krajiny – ÚSK) Kroměřížsko a krajinného prostoru Věžecko (1.8).

Obr. 40 - Výřez z mapy – Hlavní výkres hodnot krajiny Olomouckého kraje. Červeně je označena poloha záměru (ÚSK Olomouckého kraje 2017).

V rámci ÚSK je krajina Kroměřížsko popisována následovně:

Území náleží k nejnižše položeným, k nejplošším a současně lesnatým celkům kraje. Niva Moravy mezi Hulínem, Chropyní a Skašticemi patří vůbec k nejrovinatějším krajinným celkům v ČR. Z roviny vystupuje jen SV okraj Litenčických vrchů – lesnatý masiv Troják. Další členitý terén této VK se velmi mírně zvedá na jihu města Kroměříže a stoupá až k lesním masivům tvořícím dolní okraj Chřibů. Ve vlastním městě Kroměříži, které se jen velmi povlnně zvedá od Moravy na jih, dominuje vrch Barbořina. Ve VK převažuje orná půda v rozsáhlých blocích. Souvislejší celky lesů lze nalézt také v masivu Trojaku, obory Hvězdy a dále pak lužní lesy podél Moravy, zejména přírodní park Záhlinické rybníky. Tato VK je dosti hustě osídlená. Centrum VK 2 tvoří historicky významné a architektonicky cenné město Kroměříž, významná sídla jsou Hulín a Chropyně s rozsáhlými funkčními průmyslovými zónami. V Kroměříži stále nabývá na vyšším významu cestovní ruch. Jedinečnost této VK představuje velkorysá krajinná kompozice lužních lesů a Záhlinických rybníků s navazující sítí vodních kanálů a menších toků, což se podobně opakuje v okolí Chropyně a Záhří. Tato komponovaná lužní krajina je dotažena k dokonalosti v kroměřížské Podzámecké zahradě.

Území tvoří velkorysé scenérie starých lužních lesů s nepřehlédnutelnou vodní avifaunou, navazujícími loukami a rybníky, dále jedinečné panorama Kroměříže, malebné a umělecko-historicky cenné městské jádro a přirozeně na nivní krajinu navazující Podzámecká zahrada. Pohledově zajímavé je venkovské zázemí Kroměříže na jih a západ, které nabývá výškové členitosti i podílu nelesní krajinné zeleně s rostoucí vzdáleností od města. Za negativní lze označit koncentraci zdaleka viditelných a slyšitelných dopravních staveb – dálničních křižovatek a koridorové elektrifikované trati mezi Kroměříží a Hulínem. Méně příznivá je zástavba a horizonty průmyslových zón Kroměříže, Hulína a Chropyně.

Pro danou krajinu byly stanoveny zásady k dosažení cílových kvalit:

VK 2. Kroměřížsko	
CÍLOVÉ KVALITY KRAJINY	
Pohledově otevřená krajina tvořená převážně ornou půdou členěnou liniovou zelení a střídáním zemědělských plodin. Krajina s pestrou mozaikou různě velkých ploch orné půdy, luk a lesů se sídlí venkovského typu. Krajina zemědělsky využívaných ploch orné půdy s četnými drobnými členícími krajinnými strukturami mezí, drobných rybníků, doprovodných porostů cest a vodních toků, skupin dřevin apod. Kroměříž (pohled od západu) bez zásadnějších novodobých dominant. Bývalé zemědělské areály jsou úspěšně revitalizovány častěji pro nezemědělské účely nebo asanovány.	
ZÁSADY PRO ROZHODOVÁNÍ V ÚZEMÍ K ZACHOVÁNÍ NEBO DOSAŽENÍ CÍLOVÝCH KVALIT KRAJINY	
- Zachovat kompaktnost lesních celků Troják, Hvězda, Zámeček, Horní, Mlýnský a Spálený les a chránit drobné lesní celky před fragmentací.	
- Vymezovat hydrologicky vhodné plochy pro obnovu pramenišť, revitalizace vodních toků i niv (tůň, mokřady, vlhké louky, výsadby porostů lužního charakteru), podporovat ochranné vegetační pásy podél vodních toků a vodních ploch.	
- Chránit mokřadní plochy v nivě řeky Moravy (cenné části přírody – EVL Morava-Chropynský luh, EVL Stonáček, EVL Skalky a vlhké louky v nivě Kurovického potoka v přírodním parku Záhlinické rybníky) před negativními zásahy stavebního charakteru a negativním ovlivněním vodního režimu a zároveň respektovat historické technické prvky ochrany v nivních krajinách (systém selských hrází, kanálů a staveb na Chropynsku, Baťův kanál vč. doprovodných staveb a další historická vodní díla).	
- Chránit bonitně hodnotnou zemědělskou půdu I. a II. třídy před degradací záměry trvalého charakteru.	
- Na projevy eroze zemědělské půdy, aplikovat všechny typy protierozních opatření (Bařice-Velké Tešany, Soběsuky, Jarohněvce, Rataje, Věžky, Zlobice).	

DoKP dále v rámci Zlínského kraje zasahuje do krajinných celků Morkovicko-Litenčicko, Chřiby, Zlínsko, Holešovsko a Bystřicko a Záhoří.

Jihomoravský kraj

DoKP v rámci své jihozápadní části zasahuje do Jihomoravského kraje. DoKP zahrnuje krajinné celky:

- 8 – Ždánicko – chříbský
- 11 – Bučovický
- 13 – Orlovický
- 18 – Vyškovsko - rousínovský
- 20 – Račický

Obr. 41 - Výřez z mapy – Výkres krajin Jihomoravského kraje. (ZÚR Jihomoravského kraje 2020).

Podrobněji je identifikace znaků jednotlivých charakteristik krajinného rázu a jejich vizuálního projevu v DoKP uvedena v následující kapitole.

Shrnutí:

- Většina plochy DoKP zahrnuje starou sídelní krajinu Panonika, která byla nepřetržitě osídlena od dob neolitu.
- V rámci DoKP převládá zemědělský a lesozemědělský typ krajiny.
- NZ je situován v rámci Olomouckého (VTE 1 a 2) a Zlínského kraje (VTE 3). V rámci Olomouckého kraje spadá NZ do oblasti se shodným krajinným typem A – Haná. V rámci Zlínského kraje spadá NZ do krajinného celku (vlastní krajiny) Kroměřížsko a krajinného prostoru Věžecko (1.8).
- V krajině převládají rozsáhlé bloky zemědělsky obhospodařovaných polí. Dalšími významnými prvky jsou vodní toky a říční nivy, přírodě blízká území lesní enkláv v oblasti Chropyňského luhu a Chřibů.

7. Identifikace a klasifikace znaků jednotlivých charakteristik krajinného rázu a jejich vizuálního projevu

Charakter krajiny se vyznačuje proměnlivostí a neopakovatelností, jež tkví v přítomnosti či nepřítomnosti určitých znaků, v jejich vizuálním projevu, výraznosti a jedinečnosti, v jejich kombinaci a prostorových vztazích. Jednotlivé identifikované znaky nemají stejnou váhu, stejný význam ani stejnou cenu v krajinném rázu, proto musí být jejich cena a význam v hodnoceném území specifikována (klasifikována). Znaky jsou klasifikovány podle významu (zásadní, spoluurčující, doplňující), podle ceny (jedinečné, význačné, běžné) a podle projevu (pozitivní, neutrální, negativní).

Znaky přírodní charakteristiky

Přírodní podmínky tvořící charakter krajiny lze rozdělit na pět složek, složku topografickou (georeliéf), petrologicko-pedologickou, hydrologickou, atmosférickou a biotickou. Cenné přírodní hodnoty v DoKP indikuje přítomnost cenných biotopů chráněných dle zákona č. 114/1992 Sb.

V prvním kroku byla zjištěna existence indikátorů přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky. Výsledek je zobrazen v tabulce níže:

Indikátor důležitých znaků nebo hodnot přírodní charakteristiky KR v DoKP		přítomnost indikátoru v řešeném území	
		ANO	NE
1	Přítomnost NP (včetně ochranného pásma)		X
2	Přítomnost NPR či NPP (včetně jejího ochranného pásma – OP)	X	
3	Přítomnost PR či PP (včetně jejího ochranného pásma – OP)	X	
4	Přítomnost velkoplošného ZCHÚ (NP či CHKO)		X
5	Přítomnost přírodního parku dle § 12	X	
6	Přítomnost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti sítě NATURA 2000 (EVL, PO včetně jejich OP)	X	
7	Přítomnost skladebných prvků ÚSES (nadregionální, regionální, lokální)	X	
8	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)	X	
9	Přítomnost lokalit přírodního a přírodě blízkého charakteru	X	
10	Přítomnost specifického terénního reliéfu	X	
11	Přítomnost specifických a cenných prvků vegetačního krytu (památné stromy, aleje, zahrady apod.)	X	
12	Přítomnost prvků nelesní zeleně ve struktuře zemědělské krajiny	X	

DoKP zaujímá značnou část území Hornomoravského úvalu, oblasti známé též jako Haná či Hanácko. Úval je tvořen sníženinou, vyplněnou pliocenními sedimenty a kvartérními náplavami řek. Osou úvalu je řeka Morava (v severní části i řeka Oskava), největšími přítoky jsou zde řeky Bečva a Haná.

Krajina je zde výrazně agrární. Krajině dominují scelené lány orné půdy, které místy dělí liniová doprovodná zeleň podél toků a komunikací. Jedná se o otevřenou mírně zvlněnou krajinu s mnoha antropogenními dominantami, jako jsou vysílače, komíny, elektrická vedení a další velkoobjemové průmyslové či zemědělské stavby. Kromě těchto negativních antropogenních dominant jsou v DoKP významně zastoupeny především lokální dominanty kostelů a částečně i zámků. Mezi regionální dominanty lze zařadit poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou, zámeckou věž v Tovačově či při východní hranici DoKP poutní areál Svatý Hostýn.

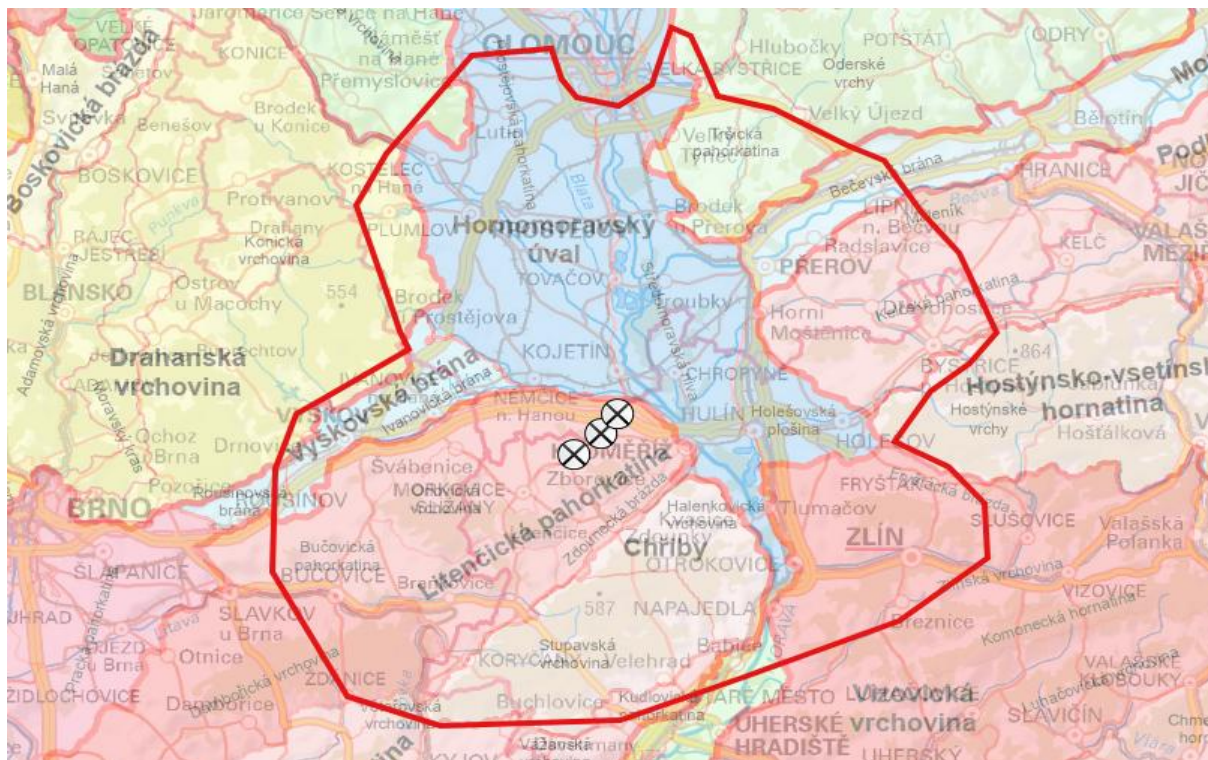
Krajinnou zeleň tvoří především doprovodná liniová zeleň podél toků a komunikací. S většími zalesněnými oblastmi a celky se můžeme setkat v centrální části DoKP mezi Tovačovem a Chropyní (Chropyňský luh) či při hranicích DoKP – při západu oblast vojenského újezdu Březina, jižně zalesněná oblast Chřibů či z východu okraj Hostýnsko-vsetínské hornatiny (Hostýnských vrchů). Převažují vesnická sídla či menší městečka, městský charakter mají např. sídla Kojetín, Ivanovice na Hané, Tovačov či Němčice nad Hanou apod. Hlavními sídly DoKP jsou Přerov, Prostějov, Vyškov, Kroměříž, Zlín či okrajově Olomouc s aglomeračními prvky a městskou zástavbou.

Sídla mají často ostrý přechod do volné krajiny (např. přes průmyslové oblasti – Přerov) bez pásu zahrad, sadů či jiné přechodové zeleně. Zástavba tak ostře navazuje na agrární využívané plochy.

DoKP je z hlediska geomorfologického členění umístěn v rámci níže uvedených geomorfologických soustav:

Soustava	Podsoustava	Celek
Vněkarpatské sníženiny	Západní vněkarpatské sníženiny	Hornomoravský úval
		Moravská brána
Krkonošsko-jesenická soustava	Jesenická podsoustava	Zábřežská vrchovina
		Nízký Jeseník
Česko-moravská soustava	Brněnská vrchovina	Drahanská vrchovina
Vnější Západní Karpaty	Západobeskydské podhůří	Vyškovská brána
		Podbeskydská pahorkatina
	Moravsko-slovenské Karpaty	Vizovická vrchovina
	Západní Beskydy	Hostýnsko-vsetínská hornatina
	Středomoravské Karpaty	Litenčická pahorkatina
		Chřiby

Dle geomorfologického členění je NZ umístěn v soustavě Vnější Západní Karpaty, podsoustavě Středomoravské Karpaty, celku Litenčická pahorkatina, podcelku Bučovická pahorkatina a okrsku Dřínovská pahorkatina (VTE 2 a 3) / Tištiná pahorkatina (VTE 1). Geomorfologický podcelek Bučovická pahorkatina je členitá pahorkatina o rozloze 398 km², střední výšce 282 m a středním sklonu 3°29'. Oblast je vymezena z J údolím říčky Litavy od Ždánického lesa, ze Z Vyškovskou bránou, ze S Hornomoravským úvalem a z V masívem Orlovické vrchoviny a sníženinou Zdounecké brázdy. Bučovická pahorkatina prstencovitě vyplňuje z J, Z a S části vnější okraj Litenčické pahorkatiny a obepíná tak vyšší georeliéf Orlovické vrchoviny.

Obr. 42 – Vymezení DoKP a umístění NZ v rámci vymezených geomorfologických soustav (zdroj: <https://aopkcr.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=ee190990a1be4ac685d5f7c69c637ae4>)

Z hlediska biogeografického členění republiky dle Culka (2013) zahrnuje DoKP území bioregionů: Litovelský, Prostějovský, Drahaňský, Kojetínský, Ždánicko-Litečský, Hranický, Zlínský, Chřibský, Hostýnský. NZ se nachází v rámci Ždánicko-Litečského bioregionu.

Bioregion Ždánicko-Litečský leží ve středu jižní Moravy, zabírá severní část geomorfologického celku Ždánický les, severní okraj celku Kyjovská pahorkatina a celek Litenčická pahorkatina. Bioregion obepíná téměř ze všech stran bioregion Chřibský (3.2) a má plochu 917 km². Bioregion je tvořen nízkou teplou pahorkatinou až vrchovinou na měkkých vápnitých sedimentech, má charakter přechodu mezi typickými částmi západokarpatské a severopanonské podprovincie. Vyskytuje se zde řada mezních karpatských a panonských prvků, zvláště flóra nelesní je bohatá, s řadou různých migroelementů a floroelementů, převážně kontinentálních. Dominuje zde 3. dubovo-bukový vegetační stupeň, reprezentovaný v nejvyšších částech bohatými západokarpatskými bučinami nižších poloh. Na jižních svazích a v nižších polohách se vyskytuje 2. bukovo-dubový stupeň, odpovídající dubohabřinám. Nereprezentativní je severní část, tvořená jednotvárnějším územím bez větší účasti teplomilné bioty.

V současnosti jsou zastoupeny velké komplexy dubohabrových a bukových lesů, v bezlesí převažuje orná půda, časté jsou sady a trávníky na strmých svazích. Reliéf je většinou pahorkatinový, s oblými táhlými tvary, ojediněle členitější s hlubšími údolními zářezy.

Dle Quitta leží nižší okraje území v teplé oblasti T 2, vyšší polohy v mírně teplé oblasti MT 11. Podnebí je teplé a mírně suché až mírně vlhké.

Bioregion zahrnuje zčásti termofytikum a leží v částech fytogeografických podokresů 20a. Bučovická pahorkatina (východní polovina), 20b. Hustopečská pahorkatina (výše položené okraje) a 21a. Hanácká pahorkatina (jižní okraj). Z mezofytika zabírá fytogeografické podokresy 77a. Ždánický les, 77b. Litenčické vrchy a jihovýchodní okraj fytogeografického podokresu 77c. Chříby. Vegetační stupně (Skalický) je kolinní až suprakolinní.

Potenciální vegetaci tvoří v nižších polohách dubohabřiny *Carici pilosae-Carpinetum betuli*, které jsou pouze na strmějších jižních svazích nahrazeny teplomilnými doubravami ze svazu *Quercion petraeae* (zejména *Potentillo albae-Quercetum*), výjimečně i šipákovými doubravami ze svazu *Quercion pubescenti-petraeae* (*Corno-Quercetum petraeae*). V nejvyšších polohách jsou bučiny (*Carici pilosae-Fagetum sylvaticae*). V údolích kolem potoků lze předpokládat luhy asociace *Pruno padi-Fraxinetum excelsioris*. V plochých depresích lze ojediněle rekonstruovat i bažinné olšiny (*Alnion glutinosae*). Primární bezlesí pravděpodobně chybělo.

Prostor lokalit uvažovaných VTE je velmi podobný a reprezentuje je zemědělská půda s pěstovanými obilovinami, kukuřicí či řepkou dle aktuálního využití. Diverzita rostlin je zde tak minimální a je omezena na ruderalní druhy a polní plevely, zejména pak v lemu obslužných polních cest. Komplexní popis biologických charakteristik oblastí záměru je uveden v Biologickém hodnocení (autor Mgr. Radim Kočvara), jež je přílohou dokumentace záměru.

Území DoKP disponuje přítomností zvýšených hodnot krajiny z hlediska chráněných přírodních prvků:

a. Zvláště chráněná území

Velkoplošně zvláště chráněná území (NP či CHKO) se v rámci DoKP nenachází, nejbližším VZCHÚ je CHKO Litovelské Pomoraví.

V rámci DoKP se můžeme setkat s množstvím maloplošně zvláště chráněných území, mnoho z nich je součástí větších chráněných celků, např. v oblasti EVL Chříby. Mezi nejvýznamnější či největší může uvést:

- NPR Zástudánčí – součást EVL Morava – Chropýňský luh. Předmětem ochrany je zachovalý lužní les u neregulovaného toku Moravy, bohaté ptačí hnízdiště.
- PR Království – též EVL Království. Předmětem ochrany jsou přírodě blízké ekosystémy s výskytem typických i vzácných druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, reprezentované nížinnými listnatými lesy na přechodu 1. a 2. lesního vegetačního stupně (lužními lesy, dubohabřinami, mokřadními olšinami a jejich vzájemnými přechody) a periodicky zvodňovanými odstavenými říčními rameny; typy přírodních stanovišť - dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* a smíšené lužní lesy s dubem letním (*Quercus robur*), jilmem vazem (*Ulmus laevis*), jilmem habrolistým (*Ulmus minor*), jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*) nebo jasanem úzkolistým (*Fraxinus angustifolia*) podél velkých řek atlantské a středoevropské provincie (*Ulmion minoris*).
- NPR Žebračka – součástí EVL Bečva – Žebračka. Předmětem ochrany je komplex přirozených lesních a mokřadních ekosystémů vázaných na přirozený reliéf říční terasy řeky Bečvy, představovaných především lužními lesy tvořenými společenstvy asociace *Querco - Ulmetum* a jejich přechody k jiným typům smíšených listnatých lesů, zejména k společenstvům asociace *Carici pilosae - Carpinetum*, vyznačujícím se vysokou rozmanitostí původních druhů rostlin a živočichů.
- PP Přestavlký les – též EVL Přestavlký les. Předmětem ochrany jsou společenstva významná z hlediska evropského společenství - dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* a extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*).
- PP Lesy u Bezuchova – též EVL Lesy u Bezuchova. Předmětem ochrany jsou společenstva významná z hlediska evropského společenství - dubohabřiny asociace

Galio-Carpinetum, smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*) a extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) a mnoho dalších.

Z MZCHÚ se nachází nejbližší záměru PR Vitčický les, 1,9 km SZ od uvažované VTE č. 3, 2,7 km západně od uvažované VTE č. 2, 4,4 km JZ od uvažované VTE č. 1, umístěné nejdále od PR.

Obr. 43 – Řeka Bečva s břehovým porostem na podzim (zdroj: <https://www.olkraj.cz/zivotni-prostredi-a-zemedelstvi-ochrana-prirody-natura-2000-evropsky-vyznamne-lokality/becva-zebracka>)

b. Lokality Natura 2000

V rámci DoKP se nachází 21 lokalit pro ochranu Natura 2000. DoKP dále hraničí s ptačími oblastmi PO Libavá a Hostýnské vrchy.

Z evropsky významných lokalit je nejrozsáhlejším chráněným územím EVL Chříby. Předmětem ochrany jsou polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*) (6210); polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých - prioritní stanoviště (6210*); bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*) (6410); vlhkostní vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpského stupně (6430); extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) (6510); petrifikující prameny s tvorbou pěnovců (*Cratoneurion*) (7220); chasmodytická vegetace silikátových skalnatých svahů (8220); jeskyně nepřístupné veřejnosti (8310); bučiny asociace *Asperulo-Fagetum* (9130); dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (9170); lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích (9180); smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*) (91E0); ohniváček černočárný (*Lycaena dispar*); páskovec velký (*Cordulegaster heros*); tesařík alpský (*Rosalia alpina*); vrkoč útlý (*Vertigo angustior*). Je zde řada chráněných území. Za zmínku stojí výslunné travnaté stráně s teplomilnou květenou

s řadou chráněných druhů z čeledi vstavačovitých nebo skalní útvary na hřebenech Chřibů. Na území Chřibů se nachází 6 přírodních rezervací a 23 přírodních památek. Chřiby jsou zároveň přírodním parkem.

Druhou největší oblastí je EVL CZ0714085 Morava – Chropýňský luh, leží nejbližší 3,5 km SV od záměru. Jedná se o území, kde jsou předmětem ochrany přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu *Mag-nopotamion* nebo *Hydrocharition* (3150); vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně (6430); extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) (6510); smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*) (91E0); smíšené lužní lesy s dubem letním (*Quercus robur*), jilmem vazem (*Ulmus laevis*), j. habrolistým (*U. minor*), jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*) nebo j. úzkolistým (*F. angustifolia*) podél velkých řek atlantské a středoevropské pro-vincie (*Ulmion minoris*) (91F0); bobr evropský (*Castor fiber*); čolek velký (*Triturus cristatus*); hrouzek Kesslerův (*Gobio kesslerii*); modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*); ohniváček černo-čárný (*Lycaena dispar*).

Nejbližší lokalitou soustavy Natura 2000 je evropsky významná lokalita CZ0720153 Troják, 1,2 km JV od uvažované VTE č. 3. Předmětem ochrany jsou bučiny asociace *Asperulo-Fagetum* (9130); dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (9170).

Obr. 44 – Morava – Chropýňský luh, přirozený tok řeky Moravy (<https://www.olkraj.cz/zivotni-prostredi-a-zemedelstvi-ochrana-prirody-natura-2000-evropsky-vyznamne-lokality/morava-chropynsky-luh>)

c. ÚSES, migrační koridory

V rámci DoKP se setkáme s několika významnými nadregionálními biocentry. Jedná se o NBC Ždánický les, Buchlovské lesy, Skalka, Chropýňský luh a Kostecké polesí.

V území je mimořádně významná (na nadregionální úrovni) migrační trasa ptáků vedoucí v JV-SZ ose nivou řeky Moravy. Oblast výskytů a přeletů při migraci se od Kroměříže rozšiřuje

k západu nivou Hané, přičemž pomyslnou hranicí oddělující prostor přeletů a výskytů mezi severem a jihem je silnice spojující jednotlivé obce v ose západ – východ, respektive dálnice D1 situovaná na úpatí Litenčické pahorkatiny pokračující níže v území.

Širší migrační prostor pak lze vymezit v rámci Vyškovské brány na západě, kdy zejména otevřenou zemědělskou krajinou probíhá většina migrace v ose JZ-SV a pak dále na sever. V prostoru otevřené zemědělské krajiny mezi Němčicemi nad Hanou, Kojetínem, Tovačovem a Prostějovem pak dochází ke kumulaci výskytů řady druhů na tahu a lze zde pozorovat řadu početných hejn ptáků, od hus po dravce či pěvce.

Plocha VTE včetně manipulačních ploch je vymezena dle aktuálně platných ÚP obcí mimo prvky ÚSES. Nejblíže je situována VTE č. 3, která je umístěna při okraji plochy krajinné zeleně č. 27, jež byla dle ÚP vyhrazena pro podporu funkce lokálního biokoridoru LBK7. VTE č. 2 je situována 100 m severně od LBK č. 39, aleji západně (80 m od VTE) je pak vymezen IP 48/68. VTE č. 1 je situována 200 m severně od LBK 38, podél polní cesty je vymezen nefunkční IP59/68 (80 m severně, 50 m západně od uvažované VTE).

d. Přírodní parky

DoKP zahrnuje území přírodních parků:

- **Ždánický les** - Přírodní park Ždánický les se rozkládá mezi Koryčanami na východě, Bošovicemi na západě, Žarošicemi na jihu a Bučovicemi na severu. Má rozlohu přes 180 km². Park byl vytvořen v roce 1996. Přesto, že je území vyhlášeno přírodním parkem, těží se zde také ropa, zemní plyn a také zde probíhá těžba dřeva. Les je i přesto velmi pěkný a dobře dostupný pro pěší i pro cyklisty. Lesem vedou desítky kilometrů dobře značených turistických tras i cyklostezek.
- **Chříby** - Přírodní park Chříby lze v rámci České republiky označit jako jedno z ekologicky nejstabilnějších území, vyznačující se nadprůměrnou lesnatostí s převahou dřevin přírodné dřevinné skladby. Chříby mají nejen velkou přírodovědeckou a krajinářskou hodnotu, ale jsou bohaté i na kulturní památky. Jihozápadní část Chříbů ležící v Jihomoravském kraji (Hodonínsko) již není součástí přírodního parku, zde na něj bezprostředně navazuje Přírodní park Ždánický les. Celková rozloha cca 26 025 ha.
- **Záhlinické rybníky** – Přírodní park Záhlinické rybníky se nachází severozápadně od Tlumačova, nachází se zde významné hnízdiště vodních a tažných ptáků. Mimo jiné zde hnízdí kormorán velký, volavka popelavá, volavka bílá či lžičák pestrý. Soustava Záhlinických rybníků, přilehlých luk a lužního lesa je i přes intenzivní chov ryb jedinečným územím na středním toku Moravy především ze zoologického a krajinářského hlediska. V rámci mokřadů České republiky byla tato oblast zařazena mezi mokřady mezinárodního významu.
- **Hostýnské vrchy** - Přírodní park Hostýnské vrchy vyhlášen 29. 6. 1989. Hostýnské vrchy patří k flyšovému pásu vnějších Západních Karpat. Z hlediska fyto- a zoogeografického jde o značně pestré území. Lesy patří převážně do bukového a jedlobukového stupně a jsou největším bohatstvím Hostýnských vrchů. Fauna je zastoupena běžnými středoevropskými druhy, ovšem najdeme zde většinu druhů obojživelníků, z avifauny se udržel např. jeřábek lesní, čáp černý, holub doupňák, sluka lesní. Pro krajinný ráz je typické velké zastoupení lesů a pastvin a charakteristická historická zástavba obcí valašského typu (např. lidové stavby na Rusavě). Oblast je bohatá na kulturní památky od nejstarších dob (zbytky keltského opida na Hostýně), přes zříceniny středověkých hradů (Šaumburk, Obřany) až po technické zajímavosti (nádrž na plavení dříví - klauza). Mimořádně významným prvkem je Sv. Hostýn s množstvím církevních památek, který patří mezi nejznámější mariánská poutní místa v naší republice.
- **Velký Kosíř** - Přírodní park Velký Kosíř je chráněná lokalita v nejjižnější výběžku Zábřežské vrchoviny. Stejnomený vrchol Velký Kosíř se svými 442 m n.m. je

nejvyšším vrcholem Hané. Tento zalesněný plochý kopec s nejbližším okolím je přírodním parkem s naučnou stezkou o rozloze 19,6 km² a vyhlášen byl roku 2000 Okresními úřady v Olomouci a Prostějově. Jeho posláním je zachovat typický krajinný ráz s jeho přírodními, estetickými a biologickými hodnotami. Nejvýznamnějšími lokalitami parku jsou přírodní rezervace Malý Kosíř, národní přírodní památky Růžičkův lom, přírodní rezervace Andělova zmla a přírodní památka Studený kout.

DoKP dále hraničí severně s národním geoparkem „Krajina břidlice“.

Obr. 45 – PP Velký Kosíř – pohled z rozhledny na Velkém Kosíři (zdroj: <https://www.ok-tourism.cz/cil/prirodni-park-velky-kosir/>)

e. Významné krajinné prvky

Podle § 3, odst. 1, písm. b) ZOPK je významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Zvláště chráněná část přírody je z této definice vyňata.

V DoKP převládají rozsáhlé plochy zemědělské půdy. VKP ze zákona tvoří enklávy lesních porostů (největší např. Chropýňský luh), největší vody toky oblasti jsou vodní toky Haná, Morava, Bečva a jejich přítoky a dále pak údolní nivy těchto vodních toků. Záměr do území VKP nezasahuje, nachází se více jak 200 m od nejbližších VKP les. Registrované VKP se v blízkosti záměru rovněž nenacházejí.

V tabulce níže jsou shrnuty identifikované znaky přírodní charakteristiky, včetně jejich klasifikace.

Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky		klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní o neutrální - negativní	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
1	Centrální sníženina Hornomoravského úvalu s postupně se zvedajícím reliéfem Chřibů, Hostýnských vrchů, Litenčické pahorkatiny a Dražanské vrchoviny	+	XXX	XX
2	Přítomnost přírodních parků – Chřiby, Ždánický les, Záhlavnické rybníky, Hostýnské vrchy a Velký Kosíř	+	XXX	XX
3	Významné vodní toky Haná, Morava a Bečva a jejich údolní nivy s doprovodnými břehovými porosty	+	XXX	XXX
4	Přítomnost chráněných lesních enkláv porostů v centrální a jižní části DoKP (Chropýňský luh, Chřiby)	+	XXX	XX
5	Přítomnost zvláště chráněných území a území pod ochranou Natura 2000, např. EVL Morava – Chropýňský luh, EVL Bečva-Žebračka	+	XXX	XXX
6	Menší plochy nelesní zeleně v otevřené krajině, především liniová vegetace při komunikacích či v blízkosti vodních toků	+	X	XX
7	Výrazně agrární krajina s množstvím zemědělsky obhospodařovaných ploch	o	XXX	X
8	Přítomnost rozsáhlých vodních ploch v oblasti Tovačova a Hulína	+	XX	XX

Znaky kulturní a historické hodnoty

Ke znakům kulturní a historické charakteristiky náleží např. prehistorické hodnoty, architektonicky cenné objekty a jejich soubory, dochovaná urbanistická struktura, historické krajinářské úpravy, dochované artefakty technické činnosti člověka a exploatace krajiny, místa kulturně-historického a duchovního významu, místa spojená s důležitými událostmi (bojiště) a charakteristická sídlení struktura. Podobně jako u cenných přírodních hodnot v DoKP jsou mnohé znaky kulturní a historické charakteristiky chráněné zákonem o památkové péči.

V prvním kroku byla v DoKP zjištěna přítomnost objektů, souborů a území chráněných podle zákona č. 20/1987 Sb. Výsledek je zobrazen v tabulce níže:

Indikátor důležitých znaků nebo hodnot kulturní a historické charakteristiky KR v DoKP		přítomnost indikátoru v řešeném území	
		ANO	NE
1	Přítomnost národní kulturní památky NKP (vč. OP)	X	
2	Přítomnost městské a vesnické památkové zóny MPZ a VPZ (vč. navrhovaných a vč. OP)	X	
3	Přítomnost krajinné památkové zóny KPZ (vč. navrhovaných a vč. OP)		X
4	Přítomnost archeologické památ. rezervace APR (vč. navrhovaných a vč. OP)		X
5	Přítomnost kulturní nemovité památky KP (vč. navrhovaných a vč. OP)	X	
6	Přítomnost lokalit s památkovými objekty a cennou architekturou	X	
7	Přítomnost architektonických dominant (kulturních dominant)	X	
8	Zřetelně dochovaná struktura osídlení	X	
9	Zřetelně dochovaná urbanistická struktura obcí – cestní síť a osnova krajiny	X	
10	Zřetelně dochovaná krajinná struktura – rozložení ploch a jejich členění	X	
11	Přítomnost historických a krajinářských úprav	X	
12	Místa kulturně-historického a duchovního významu	X	

NZ se nachází na území města Kojetín (VTE 1 a 2) v Olomouckém kraji a obce Věžky (VTE 3) ve Zlínském kraji. **Kojetín** má rozlohu 3103 ha a okolo 6000 obyvatel. Vzniklo při cestě Olomouc – Kroměříž. O počátcích Kojetína historické prameny mlčí. Pověsti kladou jeho vznik až do dob Sámovy říše a za zakladatele považují jeho syna, kterého jmenují Kojatou. První písemná zmínka o Kojetíně je z roku 1233, kdy se v listině moravského knížete Přemysla hovoří o újezdu kojetínském.

Koncem 12. nebo počátkem 13. století se Kojetín spolu s některými okolními obcemi dostal do držení pražského biskupství, které trvalo až do doby husitského hnutí. Poté bylo panství zastaveno Jiřím ze Šternberka. Do 18. století se na něm vystřídalo několik významných moravských i cizích rodů. Kojetínské panství i samo město nabylo velkého rozkvětu za pánů z Pernštejna. V roce 1829 se začala stavět nová radniční budova a v roce 1830 nová budova fary, která je dodnes skvělou ukázkou interiéru druhého rokoka. Nejvýznamnější kulturní

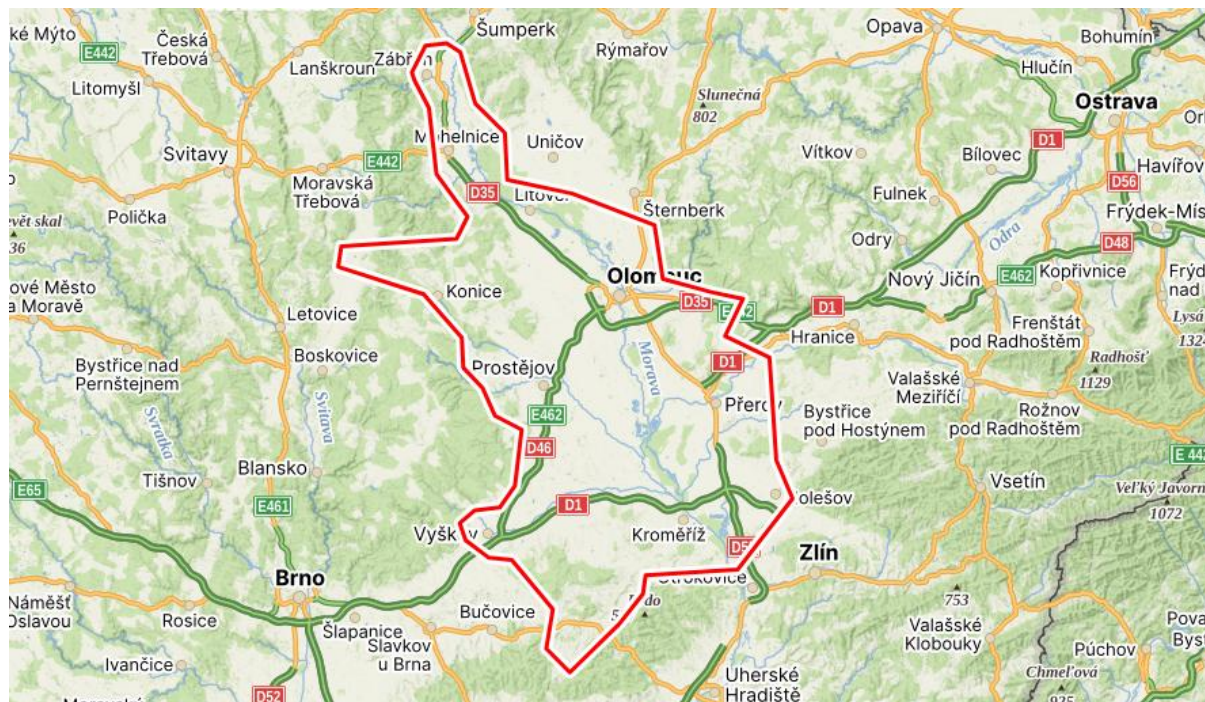
památkou připomínající pozdní feudalismus je kostel Nanebevzetí Panny Marie. Tvoří dominantu siluety města, proto nejvíce upoutává. Na původním gotickém půdorysu se tyčí mohutná barokní stavba, pocházející z konce 17. století. Další pamětihodností města je bývalý zájezdní hostinec U zlatého křížku na náměstí, v němž v únoru 1849 Josef Mánes maloval hanácká děvčata. Budova, známá jako Okresní dům, byla vystavěna v roce 1911 v secesním slohu architektem Františkem Skopalíkem. Po rekonstrukci v roce 2001 dostala oficiální název Regionální vzdělávací a informační centrum. V přízemí se nachází informační středisko, galerie, muzeum. V patře sídlí městská knihovna.

Obec **Věžky** leží 10 km západním směrem od Kroměříže na silnici 3.třídy č.III/36731 směrem na Morkovice. První zpráva o Věžkách pochází z r.1348. Už tehdy tu stávala tvrz, podle níž se její majitelé psali vladkové z Věžek. První z nich se jmenoval Jenčík z Věžek. Poslední z rodu tu žil ještě r.1466. Potom tvrz zpusťla a vrchnosti se začaly střídát. Byli mezi nimi Stojanové z Přestavlk, Zástřizlové a Podstatští. Po krátkém čase byla tvrz obnovena. Těsně před bělohorskou dobou tu žil Václav Jindřich Přepyský z Rychnburska, který se zúčastnil stavovského povstání. Vdova po něm statek r.1638 prodala a po r.1640 všechny zprávy o tvrzi mizí. Po několikerém střídání vrchnosti koupili r.1747 statek ve Věžkách bratři z uherského Šlechtického rodu Vajajů. Posledními majiteli panství byli Oto a Dr. Felix Redlichovi. Weissenburkové ve Věžkách postavili v polovině 19. století na místo barokní stavby nevelký, ale architektonicky zajímavý zámek, který se však záhy stal jen příbytkem pro panské úředníky až do roku 1945.

V obci, která má 331 obyvatel (stav 1.1.2013) a rozloha katastru činí 643 ha, je obchod se smíšeným zbožím, 2 hostince, drobné provozovny - galanterie, dřevovýroba, truhlárna, kartonážka, kovoobráběcí dílna, 2 autoopravny, výroba úpletů a další drobné řemeslnické práce. Ve Věžkách se konají dvakrát ročně (začátkem května a začátkem září) celostátní prodejní zahrádkářské a hobby výstavy pro zahrádkáře, chataře a chalupáře.

Mezi pamětihodnosti obce náleží kostel sv. Alžběty, zámek, sochy gladiátorů, obecní úřad, památný platan v parku či pomník amerického pilota Jamese Hoffmana.

DoKP zaujímá značnou část území Hornomoravského úvalu, oblasti známé též jako Haná či Hanácko. Haná je etnografická oblast nacházející se na střední Moravě, v oblasti Hornomoravského úvalu, zhruba na území mezi městy Vyškov, Holešov a Litovel. Větší centra Hané se nacházejí především v nížinách okolo řek Moravy, Bečvy a Hané.

Obr. 46 – Oblast Hané (Zdroj: Mapy.cz)

Jde o významnou zemědělskou oblast, známou vysokou úrodností, kroji a lidovými zvyky. Název získala oblast po řece Hané, která protéká jižním okrajem regionu a vlévá se do Moravy mezi Kojetínem a Kroměříží. Povědomí o názvu Haná existuje přinejmenším od 16. století. Osu Hané představuje řeka Morava. Do 19. století bylo pro Hanou typické rozšiřování jejího území, prostřednictvím „expanze“ hanáckých zvyků i nářečí. O tom svědčí i hraniční oblasti jako například Malá Haná, Záhoří či Hanácké Slovácko. Haná díky své úrodné půdě proslula jako zemědělský region. Mezi zdejší nejvýznamnější plodiny patří pšenice, ječmen a cukrová řepa, řepka olejná či chmel. Silné pozice proto v oblasti dodnes zastává potravinářský průmysl. Vedle zemědělství patří mezi nejznámější symboly regionu bohatě zdobené kroje a hanácké nářečí.

Kromě lidských sídel zabírají značnou část dnešní Hané rozlehlá a intenzivně obdělávaná pole. Zbývající roztroušené lesní porosty jsou nevelké a tvoří je především listnaté stromy jako habry, duby, lípy a olše. Výjimku představují dochované lužní lesy nacházející se okolo toku Moravy a jejich přítoků (Národní přírodní rezervace Zástudánčí nebo přírodní rezervace Království) a lesy rozkládající se při hranicích s okolními vrchovinami. V regionu se nachází i větší množství vodních ploch vytvořených lidskou činností. Rybníky byly na Hané zakládány již ve středověku (Tovačov, Záhlínice či Chropyně). Zdejší jezera, vznikla ve 20. století v důsledku těžby štěrkopísku (Tovačov, Náκλο či Chomoutov). Mezi nejstarší české přehradní nádrže patří vodní nádrž Plumlov.

Hlavními sídly DoKP jsou Prostějov, Vyškov, Kroměříž, Zlín či okrajově Olomouc s aglomeračními prvky a městskou zástavbou. Menší sídla mají často dochovanou lidovou formu zástavby, většinou však doplněnou o soudobou zástavbu nerespektující lidovou architekturu. Pro centrální část DoKP jsou pak výrazným antropogenním znakem tělesa dálnic D1 a D46.

Oblast je bohatá z hlediska památkově chráněných prvků:

Světové dědictví UNESCO

Zahrady a zámek v Kroměříži – Kroměříž, město na řece Moravě, někdejší centrum kultury a vzdělanosti, bývá někdy nazýváno jako „Hanácké Athény“. Poprvé je písemně uváděno již počátkem 12. století, městská práva získalo roku 1260. Nejceněnější architektonickou památkou i dominantou města je barokní arcibiskupský zámek a jeho 84 m vysoká třípatrová věž. Zámek spolu s přílehlými zahradami, Květnou a Podzámeckou, tvoří unikátní architektonický soubor, jenž se řadí k nejvýznamnějším památkám celé Moravy. Komplex je zapsán na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO od roku 1998.

Obr. 47 – Květná zahrada Kroměříž (zdroj: <https://kromeriz.eu/poznej/kvetna-zahrada/>)

Městské a vesnické památkové zóny

V rámci DoKP se nachází 7 městských památkových zón (Prostějov, Vyškov, Napajedla, Zlín, Fryšták, Holešov a Tovačov) a 6 vesnických památkových zón (Lhotka, Uhřetice, Stará Ves, Lysovice, Zvonovice a Rostěnice).

Městské a vesnické památkové rezervace

V rámci DoKP se nachází 2 městské památkové rezervace (Kroměříž s Podzámeckou a Květnou zahradou, Lipník nad Bečvou) a 1 vesnická památková rezervace (Rymice – Hejnice).

Národní kulturní památky

V rámci DoKP se nachází 10 národních kulturních památek:

- **Poutní areál Svatý Hostýn s křížovou cestou a kostelem Nanebevzetí Panny Marie** – Od pradávna vyhledávané mariánské poutní místo vybudované na místě původní kaple, která zde stávala již v pozdním středověku. Kaple byla postavena jako poděkování Panně Marii za záchranu místních obyvatel při tatarském obléhání. Hlavním lákadlem je bezesporu bazilika Nanebevzetí Panny Marie, jejíž základní kámen byl položen v roce 1721. Součástí poutního areálu je také křížová cesta Dušana Jurkoviče nebo ubytovna pro poutníky.
- **Větrný mlýn ve Velkých Těšanech** - Ve Velkých Těšanech se nachází větrný mlýn, který byl v roce 2014 prohlášen za národní kulturní památku. Jedná se o větrák německého typu, což znamená, že je vytvořený ze dřeva a dá se celý otáčet okolo své osy podle směru větru. Počátky tohoto mlýna sahají až do roku 1830. Od roku 1979 je mlýn přístupný veřejnosti.
- **Hřbitov ve Střílkách** - Hřbitov ve Střílkách je svou originální architekturou a sochařskou výzdobou perlou stavitelského a sochařského umění z doby baroka. Je to vzácné umělecké dílo, jedinečné nejen na celé Moravě, ale i v celé České republice. Na slovo vzatí znalci a dějepisci umění, např. Dr. Zdeněk Wirth v "Uměleckých pokladech Čech", svazek 1. a Dr. Karel Svoboda, mluví o tomto hřbitově jako o zcela výjimečném výtvarném památníku v oblasti středoevropského umění.
- **Zámek Bučovice** - Bučovický zámek je unikátní stavbou italské renesance na sever od Alp. Na rozdíl od většiny našich renesančních zámků se nejedná o přestavbu staršího sídla (hradu či tvrze), ale o realizaci originálního projektu italské pozdně renesanční stavby typu "palazzo in fortezza" a celého rozsáhlého areálu včetně renesanční zahrady, hradební zdi a vodního příkopu.
- **Usedlost čp. 12 v Kučerově** - Usedlost čp. 12 v Kučerově v okrese Vyškov je stavba z nepálených cihel, jedna z nejstarších vesnických hlíněných usedlostí hanáckého typu, které se dochovaly. Památkově chráněna je od roku 1958 a 1. října 2014 byla prohlášena za národní kulturní památku. Venkovská usedlost byla postavena ve 30. letech 19. století.
- **Zámek Kroměříž s Květnou a Podzámeckou zahradou** – viz výše
- **Zámek Plumlov** - Zámek se nachází poblíž Plumlovské přehrady ve stejnojmenném městě na rozhraní Drahanské vrchoviny a Hané, asi 8 km západně od Prostějova. V r. 1994 přešel zámek do vlastnictví města Plumlova, které dodnes provádí renovace této unikátní památky; její opravená část je od r. 2002 zpřístupněna pro veřejnost. Monumentální zámek postavený v manýristickém stylu rodem Lichtenštejnů v l. 1680-1688 vedle původního plumlovského hradu.
- **Národní dům v Prostějově** - Národní dům v Prostějově navržený významným architektem Janem Kotěrou, který je klenotem české secese a chloubou města Prostějova, byl postupně otevírán od 9. 11. 1907 do 1. 12. 1907.
- **Nová radnice města Prostějov** - Nová radnice v Prostějově je dvoupatrová stavba z počátku 20. století s asymetricky umístěnou čtyřhrannou věží, v níž se mísí prvky historismu a secese. V interiéru i exteriéru radnice se zachovala bohatá štukatérská, kovotepecká, sochařská a malířská výzdoba. Nová radnice je cenným dokladem

stavebního a uměleckého řemesla počátku 20. století a svým významem přesahuje prostějovský region. Prohlášena za národní kulturní památku od 1.7.2024.

- **Poutní areál Svatý Kopeček u Olomouce s kostelem Navštívení Panny Marie** - Zalesněný kopeček na posledních výběžcích Nízkého Jeseníku, byl majetkem kláštera Hradisko a byl již v minulosti pokládán za „Svatou horu“. V době 30leté války odkoupil olomoucký obchodník s vínem a samotišský rodák Jan Andryšek na této hoře část pozemku a postavil v letech 1629-32 svým nákladem kapli „k počtě Panny Marie“, která byla v r. 1633 vysvěcena. Mimo známou basiliku minor Navštívení Panny Marie, je zde mnoho dalších církevních i světských památek.

Kulturní památky

V rámci DoKP se nachází množství kulturních památek, tvořící pozitivně se uplatňující dominanty, především se jedná o kostely či zámky. Méně vizuálně uplatňovány jsou drobné sakrální stavby (kapličky, boží muka, křicifixy).

Z kulturních památek se nejbližší VTE 1 nachází socha sv. Anny Samotřetí v Kojetíně II-Popůvky. Nejbližší VTE 2 se nachází kostel sv. Cyrila a Metoděje ve Zlobicích a nejbližší VTE 3 se nachází kostel sv. Alžběty, torza dvou protějškových soch gladiátorů a zámek v obce Věžky.

Významnými kulturními památkami, které se na území Hané a v rámci DoKP projevují jako z daleka viditelné kulturní dominanty jsou dále např. zámek Tovačov a poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou.

Zámek Tovačov - Zámek byl podle pověsti založen v 2. polovině 11. století jako útočiště lovců, později sloužil jako dobře chráněná vodní tvrz. K nejvýznamnějším vládnoucím rodům patřily Tovačovští z Cimburka a Pernštejnové. K areálu náleží komplex budov předhradí, obranné valy a zámecký park. Uvidíme tady přehlídku hned čtyř stavebních slohů – gotiky, renesance, baroka a neorenesance. Ke středověkému jádru přistavěl Ctibor Tovačovský 85 m vysokou štíhlou věž, tzv. Spanilou.

Obr. 48 – Zámek Tovačov (zdroj: <https://www.ok-tourism.cz/cil/zamek-tovacov/#:~:text=%EE%80%80Z%C3%A1mek%EE%80%81%20byl%20podle%20pov%C4%9Bsti>)

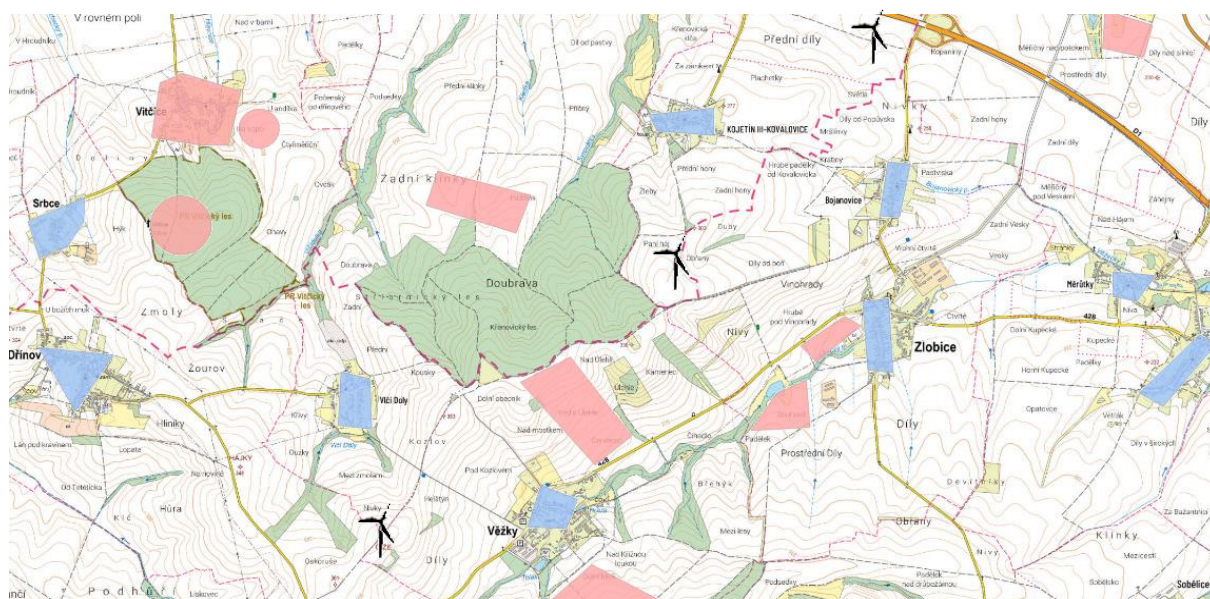
Poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou - Kostel vystavěl architekt Klíčník v letech 1734-1756. V roce 1731 byla vybudována vedle chrámu tzv. Mariánská rezidence sloužící zejména k ubytování výpomocných kněží. Později byla tato stavba spojena s kostelem zdí a dnes slouží jako fara. Stejně jako mnohá místa na Moravě je i toto tradiční poutní místo opřeno legendou - lidé prý do barokního chrámu Očišťování Panny Marie přicházeli obdivovat dřevěný obrázek Panny Marie, který v noci zářil. Dvě vznešené věže barokního chrámu jsou svědky poutí, konajících se zde přes 250 let. Při jejich příležitosti se v kostele každoročně slouží slavnostní poutní mše za přítomnosti olomouckého arcibiskupa, doprovázená místním chrámovým sborem. V okolí chrámu můžete obdivovat několik velkých soch, jako je socha sv. Floriána, sv. Jana Nepomuckého a sv. Josefa.

Obr. 49 – Poutní chrám Očišťování Panny Marie, Dub nad Moravou (zdroj: <https://www.ok-tourism.cz/cil/poutni-chram-ocistovani-panny-marie-dub-nad-moravou/>)

Archeologická naleziště

V přímo dotčeném území se archeologická naleziště nenachází. V okolí jsou vymezena území s archeologickými nálezy kategorie I (prokázaná území) a kategorie II (předpokládaná území), viz následující mapa.

Obr. 50 – Vymezená území s archeologickými nálezy (ÚAN I. červeně, ÚAN II. modře)

V tabulce níže jsou shrnuty identifikované znaky kulturně-historické charakteristiky v DoKP, včetně jejich klasifikace.

Znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky		klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní 0 neutrální - negativní	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný
1	Krajina Hané, historicky intenzivně využívaná zemědělsky, s rozlehlými scelenými lány	0	XXX	X
2	Relativně dochovaná sídelní struktura obcí a měst, včetně zachované sítě cest	+	XX	XX
3	Kompaktní drobná venkovská sídla s původními architektonickými prvky a zemědělskými usedlostmi s ostrým přechodem do volné krajiny	+	XX	X
4	Přítomnost drobných sakrálních staveb a dalšího kulturního dědictví v krajině či při komunikacích (kapličky, kříže, boží muka)	+	X	XX
5	Kostely v menších obcích, tvořící kulturní dominanty lokálního významu	+	X	XX
6	Krajinné kulturní dominanty v centrální části Hané – zámek Tovačov a poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou	+	XX	XXX
7	Světové dědictví UNESCO – zahrady a zámek v Kroměříži	+	XXX	XXX
8	Přítomnost národních kulturních památek – Hostýn, Kroměříž, Svatý Kopeček atd.	+	XX	XX
9	Přítomnost poutních míst, křížových cest a míst s duchovním významem – Svatý Kopeček, poutní chrám v Dubu nad Moravou, poutní areál Hostýn	+	XX	XX
10	Přítomnost výškových staveb a technologických dominant – stožáry, vysílače, vodojemy, komíny v Přerově	-	XX	XX
11	Přítomnost těles vysokorychlostních komunikací	-	X	X
12	Přítomnost liniových staveb – vedení VN, VVN	-	X	X

Znaky vizuální charakteristiky

Jedná se o vizuální projev znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky. Znaky krajinné scény v zásadě tvoří prvky, jejich vzájemná konfigurace a jejich struktury v krajinné scéně, prostorová skladba a neopakovatelnost a výraznost scénérií.

Estetická hodnota území představuje synergický a zřejmě rozhodující aspekt při vnímání rázu krajiny a hodnocení jejích kvalit. Estetickou hodnotu utváří jednak fyzicky definovatelné vztahy mezi jednotlivými složkami (prvky) krajinné scény – charakter, uspořádání či struktura prvků krajinné scény, které mohou vytvářet zvláštnost či jedinečnost krajinné scény a také harmonií vztahů a měřítka jednotlivých prvků. Pro estetickou hodnotu je důležitá estetická norma, která není globálně jednotná, a především konstantní v čase, podléhá neustálému vývoji, což platí samozřejmě i v jiných oblastech kulturního či společenského prostředí (např. v hudbě). Každopádně určité rysy (krajiny) působící esteticky příznivě spoluvytvářejí harmonické vztahy v území dlouhodobě. K takovým jevům náleží bezesporu např. přítomnost (hojná) přírodních či přírodě blízkých prvků, existence výsledků lidské činnosti, které se historicky osvědčily, napomohly životu lidí v daném místě (kupř. železniční trať, vinohrad, přemostění toku) a jejich identifikaci s krajem.

Pro posouzení atraktivnosti konkrétní krajiny je nejprve vhodné popsat vlastnosti krajiny, které většina uživatelů (obyvatel, návštěvníků apod.) považují za vizuálně krásné. Způsob estetického vnímání je v ČR ovlivněno nutností zachování přírody a přirozených procesů, které se v ní odehrávají.

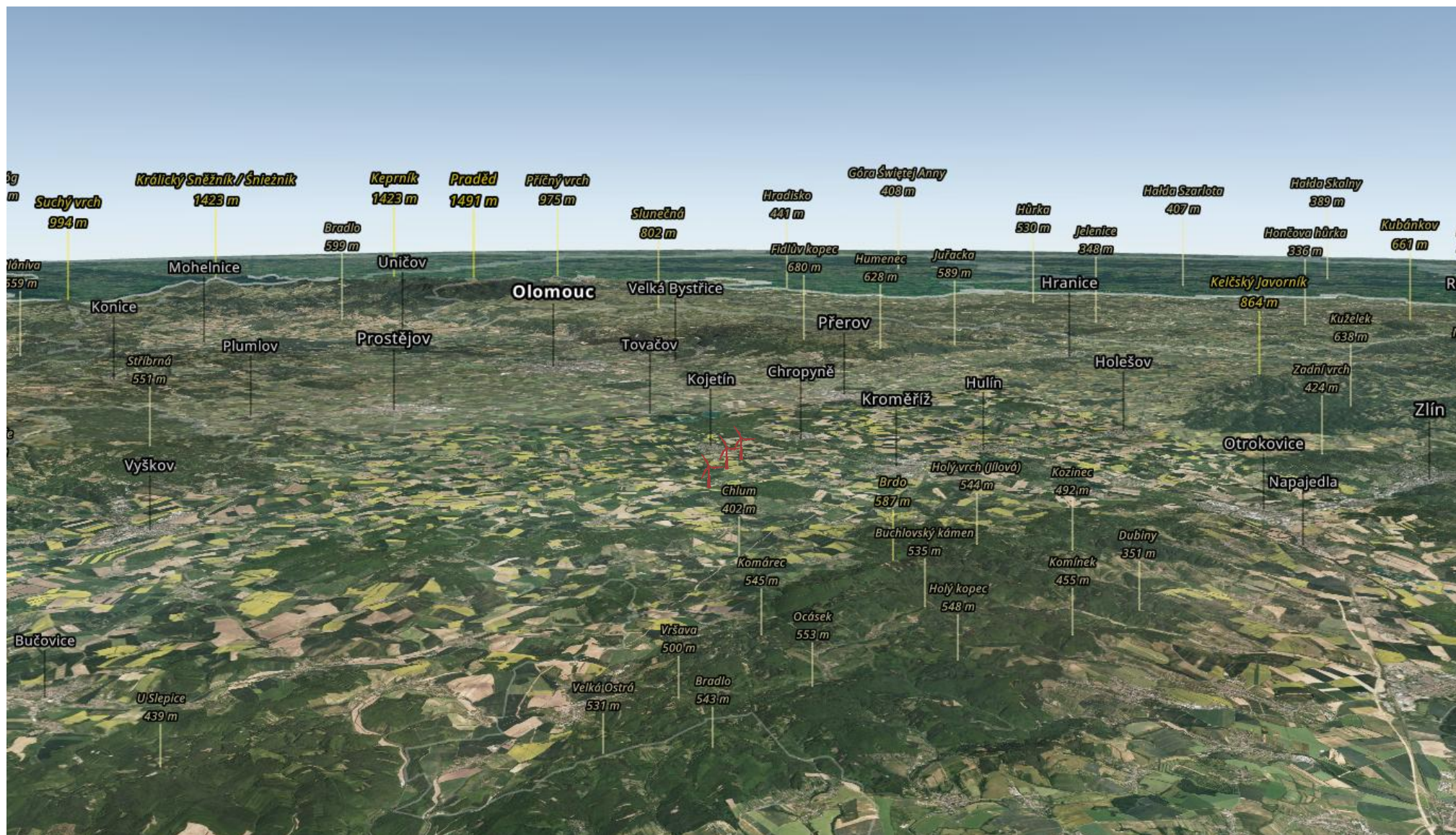
Při pohledu na DoKP z různých míst uvidíme rovinatou či mírně zvlněnou krajinu Hornomoravského úvalu a Litenčické pahorkatiny, na které se rozkládají rozlehlé plochy polí a luk. Charakteristickým rysem DoKP jsou rozsáhlé plochy zemědělské půdy, lesní krajina tvoří pouze enklávy. Rozsáhlejší lesní plochy se nachází v centrální oblasti DoKP (Chropyňský luh) a dále při vrcholcích a hřebenech, které ohraničují DoKP (např. z jihu Chřiby). Při jižní hranici DoKP se zvedají vrcholky Chřibů a Ždánického lesa, při západě ohraničuje DoKP Dražanská a Zábřežská vrchovina, na severní hranici se setkáme s Oderskými vrchy a východní horizont tvoří Histýnsko-vsetínská hornatina.

V území byly potlačeny prvky historického členění krajiny díky kolektivizaci zemědělství. Pole a jiné zemědělsky obhospodařované plochy jsou odděleny liniovou zelení, která též doprovází většinu komunikací a liniových staveb. Významnou strukturou krajiny jsou vodní toky, největšími a nejvýznamnějšími toky DoKP jsou Haná, Morava, Bečva a jejich přítoky. Vodní toky jsou však skryty za lemem vzrostlé doprovodné zeleně, z toho důvodu se jako takové neprojevují.

V rámci DoKp se setkáme s množstvím pozitivních i negativních krajinných dominant. V krajině se vyskytuje množství technických staveb. Mimo běžné sítě vedení VN jsou v krajině rozšířeny vysílače (např. vysílač Dobrochov, Bojanovice či Kovalovice), významným prvkem jsou též komíny průmyslových oblastí. Z dálkových pohledů se nejvíce vizuálně projevují komíny chemických závodů v Přerově, které tvoří významnou dominantu oblasti.

V rámci zástavby měst a obcí se setkáme místy s významnými vizuálními kulturními dominantami. Jedná se především o místní kostely. Významnými dominantami oblasti jsou např. poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou, věž zámku Tovačov, poutní areál Svatý Hostýn či poutní areál Svatý kopeček.

Hlavními sídly DoKP jsou Přerov, Prostějov, Vyškov, Kroměříž, Zlín či okrajově Olomouc s aglomeračními prvky a městskou zástavbou. Menší sídla mají často dochovanou lidovou formu zástavby, většinou však doplněnou o soudobou zástavbu nerespektující lidovou architekturu. Zástavba menších měst a obcí je v krajině převážně prezentovaná rodinnými domy. Pro centrální část DoKP jsou pak výrazným antropogenním znakem tělesa dálnic D1 a D46.

Obr. 51 - Pohled na DoKP z jihozápadu, 3D mapy.cz, červeně NZ (zdroj: Mapy.cz)

V prvním kroku byla v DoKP zjištěna přítomnost indikátorů potenciální vizuální atraktivnosti. Výsledek je zobrazen v tabulce níž:

I. Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria) v DoKP		přítomnost indikátoru v řešeném území	
		ANO	NE
Charakter vymezení prostoru			
1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	X	
2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů – významně se podílí na vymezení zeleň podél vodních toků, cest, lesní i nelesní zeleň	X	
3	Zřetelné vymezení prostorů cenou zástavbou	X	
4	Vymezení prostorů více horizonty	X	
5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	X	
Rysy prostorové struktury			
6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů převažujícím přírodním charakterem)		X
7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	X	
8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	X	
9	Urbánní struktura s výrazným uplatněním přírodních složek městské krajiny		X
10	Urbánní struktura s urbanistickými a architektonickými hodnotami zástavby a s pozitivními kompozičními aspekty	X	
Konfigurace liniových prvků			
11	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	X	
12	Zřetelné linie vegetačních prvků	X	
13	Zřetelné linie zástavby	X	
Konfigurace bodových prvků			
14	Přítomnost zřetelných terénních dominant	X	
15	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant	X	
16	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty	X	
17	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů (subdominanty)	X	
II. Indikátory přítomných rysů charakteru a identity DoKP (souhrnná kritéria)		přítomnost indikátoru v řešeném území	
		ANO	NE
Rozlišitelnost			
1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	X	

2	Neopakovatelnost krajinných forem	X	
3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	X	
4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	X	
5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény – dynamické působení	X	
Harmonie měřítka krajiny			
6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb		X
7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků – velké bloky polí, střední – malé plochy zeleně ve volné krajině, zástavba mimo větší města je spíše drobného měřítka, lokálně dodrženo	X	
8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny	X	
Harmonie vztahů v krajině			
9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	X	
10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	X	
11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí	X	
12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	X	
13	Uplatnění míst s kulturním významem	X	
14	Působivá skladba prvků krajinné scény	X	
15	Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie – Oblast Chřibů	(X)	

Vymezení prostorů v DoKP je především dáno kombinací morfologie terénu, zemědělských ploch, vodních toků a lesní zeleně. Částečně se uplatňuje nelesní zeleň podél komunikací. Vodní toky se jako takové vizuálně neprojevují, na jejich existenci upozorňují převážně listnaté dřeviny a jiná doprovodná zeleň.

Oblast zahrnuje členitou, rozmanitou a vizuálně bohatou krajinu Hornomoravského úvalu a Litensko-pahorkatiny. Je to krajina s mimořádně unikátním terénem, vytvářejícím jedinečné prostorové členění s množstvím lokálních dominant a proměnlivou krajinnou scénou. Dynamice terénu odpovídá i mozaikovitost vegetačního krytu s množstvím polí a luk, lesíků a prvků nelesní zeleně. Směrem k hranicím DoKP se terén zdvihá k Chřibům (jih), Dražanské vrchovině (západ) a Hostýnsko-vsetínské hornatině – Hostýnských vrchů (východ) a v krajinných panoramatech se projevují horizonty. Krajina vyniká estetickou atraktivností a harmonickým měřítkem.

Zapamatovatelnost a neopakovatelnost krajiny vyplývá z nezaměnitelného typu reliéfu (sníženina Hornomoravského úvalu), pokrytého rozsáhlými zemědělsky využívanými plochami, jež se střídají s nivami velkých řek Haná, Morava a Bečva.

V tabulce níže jsou shrnuty identifikované znaky vizuální charakteristiky v DoKP, včetně jejich klasifikace.

Znaky a hodnoty vizuální charakteristiky		klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní	XXX zásadní	XXX jedinečný
		0 neutrální	XX spoluurčující	XX význačný
		- negativní	X doplňující	X běžný
1	Mírně zvlněná sníženina Hornomoravského úvalu ve střední části DoKP	+	XXX	XX
2	Agrární charakter Hané s převahou zemědělsky obhospodařovaných ploch	0	XX	X
3	Velké měřítko zemědělské a lesozemědělské krajiny	0	XXX	XX
4	Otevřený charakter DoKP, místy s panoramatickými průhledy, jenž při hranicích svírají zdvihající se zalesněné vrchy Chřibů, Dražanské vrchoviny a Hostýnských vrchů	+	XXX	XX
5	Krajinná mozaika spíše hrubozrná, sídla jsou vázána na vodní toky	0	XXX	XX
6	Zřetelná linie zástavby s ostrým přechodem mezi sídly a zemědělskými plochami	+	XX	X
7	Významné vodní toky Haná, Morava a Bečva a jejich údolní nivy s doprovodnými břehovými porosty	+	XXX	XX
8	Kostely v menších obcích, tvořící kulturní dominanty lokálního významu	+	XX	XX
9	Krajinné kulturní dominanty v centrální části Hané – zámek Tovačov a poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou	+	XX	XX
10	Přítomnost výškových staveb a technologických dominant – stožáry, vysílače, vodojemy, komíny v Přerově	-	XX	X

Shrnutí:

- Znaky krajinného rázu byly identifikovány a klasifikovány v rámci vymezeného DoKP na základě indikátorů jejich přítomnosti.
- V DoKP bylo identifikováno 6 zásadních znaků přírodní charakteristiky.
- V DoKP byly identifikovány 2 zásadní znaky kulturní a historické charakteristiky.
- V DoKP bylo identifikováno 5 zásadních znaků vizuální charakteristiky.

III. POSOUZENÍ

Výstupem posouzení je závěr, do jaké míry navrhovaný záměr (NZ) zasahuje do zákonných kritérií § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Pro hodnocení míry zásahu se hodnotí vliv záměru na každý identifikovaný znak, pro hodnocení se používá pětistupňová škála (žádný, slabý, středně silný, silný a stírající zásah).

8. Přírodní charakteristika včetně přírodních hodnot, VKP a ZCHÚ

Vyhodnocení zásahu do jednotlivých znaků přírodní charakteristiky je uvedeno v tabulce níž.

Znaky a hodnoty přírodní charakteristiky		klasifikace znaků			
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	vliv
		+ pozitivní O neutrální N negativní	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný	XXXX stírající XXX silný XX středně silný X slabý O žádný
1	Centrální sníženina Hornomoravského úvalu s postupně se zvedajícím reliéfem Chřibů, Hostýnských vrchů, Litenčické pahorkatiny a Dražanské vrchoviny	+	XXX	XX	XX/XXX
2	Přítomnost přírodních parků – Chřiby, Ždánický les, Záhlavnické rybníky, Hostýnské vrchy a Velký Kosíř	+	XXX	XX	O
3	Významné vodní toky Haná, Morava a Bečva a jejich údolní nivy s doprovodnými břehovými porosty	+	XXX	XXX	O
4	Přítomnost lesních enkláv porostů v okolí záměru a v centrální a jižní části DoKP (Chropýňský luh, Chřiby)	+	XXX	XX	O/X
5	Přítomnost zvláště chráněných území a území pod ochranou Natura 2000, např. EVL Morava – Chropýňský luh, EVL Bečva-Žebračka	+	XXX	XXX	O
6	Menší plochy nelesní zeleně v otevřené krajině, především liniová vegetace při komunikacích či v blízkosti vodních toků	+	X	XX	O
7	Výrazně agrární krajina s množstvím zemědělsky obhospodařovaných ploch	O	XXX	X	XX/XXX
8	Přítomnost rozsáhlých vodních ploch v oblasti Tovačova a Hulína	+	XX	XX	O

Ráz krajiny je zcela zásadně ovlivněn charakterem přírodních složek a jejich vizuálním projevem v krajinné scéně. Přírodní hodnota krajinného rázu je tvořena hodnotou přírodovědnou a hodnotou vizuální (správněji senzuální). Přírodovědná hodnota se nemusí výrazněji projevit v krajinné scéně a ovlivní krajinný ráz pouze omezeně. Přesto je ve smyslu § 12 zákona míra zásahu do přírodních (tedy i přírodovědných) hodnot jedním z kritérií ochrany krajinného rázu.

NZ je navržen na zemědělsky obhospodařovaných plochách bez vyšších přírodních hodnot, typických pro danou oblast.

V rámci přípravy realizace záměru bylo zpracováno Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb., jež zpracoval Mgr. Radim Kočvara. Na základě průzkumu bylo zjištěno, že vliv záměru na chráněné druhy rostlin je bezvýznamný. Vliv na obecně chráněné druhy bezobratlých je při splnění navržených opatření bezvýznamný. Dotčení obecně chráněných druhů většiny obratlovců je vyloučeno nebo zanedbatelné s ohledem lokalizace výskytů druhů a jejich biotopů mimo uvažované zásahy. Kompletní přehled zjištěné flóry a fauny na lokalitě, včetně hodnocení vlivu na ZCHD a biotopy je uveden v hodnocení, v příloze č. 7 dokumentace záměru.

Hodnocené území DoKP zasahuje do vyhlášených přírodních parků dle § 12 zákona o ochraně přírody. Vzhledem ke vzdálenostnímu odstupu záměru od přírodních parků se nepředpokládá jejich ovlivnění. V místě záměru se žádný přírodní park nenachází. V rámci DoKP se nachází množství zvláště chráněných území se zvýšenou hodnotou přírodních charakteristik. Tyto hodnoty se však v rámci krajiny výrazně neprojevují, jejich projev v krajinné scéně je omezený a záměr jako takový nebude mít na dané chráněné oblasti vliv. V rámci DoKP se nachází oblasti pod ochranou Natura 2000. Nejbližší lokalitou soustavy Natura 2000 je evropsky významná lokalita CZ0720153 Troják, 1,2 km JV od uvažované VTE č. 3. Na základě stanoviska Olomouckého kraje, č.j. KUOK 40444/2025 z 28.3.2025, a Zlínského kraje, č.j. KUZL 32976/2025 z 3.4.2025, nemůže mít uvedený záměr samostatně nebo ve spojení s jinými záměry nebo koncepcemi významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.

V nejbližším okolí plánovaného záměru se nevyskytují památné stromy. Významné krajinné prvky „ze zákona“ se v místě záměru nevyskytují. Záměr do území VKP nezasahuje, nachází se více jak 200 m od nejbližších VKP les. Dojde však k slabému narušení vizuálního projevu nejbližšího lesního porostu v případě umístění VTE 2. Registrované VKP nebudou zásahem nijak dotčeny, nejsou na zájmovém území vyhlášeny. Řešené území ani jeho okolní plochy přímo nesousedí s pozemky určenými k plnění funkcí lesa (PUPFL). Nejbližší pozemky pod ochranou PUPFL se nachází více než 200 m od záměru. Do lesních porostů nebude zasahováno, stabilizační funkce nebude narušena. Co se týče ekostabilizační funkce lze uvažovat o dočasném rušivém vlivu na živočichy (především ptactvo), a to v době výstavby. Možné ovlivnění lesních druhů ptáků a zvěře je považováno za malé.

Vliv na oblast Chropýňského luhu při soutoku Moravy a Bečvy, tok řeky Hané či rozsáhlé rybníky v oblasti Tovačova a Hulína, byl hodnocen jako nulový. Vodní toky, jejich údolní nivy, rybníky a mokřady jsou obklopeny pásem vegetace a samostatně se v dálkových pohledech do krajiny neprojevují.

Jako středně silný až silný byl vyhodnocen vliv záměru na reliéf a charakter zájmové oblasti. Oblast sníženiny Hornomoravského úvalu a území Litenčické pahorkatiny, spojené se značně agrárním způsobem využití území, bude ovlivněno přítomností záměru z hlediska narušení stávajícího využití území. V dané oblasti je umísťování větrných elektráren stále poměrně ojedinělé, s nejbližšími VTE v cca 30 km vzdálenosti od plánovaného záměru. Záměr tedy bude v krajině působit cizorodým dojmem. Reliéf krajiny bude pozměněn z důvodu plánované výšky staveb, VTE se stanou dominantou nejbližší oblasti, vzhledem k umístění na poměrně exponovaných místech, jinak využívaných pro zemědělské účely.

9. Kulturní a historická charakteristika

Vyhodnocení zásahu do jednotlivých identifikovaných znaků kulturní a historické charakteristiky je uvedeno v tabulce níž.

Znaky kulturní a historické charakteristiky včetně kulturních dominant		klasifikace znaků			
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	vliv
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	XXX zásadní XX spoluurčující X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný	XXXX stírající XXX silný XX středně silný X slabý 0 žádný
1	Krajina Hané, historicky intenzivně využívaná zemědělsky s rozlehlými scelenými lány	0	XXX	X	XX/XXX
2	Relativně dochovaná sídelní struktura obcí a měst, včetně zachované sítě cest	+	XX	XX	0
3	Kompaktní drobná venkovská sídla s původními architektonickými prvky a zemědělskými usedlostmi s ostrým přechodem do volné krajiny	+	XX	X	X
4	Přítomnost drobných sakrálních staveb a dalšího kulturního dědictví v krajině či při komunikacích (kapličky, kříže, boží muka)	+	X	XX	0
5	Kostely v menších obcích, tvořící kulturní dominanty lokálního významu	+	X	XX	X
6	Krajinné kulturní dominanty v centrální části Hané – zámek Tovačov a poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou	+	XX	XXX	0
7	Světové dědictví UNESCO – zahrady a zámek v Kroměříži	+	XXX	XXX	XXX
8	Přítomnost národních kulturních památek – Hostýn, Kroměříž, Svatý Kopeček atd.	+	XX	XX	X
9	Přítomnost poutních míst, křížových cest a míst s duchovním významem – Svatý Kopeček, poutní chrám v Dubu nad Moravou, poutní areál Hostýn	+	XX	XX	0
10	Přítomnost výškových staveb a technologických dominant – stožáry, vysílače, vodojemy, komíny v Přerově	-	XX	XX	(X)
11	Přítomnost těles vysokorychlostních komunikací	-	X	X	0
12	Přítomnost liniových staveb – vedení VN, VVN	-	X	X	(X)

Krajina v sobě skrývá stopy kulturního a historického vývoje, které hovoří o kulturním vývoji, o hospodářském vývoji, o technických schopnostech a vyspělosti, o citovém vztahu ke krajině. Tyto stopy dokládají odlišnosti a specifické rysy vývoje krajiny v závislosti na přírodních podmínkách krajiny, na kulturních tradicích i na významných impulsích vývoje krajiny, jakými byly politické události nebo vliv významných osobností. Všechny tyto skutečnosti jsou významné pro ráz krajiny, neboť rázovitost a charakter krajiny, vyjádřené především působivostí vizuální scény, se skrývá též ve vlastnostech nehmotných – v kulturních a historických hodnotách a v symbolických významech.

Z předchozích kapitol je zřejmé, že se v krajině nachází množství indikátorů znaků kulturní a historické charakteristiky. Důraz je kladen především na množství kulturních památek a lokálních krajinných dominant, se kterými se můžeme v rámci DoKP setkat. Kromě lokálních kulturních památek lze považovat za nejzachovalejší historické indikátory hlavní cestní síť či sídlení strukturu obcí a měst v DoKP s původními architektonickými prvky. Hlavní cestní síť nebude realizací záměru dotčena, budou využity stávající komunikace v oblasti, v rámci výstavby budou též vytvořeny nové příjezdové komunikace k jednotlivým VTE.

Záměr bude představovat středně silný až silný vliv na krajinu Hané, typickou scelenými lány zemědělsky využívaných ploch. Agrární krajina bude ovlivněna přítomností záměru z hlediska narušení stávajícího využití území. V dané oblasti je umísťování větrných elektráren stále poměrně ojedinělé, s nejbližšími VTE v cca 30 km vzdálenosti od plánovaného záměru. Obce v okolí záměru jsou menší, nachází se zde množství zemědělských usedlostí a vysoké technické stavby (mimo několik vysílačů) nejsou v oblasti běžné. Záměr tedy bude v krajině působit cizorodým dojmem a nebude zapadat do zemědělského charakteru oblasti.

Slabý synergický vliv bude záměr představovat též v kombinaci se stávajícími technickými dominantami v rámci DoKP. V rámci zájmového DoKP se nachází množství technologických dominant, mezi které patří mohutné komíny průmyslové oblasti v Přerově, vedení VN a VVN či telekomunikační vysílače. Realizace záměru bude představovat vytvoření nové technologické dominanty a prohloubení negativního vlivu výškových technologických a liniových staveb.

Slabý až silný vliv byl vyhodnocen u vlivu záměru na kulturní památky v rámci města Kroměříž. Z pohledového místa č. 7 – vyhlídková věž zámku Kroměříž se záměr dostává do vizuálního kontextu s kulturními památkami města Kroměříž, kde se VTE uplatňují v pozadí pohledu na kostel sv. Mořice, Mlýnskou bránu, Arcibiskupské gymnázium a částečně je viditelná též rotunda v Květné zahradě. Záměr nesnižuje vizuální projev ovlivněných památek, z výhledové věže budou i nadále představovat dominanty města, VTE na horizontu v pozadí památek však bude působit cizorodým až rušivým dojmem v porovnání s historickými budovami.

10. Vizuální charakteristika

Vyhodnocení zásahu do jednotlivých znaků vizuální charakteristiky je zobrazeno v tabulce níž.

Znaky a hodnoty vizuální charakteristiky		klasifikace znaků			
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	vliv
		+ pozitivní O neutrální N negativní	XXX zásadní XX spouštějící X doplňující	XXX jedinečný XX význačný X běžný	XXXX stírající XXX silný XX středně silný X slabý O žádný
1	Mírně zvlněná sníženina Hornomoravského úvalu ve střední části DoKP	+	XXX	XX	XX/XXX
2	Agrární charakter Hané s převahou zemědělsky obhospodařovaných ploch	0	XX	X	XX/XXX
3	Velké měřítko zemědělské a lesozemědělské krajiny	0	XXX	XX	XX
4	Otevřený charakter DoKP, místy s panoramatickými průhledy, jenž při hranicích svírají zdvihačící se zalesněné vrchy Chřibů, Dražanské vrchoviny a Hostýnských vrchů	+	XXX	XX	XX/XXX
5	Krajinná mozaika spíše hrubozrná, sídla jsou vázána na vodní toky	0	XXX	XX	O
6	Zřetelná linie zástavby s ostrým přechodem mezi sídly a zemědělskými plochami	+	XX	X	O
7	Významné vodní toky Haná, Morava a Bečva a jejich údolní nivy s doprovodnými břehovými porosty	+	XXX	XX	O
8	Kostely v menších obcích, tvořící kulturní dominanty lokálního významu	+	XX	XX	O
9	Krajinné kulturní dominanty v centrální části Hané – zámek Tovačov a poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou	+	XX	XX	O
10	Přítomnost výškových staveb a technologických dominant – stožáry, vysílače, vodojemy, komíny v Přerově	-	XX	X	(X)

Význam každého ze znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky tkví jednak v jeho prosté přítomnosti v krajině, jednak v jeho vizuálním projevu v krajinné scéně. Znaky krajinné scény v zásadě tvoří prvky, jejich vzájemná konfigurace a jejich struktury v krajinné scéně.

V DoKP se nachází pozitivní znaky i přes někdy neohleduplný bouřlivý rozvoj lidské společnosti a související dopravy a průmyslu v posledním století. Setkáme se též s neutrálními a negativními znaky, které NZ potenciálně ovlivní.

Zásadním znakem v DoKP je velké měřítko zemědělské a lesozemědělské krajiny, zemědělsky obdělávané polnosti zaujmají většinu plochy DoKP. V intravilánu obcí převládá malé měřítko s ostrým přechodem zástavby do zemědělské krajiny. Záměr bude představovat středně silný vliv na krajinu Hané, typickou scelenými lány zemědělsky využívaných ploch. Agrární krajina bude ovlivněna přítomností záměru z hlediska narušení stávajícího využití území.

Záměr tedy bude v krajině působit cizorodým dojmem a nebude zapadat do zemědělského charakteru oblasti.

Slabý synergický vliv bude záměr představovat též v kombinaci se stávajícími technickými dominantami v rámci DoKP. V rámci zájmového DoKP se nachází množství technologických dominant, mezi které patří mohutné komíny průmyslové oblasti v Přerově, vedení VN a VVN či telekomunikační vysílače. Realizace záměru bude představovat vytvoření nové technologické dominanty a prohloubení negativního vlivu výškových technologických a liniových staveb.

Estetická hodnota, neopakovatelnost a zapamatovatelnost krajiny vyplývá z nezaměnitelného typu reliéfu (sníženina Hornomoravského úvalu), pokrytého rozsáhlými zemědělsky využívanými plochami, jenž se střídají s nivami velkých řek Haná, Morava a Bečva.

V současné době se jedná o poměrně harmonickou krajinu, s mozaikou polí, drobných ploch lesů, vodních toků, zachovalých obcí, s výrazným zastoupením mimolesní zeleně a přítomností kulturních památek, částečně s rušivými dominantami – komíny, vysílači, věžovými vodojemy atd. Větrné elektrárny budou viditelné zejména z nejexponovanějších míst (vrcholy kopců, vrcholové plošiny nevysokých hřbítů, převýšené horizonty atp.), které jsou vyšší nebo srovnatelné s lokalitou navrhovaného umístění větrných elektráren.

Současně i vliv na harmonické měřítko v okruzích silné a zřetelné viditelnosti (do 6 km) lze zhodnotit jako středně silný. Se vzrůstající vzdáleností se však vliv záměrů výrazně snižuje a VTE již nebudou představovat dominantní prvek, stanou se pohledově méně významnou součástí krajinné scény, mnohdy zřetelnou pouze za vhodných klimatických podmínek a z poměrně malého množství míst. Důležité je věnovat pozornost vizuálnímu vzhledu VTE a jejímu umístění v prostoru volné krajiny.

V krajinném prostoru byly identifikovány také některé znaky vizuální charakteristiky jedinečné cennosti (v případě kulturních nemovitých památek), tedy zejména v případě zásahů do těchto prvků lze vnímat limity realizovatelnosti záměru z hlediska ochrany krajinného rázu. VTE budou součástí pohledů na kulturně historické památky, avšak nelze hovořit o stírajícím vlivu, protože významně nezasáhnou do znaků a hodnot krajinného obrazu, ale budou tvořit pouze odnož pohledům směrem k cenným znakům a hodnotám na ose pohledu. Řada památek se nachází v okolních obcích, popř. na jejich okrajích nebo jsou obklopeny vzrostlou zelení, tzn. nejsou umístěny na exponovaná místa v krajině (vrcholy kopců, převýšené horizonty).

11. Zásah do zákonných kritérií krajinného rázu

V případě hodnocení zásahů realizací NZ do krajinného rázu je vždy třeba zúžit závěry předchozího hodnocení jednotlivých znaků do pojmů uvedených v § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Jednotlivá zákonná kritéria jsou:

- vlivy na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky
- vlivy na rysy a hodnoty kulturní charakteristiky
- vlivy na zvláště chráněná území ZCHÚ
- vlivy na významné krajinné prvky VKP
- vliv na kulturní dominanty
- vliv na estetické hodnoty
- vliv na harmonické měřítko krajiny
- vliv na harmonické vztahy v krajině

Míru zásahů do rysů a hodnot jednotlivých zákonných kritérií dokumentuje následující tabulka.

Tabulka vlivu na zákonná kritéria krajinného rázu (viz §12 zákona č. 114/1992 Sb.)	Vliv NZ
Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky	Slabý
Odůvodnění: NZ je navržen na zemědělsky obhospodařovaných plochách bez vyšších přírodních hodnot, typických pro danou oblast. V rámci přípravy realizace záměru bylo zpracováno Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb., jež zpracoval Mgr. Radim Kočvara. Kompletní přehled zjištěné flóry a fauny na lokalitě, včetně hodnocení vlivu na ZCHD a biotopy je uveden v hodnocení, v příloze č. 7 dokumentace záměru. Byl vyhodnocen vliv záměru na reliéf a charakter zájmové oblasti. Sníženina Hornomoravského úvalu, spojená se značně agrárním způsobem využití území, bude ovlivněna přítomností záměru z hlediska narušení stávajícího využití území. Záměr tedy bude v krajině působit cizorodým dojmem. Reliéf krajiny bude pozměněn z důvodu plánované výšky staveb, VTE se stanou dominantou nejbližší oblasti, vzhledem k umístění na poměrně exponovaných místech, jinak využívaných pro zemědělské účely.	
Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky	Středně silný
Odůvodnění: V DoKP se nachází památkově chráněné objekty, památkové zóny a rezervace a archeologická naleziště chráněná dle zákona č. 20/1987 Sb. Drobné sakrální stavby a pomníky se vizuálně neprojevují. I přes přítomnost většího množství kulturních památek a kulturních dominant lokálního významu v hodnoceném území, realizací záměru nedojde k jejich významnějšímu ovlivnění. V případě vizuální konfrontace s kulturními objekty budou VTE působit cizorodým či rušivým dojmem (např. v případě pohledového místa č. 7). Při pohledové konfrontaci je již řada těchto kulturně historických památek ovlivněna stávajícími negativními dominantami v území, jakými jsou vysílače, komíny, vedení VN a VVN či věžové vodojemy.	
Vliv na zvláště chráněná území (ZCHÚ)	Žádný
Odůvodnění: V rámci DoKP se nachází množství zvláště chráněných území se zvýšenou hodnotou přírodních charakteristik. Tyto hodnoty se však v rámci krajiny výrazně neprojevují, jejich projev v krajinné scéně je omezený a záměr jako takový nebude mít na dané chráněné oblasti vliv. Hodnocené území DoKP zasahuje do vyhlášených přírodních parků dle § 12 zákona o ochraně přírody. Vzhledem ke vzdálenostnímu odstupu záměru od přírodních parků se nepředpokládá jejich ovlivnění.	
Vliv na významné krajinné prvky (VKP)	Slabý
Odůvodnění: V kontextu ochrany krajinného rázu dle §12 zákona č. 114/1992 Sb je vliv na významné krajinné prvky hodnocen z hlediska ochrany jejich projevu v krajinné scéně. V okolí NZ jsou zákonnými VKP lesy, v rámci DoKP pak též vodní toky a jejich údolní nivy či	

vodní plochy. Vodní toky a plochy se jako takové v krajinné scéně výrazně neprojevují, v krajině je lze bezpečně rozeznat díky doprovodné zeleni. Realizací NZ nedochází k ovlivnění stávajícího vizuálního projevu těchto prvků. Na vizuální projev vzdálenějších VKP NZ nemá vliv, z důvodu jejich umístění v krajině. Slabý vliv byl určen u nejbližších VKP les při VTE 2.

Vliv na kulturní dominanty

Žádný-slabý

Odůvodnění: Významnými kulturními památkami, které se na území Hané a v rámci DoKP projevují jako z daleka viditelné kulturní dominanty jsou dále např. zámek Tovačov a poutní chrám Očištvování Panny Marie v Dubu nad Moravou. Záměr se částečně dostává do vizuálního kontextu s uvedenými dominantami. Díky vzdálenosti a uplatnění vegetace je vizuální uplatnění VTE omezeno. Lokální dominanty kostela a zámku se nachází mimo osu záměru. Záměr nenarušuje měřítko krajiny a nesoupeří s danými kulturními dominantami. Jejich vizuální projev není narušen.

Vliv na estetické hodnoty

Slabý-středně silný

Odůvodnění: Estetická hodnota, neopakovatelnost a zapamatovatelnost krajiny vyplývá z nezaměnitelného typu reliéfu (sníženina Hornomoravského úvalu), pokrytého rozsáhlými zemědělsky využívanými plochami, jež se střídají s nivami velkých řek Haná, Morava a Bečva. Větrné elektrárny budou v dálkových pohledech viditelné zejména z nejexponovanějších míst (vrcholy kopců, vrcholové plošiny nevysokých hřbítků, převýšené horizonty atp.), které jsou vyšší nebo srovnatelné s lokalitou navrhovaného umístění větrných elektráren.

Vliv na harmonické měřítko krajiny

Slabý-středně silný

Odůvodnění: Zásadním znakem v DoKP je velké měřítko zemědělské a lesozemědělské krajiny, zemědělsky obdělávané polnosti zaujímají většinu plochy DoKP. V intravilánu obcí převládá malé měřítko s ostrým přechodem zástavby do zemědělské krajiny. Záměr bude představovat slabý-středně silný vliv na krajinu Hané, typickou scelenými lány zemědělsky využívaných ploch. Agrární krajina bude ovlivněna přítomností záměru z hlediska narušení stávajícího využití území.

Vliv na harmonické vztahy v krajině

Slabý-středně silný

Odůvodnění: V současné době se jedná o poměrně harmonickou krajinu, s mozaikou velkých lánů polí, drobných ploch lesů, vodních toků, zachovalých obcí, s výrazným zastoupením mimolesní zeleně a přítomností kulturních památek, částečně s rušivými dominantami – komíny, vysílači. Vliv na harmonické měřítko v okruzích silné a zřetelné viditelnosti (do 6 km) lze zhodnotit jako slabý-středně silný. Se vzrůstající vzdáleností se však vliv záměrů výrazně snižuje a VTE již nebudou představovat dominantní prvek, stanou se pohledově méně významnou součástí krajinné scény, mnohdy zřetelnou pouze za vhodných klimatických podmínek a z poměrně malého množství míst.

12. Hranice únosnosti zásahů do krajinného rázu

Pro vyhodnocení únosnosti záměru do hodnot jednotlivých charakteristik krajinného rázu dotčené krajiny a do zákonných kritérií dle §12 zákona č. 114/1992 Sb. bylo postupováno na základě kritérií únosnosti. Jedná se o:

- výraznost a čitelnost krajinného rázu,
- kontext s významnými a jedinečnými hodnotami, přírodními, kulturními a historickými,
- vztah mezi měřítkem záměru a měřítkem krajiny,
- vizuální exponovanost navrhovaného záměru.

Vymezený dotčený krajinný prostor (DoKP) je charakterizován převážně jako zemědělsky využívaná krajina otevřeného charakteru, kterou ohraničují zalesněné horizonty při jeho hranicích. Z DoKP jsou průhledy na skladebné horizonty Chřibů na jihu, Dražanské vrchoviny na západu a Hostýnských vrchů na východě.

Realizací záměru dojde k posílení negativně se uplatňujícího znaku výškové stavby technicistního charakteru. Díky počtu VTE a jejich výšce dojde k ovlivnění krajinného rázu území v oblasti silné viditelnosti (v nejbližším okolí). S ohledem na charakter dotčeného území dojde k ovlivnění harmonických vztahů, ovšem pouze v omezeném rozsahu.

Realizace záměru nezpůsobí změnu v pořadí, významu a projevu charakteristik krajinného rázu. Výstavbou nedojde k zásahu do přírodních blízkých biotopů. Smyslové vnímání krajinného rázu bude negativně ovlivněno především pouze v bezprostředním okolí záměru. Se vzrůstající vzdáleností se však vliv záměrů výrazně snižuje a VTE již nebudou představovat dominantní prvek, stanou se pohledově méně významnou součástí krajinné scény, mnohdy zřetelnou pouze za vhodných klimatických podmínek a z poměrně malého množství míst. Z významných vyhlídkových bodů se záměr vizuálně uplatní omezeně, bez výrazného negativního ovlivnění významných krajinných dominant.

Vliv větrných elektráren na krajinný ráz nelze nikdy zcela vyloučit vzhledem k jejich následujícím charakteristikám:

- Větrné elektrárny se stanou dominantní v rámci jejich nejbližšího území (oblasti zřetelné viditelnosti). Především přímo v místě výstavby mohou do značné míry potlačovat současné rysy krajiny.
- VTE svým geometrickým tvarem a charakterem technicistní stavby mohou v zemědělské krajině s vesnickou zástavbou působit velmi netypicky.
- Dynamický charakter VTE bude především v blízkých pohledech značně upoutávat pozornost.

Při empirickém stanovení okruhu viditelnosti vyplývá, že oblast, odkud budou větrné elektrárny viditelné, bude značně rozsáhlá v okruhu zřetelné viditelnosti (do 6 km), nad tuto vzdálenost bude projev záměrů výrazně slábnout. V okruhu nad 6 km VTE již nebudou představovat dominantní prvek, stanou se pohledově méně významnou součástí krajinné scény, mnohdy zřetelnou pouze za vhodných klimatických podmínek a z poměrně malého množství míst. Z těchto důvodů byl vliv záměru vyhodnocen jako únosný.

Smyslem ochrany krajinného rázu nemůže být paušální zabránění výstavbě nebo změně využití území, ale ochrana takových přírodních a estetických hodnot, které spoluvytvářejí specifický ráz – rázovitost – určité části krajiny (místa nebo oblasti).

Krajina má vždy určitý ráz, ale pouze v některých segmentech je krajinný ráz výrazný a hodný zachování a pouze někde je krajina výrazně esteticky atraktivní – má estetické hodnoty.

Cílem ochrany krajinného rázu je zachování neobnovitelných hodnot, které vytvářejí specifický kulturní charakter a estetickou atraktivnost krajiny. Podstatou ochrany krajinného rázu je zachování charakteru v takových částech krajiny, které se vyznačují soustředěnými přírodními,

kulturními a historickými hodnotami a výraznými znaky vizuální scény a neprohlubováním konfliktů v krajině s narušenou vizuální scénou.

Limity ochrany krajinného rázu se proto odvozují od odpovědi na otázky, zdali se navrhovaný záměr dotýká takových znaků, které jsou v určitém místě nebo oblasti pro krajinný ráz zásadní nebo spoluurčující a zdali se dotýká takových znaků, které jsou jedinečné v rámci regionu nebo státu. Pokud se jedná o silný nebo likvidační zásah do znaku zásadního pro ráz krajiny a jedinečného v rámci regionu nebo státu, nemůže být stavba únosným zásahem. Pokud se jedná o slabý nebo až středně silný zásah do takového znaku, může být stavba únosným zásahem, pokud nelikviduje současně řadu dalších, byť méně jedinečných znaků.

Plánovaný záměr dle své podstaty narušuje kritéria ochrany krajinného rázu a stavba větrných elektráren bude mít negativní vliv na krajinný ráz, který ovlivní zejména vizuální charakteristiku (estetické hodnoty krajiny, na harmonické měřítko krajiny a vztahy v krajině) zájmového území. Nicméně stále se jedná o **ÚNOSNÝ** zásah do zákonných kritérií krajinného rázu, chráněného dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.

IV. OPATŘENÍ SNIŽUJÍCÍ VLIV ZÁMĚRU NA KRAJINU

Součástí záměru je i plnění opatření pro prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí. Je zřejmé, že větrné elektrárny přinášejí v nějakém směru prospěch, zároveň ale jinde škodí. Je tedy legitimní žádat za negativní dopady kompenzace. Ty mohou být cílené jak přímo na území řešeného větrného parku, tak na jinou lokalitu, jejíž stav je nápravným opatřením zlepšen.

Některá opatření vyplývají z legislativy, resp. stanovují metody a postupy, jak legislativní požadavky splnit. Některá opatření pocházejí z regionálních programů. V případě realizace VTE je nutné si uvědomit, že jejich textura (hladké staticky čisté, jednolitě tvary obrovských rozměrů) budou v řešeném území vždy v rozporu a navrhovaná kompenzační opatření jejich působení pouze zmírní.

Vzhledem k charakteru záměru (výška VTE, vizuální dosah apod.) je tedy nemožné navrhnout taková opatření, která by vedla k úplnému omezení negativních vlivů na krajinný ráz. Větrné elektrárny jsou obecně z hlediska krajinného rázu natolik dominantním prvkem, že prakticky jediným myslitelným opatřením při provozu VTE je udržovat zařízení pohledově v perfektním stavu – viz níže.

Nápravná opatření nejsou stanovena, podmínky jsou dány technickým popisem záměru.

Další opatření jsou navržena v rámci biologického hodnocení vlivu záměru, jež je uvedeno v příloze č. 7 dokumentace EIA.

V. VYHODNOCENÍ SOULADU NZ S KRITÉRII A PODMÍNKAMI PÉČE O KRAJINNÝ RÁZ

Územní plány jsou zásadní koncepční dokumenty, které usměrňují územní rozvoj jednotlivých obcí a současně jsou nezbytným podkladem pro rozhodování v území. Územní plány stanovují základní koncepci rozvoje obce, urbanistickou koncepci, koncepci veřejné infrastruktury a zejména také koncepci uspořádání krajiny. Všechny tyto koncepce spolu úzce souvisejí. Územní plány také vymezují plochy s rozdílným způsobem využití ve smyslu vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro něž následně stanovují podmínky využití – regulaci.

Záměr se nachází na území katastrálních území města Kojetína (VTE 1 a 2) a obce Věžky (VTE 3).

ÚP Věžky

VTE č. 3 je umístěna na pozemku č. 1000 v k.ú. Věžky. Pozemek dle platného územního plánu obce Věžky (2017) spadá do ploch Z – plochy zemědělské.

ÚP Kojetín

VTE č. 1 je umístěna na pozemcích č. 231/16, 231/17 a 231/18 v k.ú. Popůvky u Kojetína. VTE č. 2 je umístěna na pozemku č. 327/33 v k.ú. Kovalovice u Kojetína. Předmětné pozemky jsou dle platného územního plánu města Kojetín (2024) umístěny v plochách AU – plochy zemědělské všeobecné.

V nezastavěném území lze povolit v souladu s jeho charakterem záměry uvedené v §122 odst. 1 písm. a) stavebního zákona č. 283/2021 Sb., tj. veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace.

Mezi veřejnou technickou infrastrukturu podle 10 odst. 1) stavebního zákona patří pozemky, stavby a zařízení sloužící veřejné potřebě, a to: bod b) technická infrastruktura, kterou jsou zejména systémy a sítě technické infrastruktury a s nimi související stavby a zařízení pro zásobování vodou, odvádění a Čištění odpadních vod, energetiku, včetně výroby a zdrojů energie, zařízení pro akumulaci energie, dobíjecích stanic a zásobníků plynu, produktovody a elektronické komunikace, a dále stavby a zařízení ke snižování nebezpečí v území a pro zlepšování stavu povrchových a podzemních vod nebo k nakládání s odpady ” a dále lze v nezastavěném území podle §122 odst. 3 stavebního zákona povolit stavby a zařízení podle odst. 1 pouze v případě, že je územně plánovací dokumentace **výslovně nevylučuje**.

Výrobnou elektřiny energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu zahrnující všechna nezbytná zařízení; je dle ustanovení §2, odst. 2, bodu č. 18 zákona Č. 458/2000 Sb., energetického zákona (dále jen „energetický zákon“), výroba elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 100 MW a více, s možností poskytovat podpůrné služby k zajištění provozu elektrizační soustavy, výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více a nízkouhlíková výroba elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více, zřizována a provozována ve veřejném zájmu.

Dle ustanovení §3, odst. 2 energetického zákona. 458/2000 Sb., energetického zákona (dále jen „energetický zákon“) se přenos elektřiny, přeprava plynu, distribuce elektřiny, výroba elektřiny ve výrobně elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 100 MW a více s možností poskytovat podpůrné služby k zajištění provozu elektrizační soustavy, výroba elektřiny ve výrobně elektřiny z obnovitelných zdrojů energie o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více, výroba elektřiny, tepelné energie nebo vodíku ve stavbě pro energetickou bezpečnost podle zákona o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury a výroba elektřiny v nízkouhlíkové výrobně elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více distribuce plynu, uskladňování plynu, výroba plynu,

provozování těžebního plynovodu, výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie uskutečňují ve veřejném zájmu.

Dalšími koncepčními materiály, které řeší ochranu krajinného rázu, jsou zásady územního rozvoje a územně analytické podklady. Z analýzy viditelnosti a dle vizuálního uplatnění záměru vyplývá, že DoKP zasáhne na území tří krajů, Olomouckého, Jihomoravského a Zlínského. Silné uplatnění se předpokládá zejména v kraji Olomouckém, kde jsou umístěny 2 VTE (VTE č. 1 a 2) a Zlínském, kde je umístěna 1 VTE (VTE č. 3).

Dle Zásad územního rozvoje (ZÚR) Olomouckého kraje úplné znění po aktualizaci č. 5 (2022) jsou větrné elektrárny umístěny v oblasti se shodným krajinným typem A - Haná. Jako podmínka je zde formulováno, že se nepřipouští umísťovat stavby a zařízení obnovitelných zdrojů energie (větrné turbíny, větrné parky, elektrárny, sluneční parkové elektrárny) v chráněných částech přírody, zejména v CHKO, MZCHÚ, přírodních parcích, oblastech NATURA 2000 a nadregionálních a regionálních skladebných prvcích ÚSES, oblastech s ochranou krajinného rázu – přírodních parcích a kulturních krajinných oblastech (KKO), a jen výjimečně na půdách I. a II. tř. ochrany. Navrhovaný záměr je plánován mimo výše vyjmenovaná území se zvýšenou ochranou krajinného rázu a přírodních hodnot. Záměr je navržen na pozemcích pod ochranou ZPF na půdách II. třídy ochrany. Ochrana těchto pozemků je určena zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Dle Územní studie krajiny Olomouckého kraje (2017) lze oblast umístění VTE charakterizovat jako výrazně zvlněnou zemědělskou krajinu či výrazně zvlněnou až členitou lesozemědělskou krajinu. Pro ochranu těchto typů krajiny je z hlediska umísťování záměru z hlediska energetiky uvedeno, že případné umísťování plošně rozsáhlejších areálových zařízení technické vybavenosti bude řešeno dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do krajiny.

VTE č. 3 se nachází na území Zlínského kraje, kam též spadá jihovýchodní část hodnoceného DoKP. Dle Zásad územního rozvoje Zlínského kraje po vydání aktualizace č. 3 (2025) a se záměr nachází v krajině intenzivně zemědělské. ZÚR stanovují pro vlastní krajiny zásady pro využívání území následovně:

ZÁSADY PRO VYUŽÍVÁNÍ:

- dbát na ochranu a hospodárné využívání zemědělského půdního fondu;
- respektovat historicky cenné architektonické a urbanistické znaky sídel;
- nepotlačovat historické dominanty v pohledově exponovaných příměstských prostorech;
- omezovat rozšiřování „green fields“ ve prospěch adaptace územních rezerv v intravilánech obcí;
- dbát na rozptýlenou dřevinnou vegetaci v krajině a na parkové úpravy v intravilánech obcí

ZÚR a Územní studie krajiny Zlínského kraje (2024) dále vymezují krajinné celky a krajinné prostory. Záměr se nachází v rámci krajinného celku (vlastní krajiny – ÚSK) Kroměřížsko a krajinného prostoru Věžecko (1.8). ZÚR a ÚSK stanovují pro VK Kroměřížsko zásady pro využívání území následovně:

ZÁSADY PRO ROZHODOVÁNÍ V ÚZEMÍ K ZACHOVÁNÍ NEBO DOSAŽENÍ CÍLOVÝCH KVALIT KRAJINY
- Zachovat kompaktnost lesních celků Troják, Hvězda, Zámeček, Horní, Mlýnský a Spálený les a chránit drobné lesní celky před fragmentací.
- Vymezovat hydrologicky vhodné plochy pro obnovu pramenišť, revitalizace vodních toků i niv (tůň, mokřady, vlhké louky, výsadby porostů lužního charakteru), podporovat ochranné vegetační pásy podél vodních toků a vodních ploch.
- Chránit mokřadní plochy v nivě řeky Moravy (cenné části přírody – EVL Morava-Chropýňský luh, EVL Stonáč, EVL Skalky a vlhké louky v nivě Kurovického potoka v přírodním parku Záhlinické rybníky) před negativními zásahy stavebního charakteru a negativním ovlivněním vodního režimu a zároveň respektovat historické technické prvky ochrany v nivních krajinách (systém selských hrází, kanálů a stavítek na Chropýňsku, Batův kanál vč. doprovodných staveb a další historická vodní díla).
- Chránit bonitně hodnotnou zemědělskou půdu I. a II. třídy před degradací záměry trvalého charakteru.
- Na projevy eroze zemědělské půdy, aplikovat všechny typy protierozních opatření (Bařice-Velké Tešany, Soběsuky, Jarohněvce, Rataje, Věžky, Zlobice).

Z uvedeného rozboru vyplývá, že základní ochranné podmínky z pohledu ochrany hodnot a kvalit území vymezené oblasti krajinného rázu vyplývajících z ÚP, ZÚR a Územních studií krajiny jsou respektovány v míře, která významně neovlivní stávající krajinný ráz území.

V Hradci Králové dne 05.12.2025

zpracovala Mgr. Anna Starostová

VI. CITOVANÁ LITERATURA

- Agentura ochrany přírody a krajiny.* (2025). Načteno z <https://www.nature.cz/homepage>
- Aktualizace Územní studie větrné elektrárny na území Olomouckého kraje.* (2018). Načteno z Portál územního plánování - Olomoucký kraj: <http://uap.olkraj.cz/us/Detail-uzemni-studie-42>
- Analýza výškopisu.* (2025). Načteno z <https://ags.cuzk.cz/av/>
- AOPK.* (2024). *Ústřední seznam ochrany přírody.* Načteno z <https://www.nature.cz/homepage>
- Barokní hřbitov ve Strílkách.* (2025). Načteno z Obec Strílký: <https://www.obecstrilky.cz/barokni-hrbitov-ve-strilkach>
- Bučovice - zámek.* (2025). Načteno z Národní památkový ústav: <https://www.zamek-bucovice.cz/cs>
- Bučovická pahorkatina.* (2025). Načteno z Moravské-Karpaty.cz: <https://moravske-karpaty.cz/prirodni-pomery/geomorfologie/bucovicka-pahorkatina/>
- Centrum ekologické výchovy v lomu Kurovice s rozhlednou.* (2025). Načteno z Kudy z nudy.cz: <https://www.kudyznudy.cz/aktivity/centrum-ekologicke-vychovy-v-lomu-kurovice-s-rozhl>
- CULEK, M. (2013). *Charakteristika biogeografických podprovincií a bioregionů v České republice.* Načteno z <https://docplayer.cz/41950510-Charakteristika-biogeografickych-podprovincii-a-bioregionu-v-ceske-republice.html>
- EVL Bečva – Žebračka.* (2025). Načteno z Olomoucký kraj: <https://www.olkraj.cz/zivotni-prostredi-a-zemedelstvi-ochrana-prirody-natura-2000-evropsky-vyznamne-lokality/becva-zebracka>
- EVL Morava – Chropýňský luh.* (2025). Načteno z Olomoucký kraj: <https://www.olkraj.cz/zivotni-prostredi-a-zemedelstvi-ochrana-prirody-natura-2000-evropsky-vyznamne-lokality/morava-chropynsky-luh>
- Fort XVII.* (2025). Načteno z Olomoucký kraj: <https://www.ok-tourism.cz/cil/fort-xvii/>
- Geoprohlížeč ČUZK.* (2024). Načteno z Aplikace Geoprohlížeč: https://cuzk.cz/CZ-00025712-CUZK_GEOPROHLIZEC
- Haná.* (2025). Načteno z Hanácké sbór Hruška: <http://hanackesoborhruska.cz/index.php/hana/>
- Historie a zajímavosti - Vyhlídková věž Helfštýn.* (2025). Načteno z Helfštýn: <https://helfstyn.cz/o-hradu/historie-a-zajimavosti/vyhlidkova-vez>
- Historie Svatého Hostýna.* (2025). Načteno z Římskokatolické farnosti Svatý Hostýn – duchovní správa, Matice svatohostýnská: <https://www.hostyn.cz/clanek.php?id=3589>
- Hrad Buchlov.* (2025). Načteno z <https://www.hrad-buchlov.cz/cs>
- Chytrý M. et al. (2010): Katalog biotopů, AOPK ČR, Praha.*
- Kroměříž.* (2025). Načteno z VisizCzechRepublic.cz: <https://www.visitczechrepublic.cz/cz/unesco-svetove-dedictvi-czech-republic/kromeriz/4-401/>
- Květná zahrada.* (2025). Načteno z Město Kroměříž: <https://kromeriz.eu/poznej/kvetna-zahrada/>

Löw, J. a. (2008). TYPOLOGICKÉ ČLENĚNÍ KRAJIN ČESKÉ REPUBLIKY. *URBANISMUS A ÚZEMNÍ ROZVOJ, ROČNÍK XI*, stránky 19-23.

Löw et al. (2018): Aktualizace územní studie větrných elektráren na území Olomouckého kraje.– Ms., depon. in Olomoucký kraj. Dostupné z: <http://uap.olkraj.cz/us/Detail-uzemni-studie-42>

Mapy CZ. (2024). Načteno z <https://mapy.cz/>

Mapy Google. (2025). Načteno z <https://www.google.com/maps>

Město Kojetín. (2025). Načteno z <https://www.kojetin.cz/cs/mesto-kojetin/>

Mlýn - rozhledna. (2025). Načteno z Bukovanský mlýn: <https://www.bukovansky-mlyn.cz/mlyn-rozhledna/>

Národní dům v Prostějově. (2025). Načteno z Statutární město Prostějov: <https://www.prostejov.eu/cs/aktuality-archiv/narodni-dum-jedinecna-prostejovska-kulturni-pamatka.html>

O Věžkách. (2025). Načteno z Obec Věžky: <https://www.obecvezky.cz/o-vezkach>

Olomouc-Svatý Kopeček. (2025). Načteno z Turistika.cz: <https://www.turistika.cz/mista/olomouc-svaty-kopecek-drobne-pamatky/detail#:~:text=Poutn%C3%AD%20m%C3%ADsto%20Svat%C3%BD%20Kope%C4%8Dek%2C%20od%20r.1974%20m%C3%ADstn%C3%AD%20%C4%8D%C3%A1st,pam%C3%A1tek.%20Svat%C3%BD%20Kope%C4%8Dek%20je%20p%C5%99ekr%C3%A1s>

Paladias. (2024). Načteno z Databáze české flóry a vegetace: <https://pladias.cz/>

Památkový katalog. (2024). Načteno z NPÚ: <https://www.pamatkovykatalog.cz/>

Památky UNESCO. (2025). Načteno z Město Kroměříž: <https://kromeriz.eu/poznej/kategorie/pamatky-unesco/>

Poutní chrám Očišťování Panny Marie, Dub nad Moravou. (2025). Načteno z Olomoucký kraj: <https://www.ok-tourism.cz/cil/poutni-chram-ocistovani-panny-marie-dub-nad-moravou/>

Přírodní park Hostýnské vrchy. (2025). Načteno z Chráněná území Zlínského kraje: <https://www.chranena-uzemi.cz/hostynske-vrchy.php>

Přírodní park Hostýnské vrchy. (2025). Načteno z Obec Držková: <https://www.drzkova.cz/obec/priroda-puvodni/pp-hostynske-vrchy-465cs.html>

Přírodní park Chříby. (2025). Načteno z Chráněná území Zlínského kraje: <https://www.chranena-uzemi.cz/chriby.php>

Přírodní park Velký Kosíř. (2025). Načteno z Obec Čechy pod Kosířem: <https://www.cechypk.cz/turista/turistika/prirodni-park-velky-kosir-40cs.html>

Přírodní park Záhlínické rybníky. (2025). Načteno z Obec Tlumačov: <https://www.tlumacov.cz/obec/zajimavosti-a-tipy/zahlinicke-rybniky/>

Quitt E. (1971): *Klimatické oblasti Československa. Stud. Geogr.* 16: 1–79.

Rozhledna na Chocholíku u Drnovic. (2025). Načteno z <https://rozhledny.webzdarma.cz/chocholik.htm>

Rozhledna na Svatém Hostýnu u Bystřice pod Hostýnem. (2025). Načteno z Kudy z nudy.cz: <https://www.kudyznudy.cz/aktivity/rozhledna-hostyn>

- Rozhledna Věžka v Čechách pod Kosířem.* (2025). Načteno z <https://rozhledny.webzdarma.cz/cechypk.htm>
- ÚHUL geoportál.* (2024). Načteno z Ústav pro hospodářskou úpravu lesů: <https://geoportal.uhul.cz/mapy/mapylhpovyst.html>
- Územní plán Kojetín - Změna č. 1 Územního plánu Kojetín.* (2024). Načteno z Město Kojetín: <https://www.kojetin.cz/cs/mestsky-urad-kojetin/uzemni-plan-kojetin/>
- Územní plán Věžky .* (2009). Načteno z Statutární město Přerov: <https://www.prerov.eu/cs/magistrat/investice-a-rozvoj/uzemni-planovani/uzemni-plany-ostatnich-obci-orp-prerov/uzemni-plan-vezky.html>
- Územní studie krajiny pro území Olomouckého kraje.* (2017). Načteno z Olomoucký kraj: <https://www.kr-olomoucky.cz/uzemni-studie-krajiny-pro-uzemi-olomouckeho-kraje-cl-4037.html>
- Územní studie krajiny Zlínského kraje.* (2024). Načteno z Zlínský kraj: https://zlinskykraj.cz/public/filemanager/odbor_uzemniho_planovani_a_stavebniho_radu/%C3%A9zem%C3%AD%20studie%20krajiny%20ZI%C3%ADnsk%C3%A9ho%20kraje/ANALYTICKA_CAST.pdf
- Vestas V162 6.0 MW EnVentus.* (2025). Načteno z wind-turbine-models.com: <https://en.wind-turbine-models.com/fotos/Vo9t36GSj9I-vestas-v162-6.0-mw-enventus>
- Větrný mlýn Velké Těšany.* (2025). Načteno z Muzeum kroměřížska: <https://www.muzeum-km.cz/vetrny-mlyn-velke-tesany>
- Vorel I., Bukáček R., Matějka P., Culek M., Sklenčka P. (2004): Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, Praha: ČVUT.*
- Vorel I., Sklenčka P. (2009): Metodický návod: Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny. Načteno z: https://biom.cz/upload/6e01d6d4c4835ec93cda508772f3bf6e/metodika_umisteni_vetrnych_a_fotovoltaickych_elektraren.pdf.*
- Výstavba VTE v k. ú. Hradačany - Kobeřice.* (2025). Načteno z Informační systém EIA Cenia: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_OLK1009?lang=cs
- Wikipedia.* (2024). Načteno z https://cs.wikipedia.org/wiki/Hlavn%C3%AD_strana
- Zákon č. 114/1992 Sb., zákon o ochraně přírody a krajiny.* (nedatováno).
- Zámek Plumlov.* (2025). Načteno z Turistický atlas: https://turistickyatlas.cz/vse/misto/7504_zamek-plumlov.html
- Zámek Tovačov.* (2025). Načteno z Olomoucký kraj: <https://www.ok-tourism.cz/cil/zamek-tovacov/#:~:text=%EE%80%80Z%C3%A1mek%EE%80%81%20byl%20podle%20po v%C4%9Bsti>
- Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje ve znění Aktualizací č. 1 a 2.* (2020). Načteno z Krajský úřad Jihomoravského kraje: https://www.kr-jihomoravsky.cz/archiv/oupsr/zur_jmk_a2a1_UZ/WEB/index.html
- Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje - úplné znění po Aktualizaci č. 5.* (2022). Načteno z Olomoucký kraj: <https://www.olkraj.cz/uzemni-planovani-zasady-uzemniho-rozvoje-olomouckeho-kraje/zasady-uzemniho-rozvoje-olomouckeho-kraje-uplne-zneni-po-aktualizaci-c-5>

Zásady územního rozvoje Zlínského kraje, po vydání aktualizace č. 4 . (2022). Načteno z Zlínský kraj:
https://zlinskykraj.cz/public/filemanager/mgr_jan_macek/%C3%9AZEMNI/AKTUALIZACE%20%C4%8C.%204%20Z%C3%81SAD%20%C3%9AZEMN%C3%8DHO%20ROZVOJE%20ZL%C3%8DNSK%C3%89HO%20KRAJE/priloha-c--1--textova-cast-uplneho-zneni-zur-zk-po-vydani-aktualizace-c--4.pdf

Ždánický les . (2025). Načteno z <https://www.zdanickyles.cz/>